

Utsatthet för brott 2016

Resultat från Nationella trygghetsundersökningen (NTU) 2017

brå

Brå – centrum för kunskap om brott och åtgärder mot brott

Brottsförebyggande rådet (Brå) verkar för att brottsligheten minskar och tryggheten ökar i samhället. Det gör vi genom att ta fram fakta och sprida kunskap om brottslighet, brottsförebyggande arbete och rättsväsendets reaktioner på brott.

Publikationen finns som pdf på www.bra.se. På begäran kan Brå ta fram ett alternativt format. Frågor om alternativa format skickas till tillgangligt@bra.se

Vid citat eller användande av tabeller, figurer och diagram ska källan Brå anges. För att återge bilder, fotografier och illustrationer krävs upphovspersonens tillstånd.

URN:NBN:SE:BRA-734

ISSN: 1100-6676

© Brottsförebyggande rådet 2017

Författare: Maria Söderström, Sara Westerberg och Åsa Irlander Strid.

Omslagsillustration: Helena Halvarsson

Formgivning: Ordförädet AB

Denna rapport kan laddas ner från Brå:s webbplats www.bra.se

Brottsförebyggande rådet, Box 1386, 111 93 Stockholm

Telefon 08-527 58 400, fax 08-411 90 75, e-post info@bra.se, www.bra.se

Utsatthet för brott 2016

Resultat från Nationella
trygghetsundersökningen (NTU) 2017

Om NTU

Reguljära NTU och NTU Lokal

Sedan 2006 har Brå årligen genomfört Nationella trygghetsundersökningen (NTU) vars syfte är att undersöka människors utsatthet för brott, deras upplevelse av trygghet och förtroende för rättsväsendet samt brottsoffers erfarenheter av kontakter med rättsväsendet. Vid analyser av brottsutvecklingen i Sverige är NTU en viktig källa, eftersom även brott som inte är polisanmälda fångas upp.

År 2017 genomfördes två nationella trygghetsundersökningar parallellt. Dels reguljära NTU med samma datainsamlingsmetod och urval som tidigare, dels NTU Lokal som har genomförts med en annan metod (annat urval, reviderat frågeformulär och annorlunda datainsamlingsmetod).

Resultatet i NTU 2017 kommer i möjligaste mån att presenteras utifrån såväl reguljära NTU som NTU Lokal, för att det ska vara möjligt för läsaren att få en uppfattning om hur resultatet ser ut utifrån respektive undersökning. Rapportens fokus kommer dock att ligga på resultaten i reguljära NTU, för att de ska vara jämförbara med tidigare års resultat, och alltså kunna beskriva utsatthetens utveckling över tid.

Varför görs två parallella undersökningar 2017?

NTU har sedan mätningarna inleddes 2006 genomförts i huvudsak med hjälp av telefonintervjuer. Telefonintervjuer ansågs länge vara det lämpligaste valet av datainsamlingsmetod, eftersom man fick en hög svarsfrekvens i förhållande till kostnaden. Samhället har dock förändrats sedan dess, och det har blivit allt svårare att förmå privatpersoner att delta i telefonintervjuer, vilket gjort att kostnaden ökat i takt med att svarsfrekvensen sjunkit. Därför har det blivit nödvändigt att ändra datainsamlingsmetoden till post- och webbenkäter, något som görs i den nya undersökningen NTU Lokal. Metodbytet ger visserligen en lägre svarsfrekvens i dagsläget men förväntas ge en stabilare svarsfrekvens på sikt, något som är särskilt viktigt i och med att undersökningens syfte i första hand är att mäta utveckling över tid, snarare än exakta nivåer. Det ska också noteras att en högre svarsfrekvens inte nödvändigtvis medför en bättre representativitet (Groves 2006, Tourangeau och Frickes 2010). Polismyndighetens nya behov av statistik för uppföljning på regional och lokal nivå, och därmed ett större urval, har också bidragit till beslutet om den nya datainsamlingsmetoden.

Det fanns också ett behov av att justera frågeformuläret. Frågeformuleringarna i NTU Lokal har anpassats till att användas i skriven form (för att fungera i webb- och postenkäter) istället för talad form (som i telefonintervjuer). Dessutom har frågorna och strukturen på frågeformuläret korrigerats för att öka sannolikheten att fånga in de fenomen som vi vill mäta i undersökningen. Slutligen har ett antal frågor lagts till för att kunna mäta dimensioner av otrygghet och brottslighet som aktualiserats sedan mätningarna inleddes 2006.

Från och med nästa år kommer den metod som används i det som idag kallas NTU Lokal att utgöra den nya standardmetoden i NTU. För att även efter metodbytet kunna göra jämförelser och studera utvecklingen sedan mätningarna började 2006, är det nödvändigt att mäta hur stora nivåskillnaderna blir med de olika metoderna. Därför är 2017 ett övergångsår då två parallella undersökningar genomförts, och för att upprätthålla så hög transparens som möjligt redovisas resultat från båda undersökningarna i rapporten.

Skillnader mellan reguljära NTU och NTU Lokal

NTU Lokal skiljer sig från reguljära NTU på flera sätt som rör urval, datainsamlingsmetod och frågeformulärets innehåll och struktur. Dessa sammanfattas nedan:

	Reguljära NTU	NTU Lokal
Urval	20 000 personer. 16–79 år. Stratifierat obundet slumpmässigt urval på län.	200 000 personer. 16–84 år. Stratifierat obundet slumpmässigt urval på lokalpolisområde
Antal svar	Cirka 11 600 personer.	Cirka 80 000 personer
Svarsfrekvens	59 % (oviktad).	44 % viktad, 40 % oviktad.
Datainsamlingsmetod	Huvudsakligen telefonintervjuer.	Webb- och postenkäter.
Frågeformulär	Samma som tidigare.	Frågor, svarsalternativ och struktur har delvis justerats. Frågor har lagts till.

Utöver det finns vissa skillnader vad gäller viktningförfarande och databearbetning. Alla dessa metodskillnader sammantaget medför att de båda undersökningarna ger olika nivåer av bland annat utsatthet för brott och det är inte lämpligt är att göra direkta nivåjämförelser mellan dessa två undersökningar. Att olika metoder ger olika nivåer är förväntat och att betrakta som oproblematiskt, i och med att den här typen av undersökningar i första hand görs för att mäta utveckling över tid snarare än exakta nivåer. I framtiden kommer beräkningar dock att göras för att kunna jämföra utvecklingen bakåt i tiden, när den metod som nu används i NTU Lokal ersätter den metod som används i reguljära NTU.

För mer ingående beskrivningar av reguljära NTU, hänvisas till tidigare års NTU-rapporter och därtill hörande tekniska rapporter (exempelvis Brå 2017a och 2017b) samt till den tekniska rapporten för NTU 2017 (Brå 2018). För en mer omfattande beskrivning av NTU Lokal och skillnaderna mellan de båda undersökningarna se den tekniska rapporten för NTU 2017 (Brå 2018).

När du läser, tänk på följande

Denna rapport innehåller resultaten om utsatthet för brott under 2016. Det är ett delresultat från den kommande rapporten *NTU 2017 – om utsatthet, otrygghet och förtroende*, som publiceras i januari 2018. Den undersökta utsattheten för brott gäller kalenderåret före frågetillfället.

Det innebär att den utsatthet som rapporteras i NTU 2017 avser utsatthet under 2016.

Utsattheten för brott mot enskild person redovisas i andel utsatta personer, till skillnad från utsattheten för egendomsbrott mot hushåll, som redovisas i andel utsatta *hushåll*.¹

I frågeundersökningar förekommer alltid ett visst bortfall. Av de personer som valdes ut för att ingå i undersökningarna var det 41 procent i reguljära NTU 2017 och 60 procent i NTU Lokal 2017 som inte ville eller inte kunde delta. Det är viktigt att komma ihåg att bortfallet kan påverka resultaten, eftersom det förmodligen inte är slumpmässigt. De grupper där bortfallet är stort kan till exempel ha en högre utsatthet för brott eller på annat sätt ha erfarenheter som skiljer sig från de grupper i befolkningen där bortfallet är mindre. För de underrepresenterade grupper där bortfallets storlek är känd (till exempel unga, män, personer födda utanför Norden och låginkomsttagare) viktas svaren i undersökningen upp, i syfte att minska bortfallets snedvridande effekt.

De redovisade resultaten är ofta fördelade på olika grupper utifrån exempelvis kön, ålder, utbildning och boendeort. Eventuella skillnader i utsatthet mellan olika grupper behöver inte innebära att det finns ett direkt orsakssamband. Skillnaden skulle kunna förklaras av att det finns en annan egenskap som är typisk för gruppen och som förklarar sambandet. Att till exempel personer med lägre utbildning tenderar att vara mer utsatta betyder inte att det är den låga utbildningsnivån som ligger bakom den högre utsattheten; det kanske snarare beror på att det finns en stor grupp unga personer i gruppen med lägre utbildning. Med hjälp av en så kallad regressionsanalys kan man se om effekten av exempelvis utbildning kvarstår när effekten av ålder och andra faktorer rensats bort. Mer om sådana analyser och vad de resulterar i går att läsa i rapporten för NTU 2015 (Brå 2016).

¹ För de brott som ingår i kategorin egendomsbrott mot hushåll redovisas inte utsattheten för 2005. Anledningen är att 2005 års resultat inte är jämförbara med övriga års resultat, eftersom man 2005 frågade om den egna utsattheten i stället för, som i dag, om hushållets utsatthet.

Utsatthet för brott

Utsatthet för brott	8
Inledning	9
Brott mot enskild person	10
Misshandel	17
Hot	21
Sexualbrott	24
Personrån	30
Fickstöld	33
Bedrägeri	35
Försäljningsbedrägeri	36
Kort-/kreditbedrägeri	38
Trakasserier	39
Nätkränkning	42
Egendomsbrott mot hushåll	44
Bostadsinbrott	48
Fordonsrelaterade brott	49
Cykelstöld	51
Figurförteckning	54
Tabellförteckning	56
Referenser	80
Bilaga 1. Statistisk säkerhet	81

3 Utsatthet för brott

Sammanfattning

Denna sammanfattning av utsattheten för brott 2016 avser endast resultaten från reguljära NTU, trots att årets rapport även omfattar resultat från NTU Lokal. Detta beror på att sammanfattningen fokuserar på utvecklingen över tid, och NTU Lokal bara har genomförts en gång. Generellt gäller dock att nivåerna av utsatthet enligt NTU Lokals mätningar är högre jämfört med mätningarna i reguljära NTU.

Reguljära NTU visar att 15,6 procent av befolkningen i åldern 16–79 år uppger att de under 2016 utsattes för någon eller några av de brottstyper som sammantaget kallas brott mot enskild person: misshandel, hot, sexualbrott, personrån, bedrägeri eller trakasserier. Det är en ökning jämfört med föregående år, då andelen utsatta var 13,3 procent. Utsattheten för brott mot enskild person låg på en relativt stabil nivå 2005–2014 (11,3 %– 13,1 %) men de senaste två åren visar på en ökning.

De brott mot enskild person som haft tydligast utveckling de senaste åren är trakasserier, bedrägeri och sexualbrott. Andelen utsatta för trakasserier har ökat under perioden 2010–2016, från 3,5 till 5,5 procent. Även andelen utsatta för bedrägeri har ökat: från 2,4 till 4,3 procent mellan åren 2007 och 2016. Andelen utsatta för sexualbrott låg på en relativt stabil nivå kring 1 procent utsatta under perioden 2005–2012, men därefter skedde en ökning från 0,8 procent 2012 till 2,4 procent 2016.

När det gäller egendomsbrott mot hushåll visar reguljära NTU att 10,3 procent av hushållen utsattes för bilstöld, stöld ur eller från fordon, cykelstöld eller bostadsinbrott (kallat egendomsbrott mot hushåll) under 2016. Det är en något större andel jämfört med föregående år (9,5 %). Dock har utsattheten för dessa brott minskat sedan 2006 (då andelen var 12,6 %). Över tid är det främst stöld ur och från fordon som uppvisar en tydlig utveckling; andelen utsatta har under perioden 2006–2016 minskat påtagligt (från 5,0 till 2,8 %). Även bilstöldrerna minskade under denna period (från 0,9 till 0,5 %).

Det är dock stora skillnader mellan män och kvinnor samt mellan olika åldersgrupper vad gäller utsatthet för olika brottstyper. Unga män är den grupp med störst andel utsatta för misshandel (7,1 %) och personrån (3,0 %), medan unga kvinnor är den grupp som har störst andel utsatta för sexualbrott (14,0 %) och trakasserier (11,5 %).

Vidare visar reguljära NTU att mindre än hälften av brotten i undersökningen polisanmäls. Sexualbrott, trakasserier och hot anmäls i minst utsträckning, medan bostadsinbrott anmäls i störst utsträckning.

Hur många gånger man utsätts för brott under ett år är mycket ojämnt fördelat i befolkningen. Medan majoriteten av dem som blivit utsatta för brott uppger att det skett vid ett (1) tillfälle, rapporterar en liten del av befolkningen en hög grad av upprepad utsatthet. När det gäller brott mot enskild person var det

2,7 procent av befolkningen som utsattes för ungefär två tredjedelar (66 %) av händelserna under 2016. Utsattheten även är ojämnt fördelad sett till andelen utsatta personer i olika grupper av befolkningen. Den mest utsatta gruppen är ensamstående med barn, vars utsatthet är betydligt högre (25,2 %) jämfört med befolkningen i genomsnitt (15,6 %) när det gäller brott mot enskild person (brottstyperna misshandel, hot, sexualbrott, personrån, bedrägeri och trakasserier sammanslagna).

Inledning

I denna publikation redovisas utsattheten för brott under 2016, samt hur den har utvecklats sedan 2005, enligt mätningarna i reguljära NTU. Vidare redovisas utsattheten för brott under 2016 utifrån NTU Lokals mätningar. För att underlätta läsningen av resultaten från respektive undersökning presenteras resultaten från NTU Lokal i *kursiverad stil*.

De olika avsnitten belyser utsatthet för sammanlagt tio brottstyper utifrån reguljära NTU, respektive tretton brottstyper utifrån NTU Lokal. En del av dessa brottstyper är sådana som drabbar enskilda personer, medan andra är sådana som drabbar hela hushåll.

Följande brottstyper ingår i reguljära NTU respektive NTU Lokal:

	Reguljära NTU	NTU Lokal
Brott mot person	Misshandel	Misshandel
	Hot	Hot
	Sexualbrott	Sexualbrott
	Personrån	Personrån
	Trakasserier ^a	Trakasserier ^a
	Bedrägeri	Försäljningsbedrägeri Kort-/kreditbedrägeri Nätkränkning Fickstöld
Brott mot hushåll	Bostadsinbrott	Bostadsinbrott
	Bilstöld	Bilstöld
	Stöld ur/från fordon	Stöld ur/från fordon
	Cykelstöld	Cykelstöld

^a Trakasserier är inte ett brott enligt brottsbalken. Termen trakasserier används här för en hel serie mer eller mindre allvarliga händelser som kan bestå av till exempel ofredande eller hemfridsbrott.

Dessa tio respektive tretton brottstyper utgör tillsammans bara en mindre del av samtliga straffbelagda gärningar. I varken reguljära NTU eller NTU Lokal mäts brott som begås mot juridiska personer, såsom stat, företag och föreningar.¹

En stor del av huvudresultaten presenteras med hjälp av diagram. En utförlig redovisning av resultat och bakgrundsfaktorer återfinns som tabeller i slutet av resultatredovisningen.² Genomgången av de enskilda

¹ Exempel på sådana brott är snatterier, skadegörelse och narkotikabrott.

² När det gäller egendomsbrotten redovisas skillnader enbart utifrån hushållsrelaterade bakgrundsfaktorer, som familje- och boendeförhållanden, eftersom intervjupersonen fått svara på frågor om hela hushållets utsatthet. För resterande brottstyper efterfrågas om intervjupersonen själv blivit utsatt, vilket möjliggör redovisning uppdelat på individbaserade bakgrundsfaktorer.

brottstyperna föregås av en sammanställning av utsattheten inom de övergripande kategorierna brott mot enskild person respektive egendomsbrott mot hushåll.

Efter sammanställningen kommer ett avsnitt om anmälningsbenägenheten för de olika brottskategorierna.³ För respektive brottskategori finns även ett avsnitt som handlar om upprepad utsatthet för brott.

Brott mot enskild person

I reguljära NTU ingår brottstyperna misshandel, hot, sexualbrott, personrån, bedrägeri och trakasserier i kategorin brott mot enskild person. Sammantaget uppger 15,6 procent av befolkningen (16–79 år) att de blivit utsatta för något eller några av dessa brott under 2016. Det är en ökning jämfört med 2015, då andelen var 13,3 procent (se tabell 3.1). Utsattheten för brott mot enskild person låg på en relativt stabil nivå 2005–2014 (11,3 %– 13,1 %) men de senaste två åren visar på en ökning (13,3 %–15,6 %).

Tabell 3.1 Andelen utsatta i befolkningen (16–79 år) för olika typer av brott mot enskild person 2005–2016 enligt reguljära NTU. För 2016 redovisas resultat även utifrån NTU Lokal, och då för befolkningen i åldern 16–84 år.

	Andel utsatta personer i procent												
	REGULJÄRA NTU												NTU LOKAL
	-05	-06	-07	-08	-09	-10	-11	-12	-13	-14	-15	-16	-16
SAMTLIGA BROTT MOT ENSKILD PERSON ^a	13,1	12,1	11,9	11,5	11,4	11,4	11,6	11,4	12,7	11,3	13,3	15,6	23,1
Misshandel	2,7	2,5	2,9	2,4	2,4	2,4	2,5	1,9	2,3	2,1	2,0	2,7	3,1
– därav allvarlig ^b	0,8	0,6	0,7	0,6	0,6	0,6	0,7	0,4	0,6	0,6	0,4	0,7	0,7
Hot	4,6	4,6	4,1	4,1	4,3	4,1	4,2	4,2	4,5	4,1	5,0	5,6	7,9
Sexualbrott	0,9	0,8	0,7	0,8	0,9	0,7	0,7	0,8	1,3	1,0	1,7	2,4	4,7
Personrån	1,0	1,1	0,8	1,0	0,8	1,0	1,1	0,8	0,7	0,7	0,9	1,4	1,1
Bedrägeri ^c	2,8	2,5	2,4	2,9	2,9	3,0	3,4	3,0	3,5	3,1	3,5	4,3	..
Trakasserier	5,2	4,6	4,3	4,0	3,7	3,5	3,8	4,1	5,0	4,0	4,7	5,5	5,9
Fickstöld ^d	3,1
Försäljningsbedrägeri ^d	4,5
Kort-/kreditbedrägeri ^d	4,9
Nätcränkning ^d	1,9

Observera att brott mot enskild person omfattar fler brottstyper i NTU Lokal än i reguljära NTU (9 jämfört med 6 brottstyper) samt att frågorna för respektive brott kan skilja sig åt mellan undersökningarna. Se avsnittet *Skillnader mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i introduktionen om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

^a Nettoredovisning, vilket innebär att en och samma person endast redovisas en gång även om den kan ha utsatts för flera olika brottstyper.

^b Avser misshandel som varit så allvarlig att den lett till besök hos läkare, sjuksköterska eller tandläkare.

^c Ingår inte i NTU Lokal.

^d Ingår inte i reguljära NTU.

Med (..) menas att uppgift ej finns tillgänglig/ej redovisas.

I NTU Lokal ingår brottstyperna misshandel, hot, sexualbrott, personrån, fickstöld, försäljningsbedrägeri, kort-/kreditbedrägeri, trakasserier och nätcränkning i kategorin brott mot enskild person (se tabell 3.1).

³ Dock berör avsnittet om anmälningsbenägenheten endast reguljära NTU, eftersom NTU Lokal ej mäter denna.

Sammanlagt 23,1 procent av befolkningen (16–84 år) uppger att de blivit utsatta för något eller några av dessa brott under 2016.

I reguljära NTU uppger 5,6 procent av befolkningen att de utsattes för hot under 2016, vilket gör hot till den brottstyp mot enskild person som störst andel uppger sig ha blivit utsatta för (se figur 3.1). Det är en ökning jämfört med 2015, då andelen utsatta var 5,0 procent. Hotbrotten har under större delen av mätperioden (2005–2014) legat på en relativt stabil nivå (mellan 4,1 och 4,6 %) och det är för tidigt att säga om de två senaste årens ökning (från 4,1 % 2014 till 5,6 % 2016) är inledningen på ett trendbrott.

Vidare visar reguljära NTU att andelen som uppger att de blivit utsatta för trakasserier under 2016 är 5,5 procent. Det är en ökning jämfört med 2015, då 4,7 procent uppgav att de hade blivit utsatta. Mellan 2005 och 2010 minskade andelen från 5,2 till 3,5 procent. Därefter har andelen utsatta för trakasserier ökat.

Andelen som uppger att de utsatts för bedrägeri 2016 är 4,3 procent, vilket är högre än 2015, då andelen var 3,5 procent. Bedrägeribrotten visar en uppåtgående trend sedan 2007.

När det gäller misshandel var andelen utsatta 2,7 procent 2016, vilket är högre än 2015, då andelen utsatta var 2,0 procent. Under perioden 2005–2015 var trenden svagt nedåtgående, men i och med ökningen 2016 är andelen utsatta tillbaka på samma nivå som 2005. Det går ännu inte att avgöra om den senaste ökningen är början på en uppåtgående trend eller en avvikelse från en annars svagt nedåtgående trend.

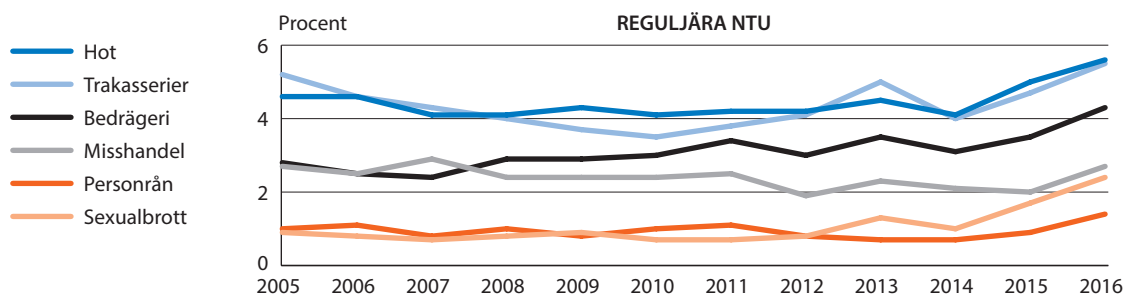
Andelen som i reguljära NTU uppger att de utsatts för sexualbrott under 2016 är 2,4 procent.⁴ Det är en ökning jämfört med 2015, då 1,7 procent uppgav att de hade blivit utsatta. Under perioden 2005–2012 låg sexualbrotten på en relativt stabil nivå, men de senaste fyra årens resultat visar på en ökning.

Den brottstyp mot enskild person som uppges i minst utsträckning i reguljära NTU är personrån. Under 2016 utsattes 1,4 procent av befolkningen, vilket är högre än året dessförinnan, då andelen utsatta var 0,9 procent. Tidigare har andelen utsatta varierat kring 1 procent. Det återstår att se om den senaste ökningen är början på en ökande trend eller en avvikelse från en annars relativt stabil nivå.

Reguljära NTU visar att en större andel kvinnor än män utsätts för brott mot enskild person; 2016 utsattes 16,1 procent av kvinnorna jämfört med 15,2 procent av männen (se tabell 3C). Också när enskilda brottstyper studeras var för sig framträder flera skillnader i utsatthet mellan män och kvinnor. Detta belyses närmare i avsnitten om de olika typerna av brott mot enskild person.

⁴ Notera att frågan om sexualbrott i reguljära NTU och NTU Lokal omfattar ett brett spektrum av händelser, där såväl lindrigare som allvarigare brott ingår.

Figur 3.1 Andel av befolkningen (16–79 år) som utsatts för olika typer av brott mot enskild person enligt reguljära NTU 2005–2016 (tabell 3A).

Se avsnittet *Skillnader mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i introduktionen om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

I NTU Lokal är andelen som uppger att de utsatts för hot under 2016 7,9 procent, medan andelen utsatta för trakasserier är 5,9 procent (se figur 3.2).

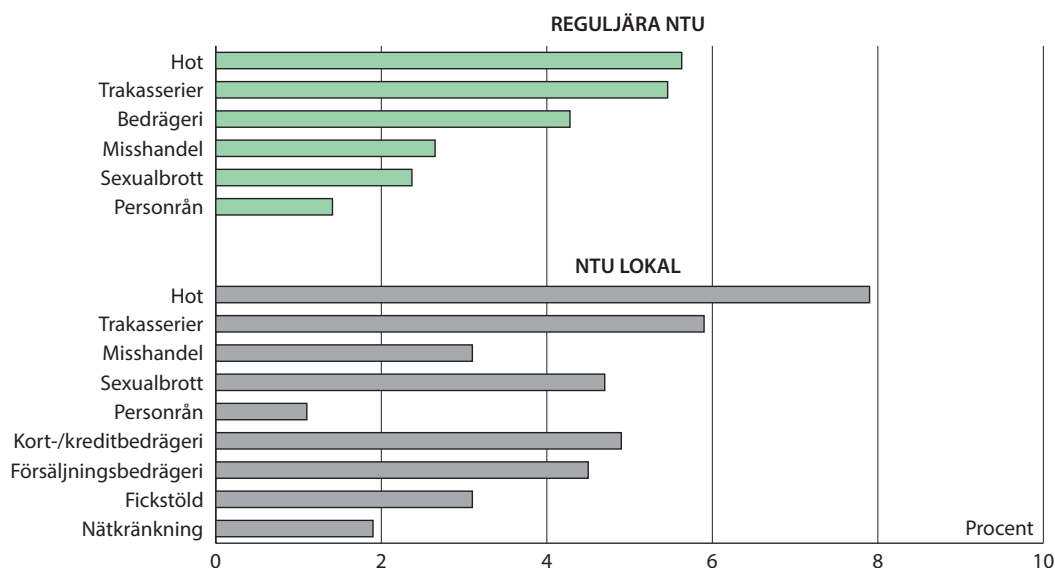
Vidare uppger 3,1 procent att de utsattes för misshandel under 2016, och 4,7 procent uppger utsatthet för sexualbrott.

Andelen som uppger att de har utsatts för personrån under 2016 enligt NTU Lokal är 1,1 procent.

Medan man i reguljära NTU frågar om utsatthet för bedrägeri i stort, frågar man i NTU Lokal mer specifikt om utsatthet för kort-/kreditbedrägeri respektive försäljningsbedrägeri. Resultaten visar att 4,5 procent av befolkningen (16–84 år) utsattes för försäljningsbedrägeri under 2016, medan andelen utsatta för kort-/kreditbedrägeri är 4,9 procent.

Vidare har två helt nya brottstyper tillkommit i NTU Lokal: fickstöld samt nätcränkning. Resultaten visar att 3,1 procent uppger utsatthet för fickstöld under 2016, medan 1,9 procent uppgav att de blivit utsatta för nätcränkning.

Figur 3.2 Andel av befolkningen som utsatts för olika typer av brott mot enskild person 2016. Resultat från reguljära NTU (16–79 år) respektive NTU Lokal (16–84 år, tabell 3A).

NTU Lokals mätningar visar även att en större andel kvinnor än män har blivit utsatta för något brott mot enskild person under 2016 (24,3 respektive 21,8 %, se tabell 3C).

Anmälningbenägenhet

Detta avsnitt berör enbart reguljära NTU, eftersom anmälningbenägenhet av frågetekniska skäl inte mäts i NTU Lokal 2017.⁵

I reguljära NTU ställs frågan om den brottsutsatta personen har anmält händelsen till polisen. De flesta brotten mot enskild person uppges inte ha anmälts till polisen, och för vissa brottstyper är benägenheten att anmäla särskilt liten (se tabell 3B).⁶

Den totala anmälningbenägenheten ökade från 24 procent 2005 till 31 procent 2013 (se tabell 3B). Sedan sjönk den något, och låg på 26 procent under 2014 och 2015, för att sedan åter öka till 29 procent 2016. För män är anmälningbenägenheten något högre än för kvinnor (32 % jämfört med 26 %). Detta skulle till viss del kunna förklaras av att ut-sattheten mellan män och kvinnor generellt sett skiljer sig åt vad gäller brottstyp och omständigheter. Bland kvinnor som utsatts för misshandel, hot eller trakasserier är det exempelvis vanligare att ha utsatts av en närstående eller bekant, jämfört med män som blivit utsatta för motsvarande brott, vilket kan antas påverka benägenheten att polisanmäla brottet (tabell 3E).

Av de hot som inträffade under 2016 uppges 23 procent vara polisanmälda, vilket är i stort sett på samma nivå som 2015, då 22 procent av hotbrotten uppgavs vara polisanmälda. Anmälningfrekvensen för hot ökade fram till 2010, och minskade därefter. När det gäller trakasserier uppges 26 procent av händelserna vara polisanmälda i den senaste undersökningen. Andelen polisanmälda trakasserier har legat på en relativt stabil nivå under hela mätperioden.

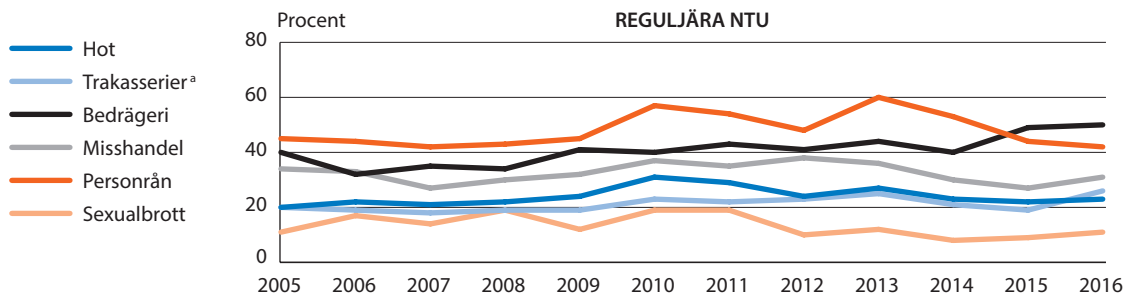
Vad gäller bedrägeribrott är den övergripande bilden att andelen som uppges vara polisanmälda har ökat under mätperioden, från 40 procent 2005 till 50 procent 2016. Av de misshandelshändelser som inträffade under 2016 uppges 31 procent vara polisanmälda. Andelen fall av misshandel som uppges vara anmälda till polisen ökade något fram till 2012 och har därefter minskat något. Av de sexualbrott som inträffade under 2016 uppges 11 procent ha blivit polisanmälda. Under hela mätperioden har andelen polisanmälda sexualbrott legat på en låg nivå, särskilt de senaste fem åren. Andelen personrån som uppges vara polisanmälda ökade från 45 procent 2005 till 60 procent 2013. Därefter har andelen sjunkit och 2016 uppges 42 procent av personrånerna vara polisanmälda (se figur 3.3).

⁵ Anmälningbenägenhet kommer dock att inkluderas i framtida undersökningar.

⁶ Om man skulle beräkna antalet polisanmälda brott utifrån svaren i NTU, skulle det i de flesta fall skilja sig från det faktiska antalet polisanmälda brott enligt den registerbaserade statistiken. En bidragande orsak till dessa skillnader är dels att NTU inte omfattar brott mot juridisk person, vilket den registerbaserade statistiken gör, dels att det troligtvis förekommer att respondenter i NTU uppger att brottet är anmält trots att så inte är fallet, för att det upplevs som socialt önskvärt (Brå 2017c). Dock är det ytterst komplicerat att göra direkta jämförelser mellan dessa två källor (Brå 2017a).

De utsatta personer som uppger att de inte har anmält brottet till polisen får frågan om varför de valt att inte göra det. De vanligaste orsaker som uppges är att man upplever att polisen inte kan göra något (29 %) eller att man bedömer att brottet var en småsak eller en bagatell (20 %). Ett annat vanligt svar är att man själv redde ut händelsen (10 %) eller att utsattheten är en del i ens arbete (7 %). Att relativt många gör bedömningen att polisen inte kan göra något ska dock inte tolkas som att de har ett lågt förtroende för polisen. Fördjupade studier av NTU-data visar nämligen att de som svarar att polisen inte kan göra något, samtidigt svarar att de har ett ganska eller mycket stort förtroende för polisen i samma utsträckning som andra grupper. Studierna visar vidare att det är vanligare att en person som blivit utsatt för brott väljer att anmäla händelsen till polisen om brottet är allvarligt, om det finns möjlighet att få ersättning från försäkringsbolag eller om det är yrkesrelaterat (Brå 2008, 2009). Samma studier visar också att anmälningsbenägenheten är lägre om gärningspersonen eller den utsatta personen är ung.

Figur 3.3 Andel polisanmälda brott av samtliga brott mot enskild person 2005–2016, enligt reguljära NTU (tabell 3B).

^a Andel personer utsatta för trakasserier som polisanmält minst en av händelserna

Upprepad utsatthet

Antalet händelser i befolkningen beräknas utifrån uppgifter om hur många gånger de svarande uppger att de har blivit utsatta för respektive brottstyp under det föregående året (se tabell 3.2). Personer med mycket hög upprepad utsatthet kan således få en stor inverkan på beräkningen av antalet brottshändelser i populationen.⁷ Exempelvis visar reguljära NTU att knappt 1,2 miljoner personer utsattes för något brott mot enskild person 2016, medan antalet brottshändelser uppmättes till mer än tre gånger så stort (nästan 4 miljoner händelser). I det här sammanhanget är det därför lämpligare att använda andelen utsatta personer som en indikator på utvecklingen av utsatthet för brott. Med anledning av detta redovisas inte antal händelser för NTU Lokal, se teknisk rapport för NTU 2017 (Brå 2018) för utförligare resonemang. Däremot är det fortfarande av intresse att utifrån antalet händelser studera hur upprepad utsatthet fördelar sig i befolkningen.

⁷ Detta trots att antalet händelser räknas ner till maximalt 52 per person och brottstyp (vilket i genomsnitt motsvarar utsatthet för en händelse per vecka per brottstyp, för att beräkningarna ska påverkas mindre av extremvärdena (personer med hög upprepad utsatthet).

Tabell 3.2 Antal utsatta personer i befolkningen (16–79 år) för olika typer av brott mot enskild person 2016 samt antal händelser i befolkningen enligt reguljära NTU. Resultat för antal utsatta i befolkningen redovisas även utifrån NTU Lokal, och då för befolkningen i åldern 16–84 år.

	Antal utsatta personer i befolkningen 2016 ^e		Antal händelser i befolkningen 2016	
	REGULJÄRA NTU	NTU LOKAL	REGULJÄRA NTU	NTU LOKAL ^f
SAMTLIGA BROTT MOT ENSKILD PERSON	1 194 000	1 776 000	3 998 000	..
Misshandel	202 000	245 000	711 000	..
– därav allvarlig ^a	56 000	51 000	153 000	..
Hot	429 000	615 000	1 426 000	..
Sexualbrott	181 000	369 000	654 000	..
Personrån	108 000	88 000	216 000	..
Bedrägeri ^b	326 000	..	574 000	..
Trakasserier ^c	416 000	459 000	416 000	..
Fickstöld ^d	..	240 000
Försäljningsbedrägeri ^d	..	349 000
Kort-/kreditbedrägeri ^d	..	381 000
Nätcränkning ^d	..	152 000

^a Avser misshandel som varit så allvarlig att den lett till besök hos läkare, sjuksköterska eller tandläkare.

^b Ingår inte i NTU Lokal.

^c Trakasserier utgörs per definition av en serie händelser; därför räknas det som att varje utsatt person har varit utsatt för en händelse.

^d Ingår inte i reguljära NTU.

^e Netto redovisning, vilket innebär att en och samma person endast redovisas en gång även om den kan ha utsatts för flera olika brottstyper.

^f Antalet händelser i befolkningen redovisas inte i NTU Lokal av metodologiska skäl.

Med (..) menas att uppgift ej finns tillgänglig/ej redovisas.

Vidare kan upprepad utsatthet se olika ut inom olika brottstyper. Exempelvis visar reguljära NTU att antalet utsatta för misshandel under 2016 är ungefär dubbelt så stort som motsvarande siffror för personrån (202 000 respektive 108 000), men antalet misshandelsbrott (711 000) är mer än tre gånger så stort som antalet personrån (216 000; se tabell 3.2). Detta beror på att upprepad utsatthet under ett och samma år är betydligt vanligare vid misshandel än vid personrån.

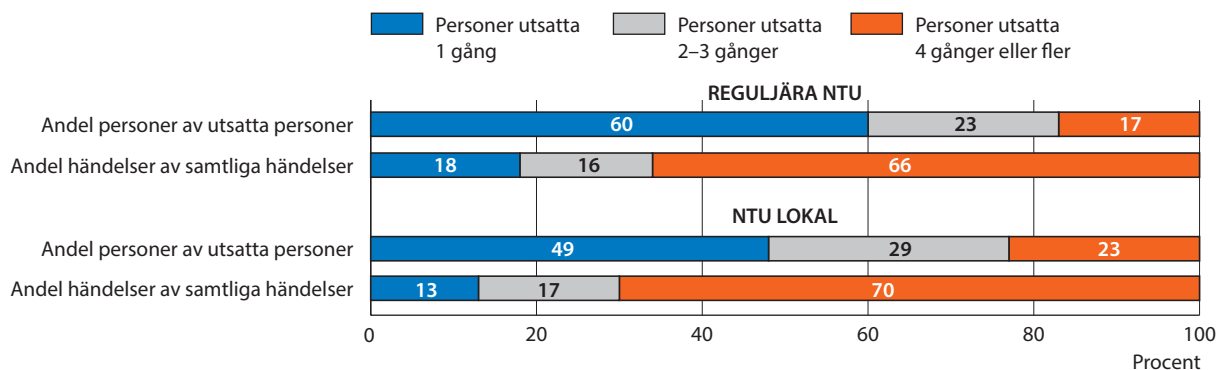
I reguljära NTU framgår att upprepad utsatthet är vanligt när det gäller brott mot enskild person. Bland de som utsatts för brott mot enskild person under 2016 har 60 procent (motsvarande 9,3 % i befolkningen) utsatts en (1) gång och dessa har tillsammans utsatts för 18 procent av samtliga rapporterade händelser. Av de utsatta blev 23 procent (motsvarande 3,6 % i befolkningen) drabbade två till tre gånger, och denna grupp stod för 16 procent av brotthändelserna. Slutligen blev 17 procent av de utsatta för brott mot enskild person (motsvarande 2,7 % i befolkningen) drabbade fyra gånger eller fler förra året, och sammanlagt stod dessa för 66 procent av de rapporterade händelserna (se figur 3.4 samt tabell 3I).

Se avsnittet *Skillnader mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i introduktionen om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

NTU Lokal visar att bland de som utsatts för brott mot enskild person under 2016 har 49 procent (motsvarande 11,2 % av befolkningen) utsatts en (1) gång, och dessa har tillsammans utsatts för 13 procent av samtliga rapporterade händelser. Bland de utsatta blev 29 procent (motsvarande 6,6 % av befolkningen) drabbade två till tre gånger, och

denna grupp stod för 17 procent av brottshandlingarna. Slutligen blev 23 procent av de utsatta (motsvarande 5,2 % av befolkningen) drabbade fyra gånger eller fler förra året, och sammantaget stod de för 70 procent av de rapporterade handlingarna (se figur 3.4 samt tabell 3I).

Figur 3.4 Upprepad utsatthet för brott mot enskild person 2016 enligt reguljära NTU respektive NTU Lokal. Andelen utsatta 1 gång, 2–3 gånger och 4 gånger eller fler, i förhållande till andelen handlingar.

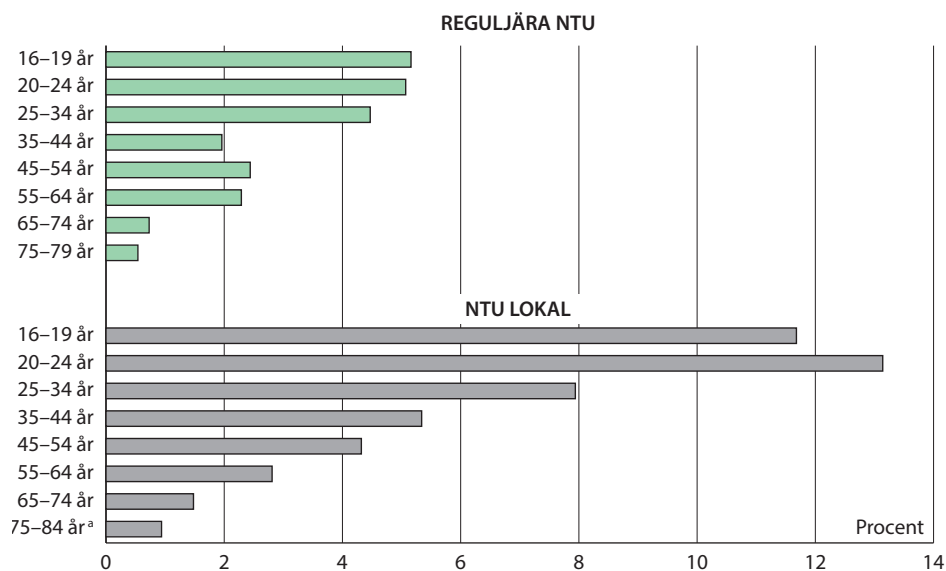
Såväl reguljära NTU som NTU Lokal visar således att drygt två tredjedelar av alla brottshandlingar mot enskild person kommer av upprepad utsatthet för brott mot en relativt liten del av befolkningen. Under mätperioden för reguljära NTU har det skett en svag ökning av den andel som utsatts för fyra brott eller fler, samtidigt som denna grupp utsatts för allt fler brott. I och med det koncentreras en allt större del av den totala mängden brott till en liten del av befolkningen. År 2005 stod de som utsatts för fyra brottshandlingar eller fler för 43 procent av samtliga handlingar, och i årets undersökning uppgår den andelen till 66 procent.

Kunskap om vilka grupper som är särskilt utsatta för upprepade brott är användbar exempelvis som underlag för riktade åtgärder inom rättsväsendet. Därför är det angeläget att studera dem som utsatts fyra gånger eller fler, i synnerhet om någon enskild grupp inom denna kategori skulle vara särskilt utsatt. Resultaten visar att grupperna med en större andel utsatta för brott generellt sett är desamma som de grupper som har en större andel upprepat utsatta. Reguljära NTU visar till exempel att personer i åldersgrupperna 16–19 år och 20–24 år är de som oftast har utsatts för brott mot enskild person fyra gånger eller fler (5,2 respektive 5,1 %), medan detta är minst vanligt bland de äldsta åldersgrupperna 65–74 år och 75–79 år (0,7 respektive 0,5 %). Att ha blivit utsatt för brott mot enskild person vid minst fyra tillfällen är också vanligare bland kvinnor (3,2 %) än bland män (2,2 %). Andra grupper med något förhöjd upprepat utsatthet är inrikesfödda personer med båda föräldrarna utrikesfödda (4,3 %), ensamstående med barn (7,7 %), boende i flerfamiljshus (3,7 %), personer med som högst gymnasial utbildning (3,6 %) samt boende i storstadsregioner (3,3 %) se tabell 3I).

Se avsnittet *Skillnader mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i introduktionen om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

Även NTU Lokal visar att grupper med en större andel utsatta för brott generellt sett är desamma som de grupper som har en större andel upprepat utsatta. Resultaten visar att det är vanligast att personer i åldersgrupperna 16–19 år och 20–24 år har utsatts för brott mot enskild person fyra gånger eller fler (11,7 respektive 13,1 %), medan det är minst vanligt bland de äldsta åldersgrupperna 65–74 år och 75–84 år (1,5 respektive 0,9 %). Att ha blivit utsatt för brott mot enskild person vid minst fyra tillfällen är också vanligare bland kvinnor (6,1 %) än bland män (4,3 %). Andra grupper med förhöjd utsatthet är inrikesfödda personer med båda föräldrarna utrikesfödda (8,0 %), ensamstående med barn (8,7 %), boende i flerfamiljshus (6,4 %), personer med som högst förgymnasial utbildning (6,9 %) samt boende i storstadsregion (6,0 %; se tabell 31).

Figur 3.5 Utsatthet för brott mot enskild person fyra gånger eller fler 2016, enligt reguljära NTU respektive NTU Lokal. Andel för respektive åldersgrupp i befolkningen (tabell 31).

^a I reguljära NTU är urvalet 16–79 år medan urvalet i NTU Lokal är 16–84 år

Misshandel

Frågan om utsatthet för misshandel har en något förändrad formulering i NTU Lokal jämfört med i reguljära NTU. För att fånga omfattningen av utsatthet för misshandel ställs följande fråga i respektive undersökning:

Reguljära NTU: Slog, sparkade eller utsatte någon dig med avsikt för något annat fysiskt våld, så att du skadades eller så att det gjorde ont, under förra året (2016)?

NTU Lokal: Har någon med avsikt slagit, sparkat eller på annat sätt utsatt dig för fysiskt våld, så att du skadades eller så att det gjorde ont, under förra året (2016)?

Reguljära NTU visar att 2,7 procent av befolkningen (16–79 år) har utsatts för misshandel under 2016, vilket motsvarar cirka 202 000 personer. Det är en högre nivå än 2015, då 2,0 procent utsattes. Under perioden 2005–2015 var trenden svagt nedåtgående, men i och med ökningen 2016 är andelen utsatta tillbaka på samma nivå som 2005. Det är för tidigt att säga om den senaste ökningen är början på en ökande trend eller om det är en avvikelse från en annars svagt nedåtgående trend. Antalet misshandelshändelser kan utifrån undersökningen beräknas till 711 000 under 2016. De flesta som utsatts för misshandel (69 %) uppger att det handlade om en (1) händelse. Ungefär var fjärde (24 %) har utsatts för två till nio brott, och drygt 7 procent uppger att de utsatts för tio eller fler misshandelsbrott under 2016.

Cirka 0,7 procent (eller 56 000 personer) av befolkningen uppger i reguljära NTU att misshandeln varit så pass allvarlig att den lett till besök hos läkare, sjuksköterska eller tandläkare. Det är en nivå som varit relativt stabil under hela mätperioden. Antalet misshandelshändelser som på detta sätt betraktas som allvarliga kan utifrån undersökningen beräknas till cirka 153 000.

Se avsnittet *Skillnader mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i introduktionen om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

I NTU Lokal uppger 3,1 procent av befolkningen (16–84 år) att de utsattes för misshandel under 2016. Detta motsvarar cirka 245 000 personer. Bland de utsatta uppger 61 procent att det handlade om en (1) händelse. Cirka 34 procent har utsatts för två till nio brott och ungefär 5 procent uppger att de utsatts för tio eller fler misshandelsbrott under 2016.⁸

I NTU Lokal uppger, liksom i reguljära NTU, cirka 0,7 procent (eller 51 000 personer) av befolkningen att misshandeln lett till besök hos läkare, sjuksköterska eller tandläkare (se tabell 3.1).

Kön och ålder

I reguljära NTU har vid samtliga mättillfällen en större andel män än kvinnor uppgett att de blivit utsatta för misshandel. Vid årets mätning är det 3,3 procent av männen och 2,0 procent av kvinnorna som uppger utsatthet för misshandel under 2016. För männen har det skett en ökning, eftersom 2,5 procent utsattes 2015. Trenden gällande mäns utsatthet för misshandel har varit svagt nedåtgående fram till den senaste mätningen. Det återstår att se om det senaste årets ökning är ett trendbrott i den svagt nedåtgående trenden. Kvinnornas utsatthet för misshandel har varierat kring en stabil nivå. Ökningen jämfört med förra året (då 1,5 % av kvinnorna uppgav utsatthet för misshandel) tycks följa det tidigare mönstret av variationer kring en relativt stabil nivå (se figur 3.6).

Bortsett från år 2015 har en större andel män än kvinnor vid samtliga mättillfällen uppgett att de utsatts för allvarlig misshandel, det vill säga att man uppsökt läkarvård till följd av sina skador. Årets mätning visar att andelen män som utsattes för allvarlig misshandel under 2016 var 0,9 procent jämfört med 0,5 procent bland kvinnorna (se tabell 3C).

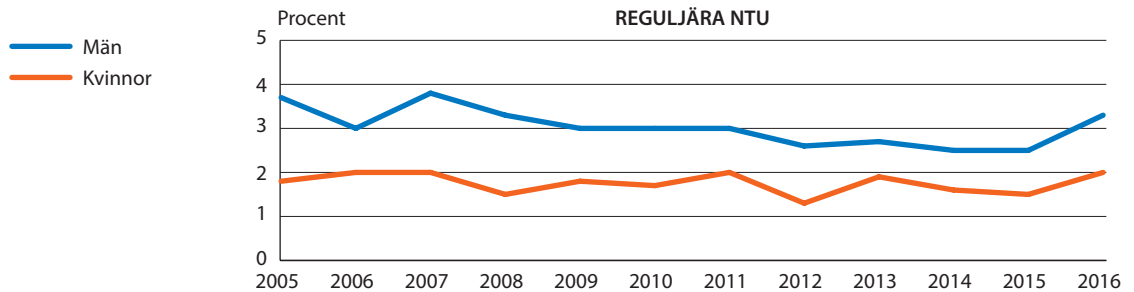
⁸ Antalet händelser redovisas inte i NTU Lokal, av metodologiska skäl; se teknisk rapport (Brå 2018).

Resultaten för allvarlig misshandel baseras dock på få observationer, vilket gör att skattningarna är mindre säkra än de för misshandel totalt sett.

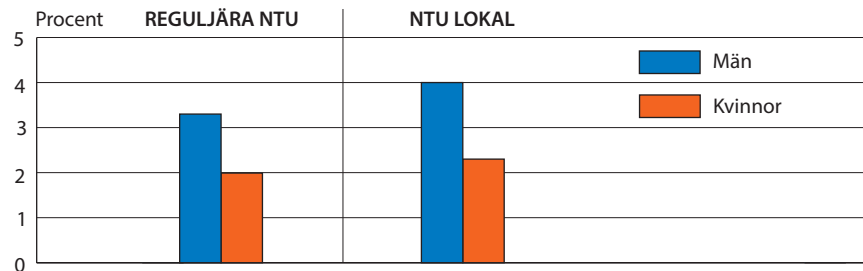
Se avsnittet *Skillnader mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i introduktionen om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

Även i NTU Lokal har en större andel män än kvinnor uppgett att de blivit utsatta för misshandel under 2016 (4,0 respektive 2,3 %) (se figur 3.7). Dessutom tyder mätningen på att en större andel män än kvinnor utsattes för allvarlig misshandel under 2016 (0,9 respektive 0,4 %; se tabell 3C).

Figur 3.6 Utsatta för misshandel 2005–2016 enligt reguljära NTU. Andel för respektive kön (tabell 3C).

Figur 3.7 Utsatta för misshandel 2016. Andel för respektive kön. Resultat från reguljära NTU respektive NTU Lokal (tabell 3C).

Bland de som har utsatts för misshandel är det en större andel kvinnor som uppger att de har utsatts upprepade gånger (två gånger eller fler) jämfört med män (36 % bland kvinnor respektive 28 % bland män).⁹ I sammanhanget är det dessutom viktigt att understryka att kvinnors utsatthet för misshandel sannolikt underskattas i högre grad än männens. Detta eftersom det är vanligare att kvinnor utsätts för misshandel vid upprepade tillfällen av en närstående, och det är en typ av utsatthet som är särskilt svår att fånga upp i frågeundersökningar (Brå 2014).

Bland utsatta för misshandel enligt NTU Lokal är det mindre skillnader i upprepad utsatthet mellan män och kvinnor (38 respektive 40 %).

⁹ Ser man dock till upprepad utsatthet för misshandel i befolkningen, är det inga större skillnader mellan män och kvinnor (0,9 respektive 0,7 %). Att andelen upprepat utsatta för misshandel bland kvinnor i befolkningen inte är högre beror på att det är färre kvinnor än män som utsatts för misshandel totalt sett. Detta även om andelen med upprepad utsatthet är större bland kvinnorna om man bara studerar dem som är utsatta.

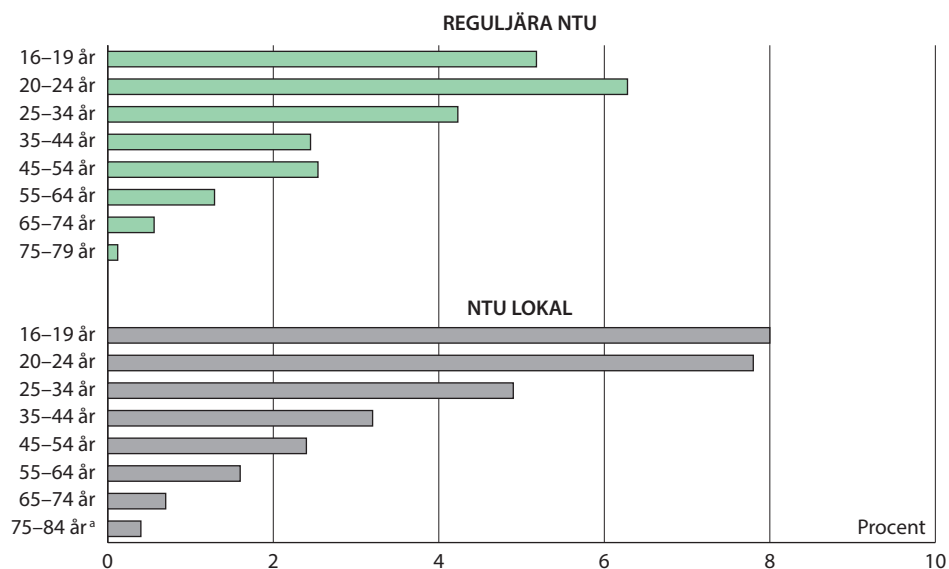
Skillnaderna mellan åldersgrupperna är mycket stora, vilket visas i figur 3.8. Reguljära NTU visar att det i årets mätning, i likhet med föregående års mätning, är i åldersgruppen 20–24 år som störst andel uppger sig ha blivit utsatta för misshandel (6,3 %). Därefter är andelen utsatta i stort sett mindre ju äldre åldersgrupp som studeras. Den minsta andelen utsatta återfinns i de äldsta åldersgrupperna, 65–74 år och 75–79 år (0,6 respektive 0,1 %). Om åldersgrupperna delas upp på kön framgår det att de som uppger sig ha blivit utsatta för misshandel i särskilt stor utsträckning är unga män 16–24 år, där 7,1 procent utsatts under 2016 (se tabell 3C). Detta är en ökning från förra året, då andelen utsatta i denna grupp var 5,0 procent. Dessförinnan har trenden varit nedåtgående (med undantag för 2013). Om årets ökning är början på en ökande trend eller en avvikelse från en annars nedåtgående trend är för tidigt att säga. För kvinnor noteras också en nedåtgående trend, dock inte lika tydligt. För kvinnor är det den yngsta åldersgruppen (16–24 år) som haft störst andel utsatta under hela mätperioden, och så även 2016 med 4,2 procent utsatta för misshandel. Detta är en ökning från 2015, då 2,5 procent i gruppen utsattes, och precis som när det gäller unga män går det ännu inte att avgöra om detta är början på en ökande trend eller en avvikelse från en annars nedåtgående trend.

I NTU Lokal är det i åldersgruppen 16–19 år som störst andel uppger utsatthet för misshandel under 2016 (8 %). Andelen utsatta minskar sedan ju äldre åldersgrupp som studeras. I åldersgruppen 75–84 år har minst andel blivit utsatta (0,4 %; se figur 3.8).

Se avsnittet *Skillnader mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i introduktionen om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

När åldersgrupperna delas upp på kön visar NTU Lokals mätning att män i åldern 16–24 år är den grupp där störst andel uppger att de har blivit utsatta för misshandel 2016 (10,5 %). Utsattheten för misshandel

Figur 3.8 Utsatta för misshandel 2016. Andel för respektive åldersgrupp. Resultat från reguljära NTU respektive NTU Lokal (tabell 3C).

^a I reguljära NTU är urvalet 16–79 år medan urvalet i NTU Lokal är 16–84 år

bland kvinnor är även den störst i åldern 16–24 år enligt NTU Lokal (5,8 %, se tabell 3C).

Olika gruppers utsatthet för misshandel

I reguljära NTU uppger personer med eftergymnasial utbildning i lägre utsträckning att de har blivit utsatta för misshandel (1,7 %) jämfört med personer med som högst förgymnasial eller gymnasial utbildning (3,4 respektive 3,1 %, se tabell 3C). Ensamstående med eller utan barn utsätts för misshandel i större utsträckning (4,9 respektive 4,6 %) än sammanboende med eller utan barn (1,7 respektive 1,2 %). Boende i flerfamiljshus utsätts för misshandel i större utsträckning än boende i småhus (3,5 jämfört med 1,9 %). Personer som är födda i Sverige med två utrikesfödda föräldrar uppger i större utsträckning att de har blivit utsatta för misshandel (4,1 %) jämfört med utrikesfödda personer eller personer födda i Sverige med minst en inrikesfödd förälder (3,3 respektive 2,4 %).

När det gäller boendeort är det bland boende i mindre städer eller på landsbygden som minst andel uppgett utsatthet för misshandel (2,1 %). Störst andel utsatta återfinns bland boende i storstadsregioner (3,0 %), medan andelen utsatta i andra större städer är 2,7 %.

Se avsnittet *Skillnader mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i introduktionen om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

Även i NTU Lokal uppger personer med eftergymnasial utbildning i lägre utsträckning att de har blivit utsatta för misshandel (2,3 %) jämfört med personer med som högst förgymnasial eller gymnasial utbildning (4,5 respektive 3,1 %; se tabell 3C). Ensamstående med eller utan barn utsätts för misshandel i större utsträckning (4,4 respektive 4,9 %) än sammanboende med eller utan barn (2,3 respektive 1,9 %). Boende i flerfamiljshus utsätts för misshandel i större utsträckning än boende i småhus (3,8 jämfört med 2,5 %).

Personer som är födda i Sverige med två utrikesfödda föräldrar uppger i större utsträckning att de har blivit utsatta för misshandel (4,7 %) jämfört med utrikesfödda personer eller personer födda i Sverige med minst en inrikesfödd förälder (2,9 respektive 3,1 %).

Sett till boendeort visar NTU Lokal att bland personer boende i storstadsregioner är andelen utsatta för misshandel störst (3,4 %). Minst andel utsatta finns bland personer boende i mindre städer eller på landsbygden (2,9 %). Andelen utsatta bland personer i andra större städer är 3,0 procent.

Hot

Frågan om utsatthet för hot har en något förändrad formulering i NTU Lokal jämfört med i reguljära NTU.¹⁰ För att fånga omfattningen av utsatthet för hot ställs följande fråga i respektive undersökning:

Reguljära NTU: Blev du under förra året hotad på ett sådant sätt, att du blev rädd (2016)?

¹⁰ Hot som skett i samband med personrån, misshandel eller sexualbrott inkluderas inte här. För mer information om hur brott redovisas i de fall respondenter uppger flera brott vid samma händelse (se Brå 2017c).

NTU Lokal: *Hotade någon dig, på ett sådant sätt att du blev rädd under förra året (2016)?*

Reguljära NTU visar att 5,6 procent av befolkningen (16–79 år) utsattes för hot under 2016, vilket motsvarar cirka 429 000 personer. Det är en ökning jämfört med 2015, då andelen utsatta var 5,0 procent. Hotbrotten har under större delen av mätperioden (från 2005–2014) legat på en relativt stabil nivå (mellan 4,1 och 4,6 %) och det är för tidigt att säga om de två senaste årens ökning (från 4,1 2014 till 5,6 % 2016) är inledningen på ett trendbrott. De flesta av de utsatta (58 %) uppger att det har rört sig om en (1) händelse under 2016. Det finns ett fåtal personer med mycket hög grad av upprepad utsatthet. Exempelvis har ungefär 7 procent av de hotade utsatts för tio hot eller fler. Därför blir det beräknade antalet händelser mer än tre gånger så stort som antalet utsatta personer (1 426 000 händelser, se tabell 3.2).

Se avsnittet *Skillnader mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i introduktionen om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

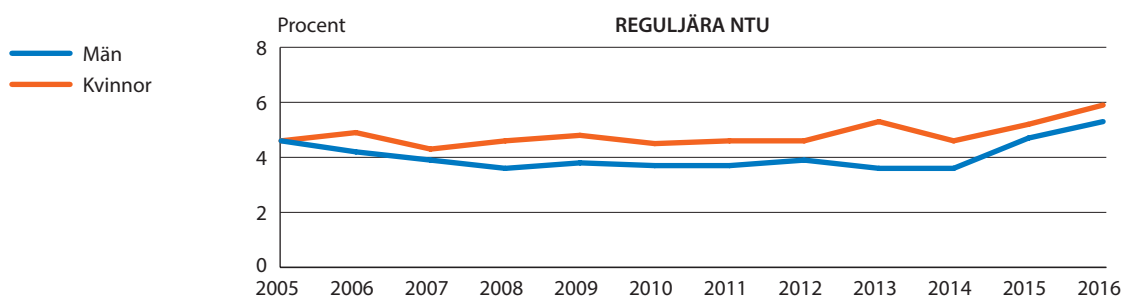
Motsvarande mätning i NTU Lokal visar att 7,9 procent av befolkningen (16–84 år) utsattes för hot 2016. Detta motsvarar cirka 615 000 personer. Även här har de flesta av de utsatta (59 %) uppgett att det rör sig om en (1) händelse under 2016. Liksom i reguljära NTU har ett fåtal personer uppgett en mycket hög grad av upprepad utsatthet; 4 procent av de hotade har utsatts för tio hot eller fler.¹¹

Kön och ålder

Reguljära NTU visar att kvinnor utsätts för hot i något större utsträckning än män (5,9 jämfört med 5,3 %), en skillnad som noterats sedan 2006 (se figur 3.9).

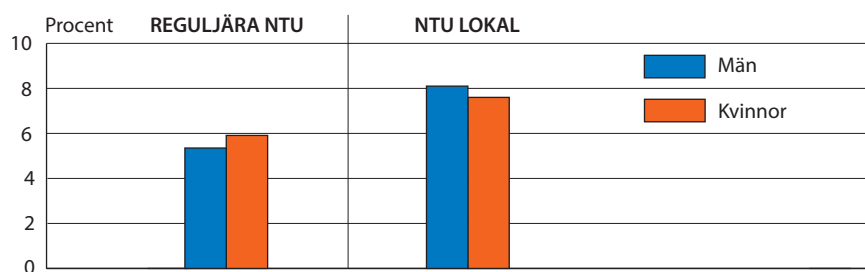
NTU Lokal visar däremot att män var något mer utsatta för hot än vad kvinnor var under 2016 (8,1 jämfört med 7,6 %, se figur 3.10).

Figur 3.9 Utsatta för hot 2005–2016 enligt reguljära NTU. Andel för respektive kön (tabell 3C).

¹¹ Antalet händelser redovisas inte i NTU Lokal, av metodologiska skäl; se teknisk rapport (Brå 2018).

Figur 3.10 Utsatta för hot 2016. Andel för respektive kön. Resultat från reguljära NTU respektive NTU Lokal (tabell 3C).

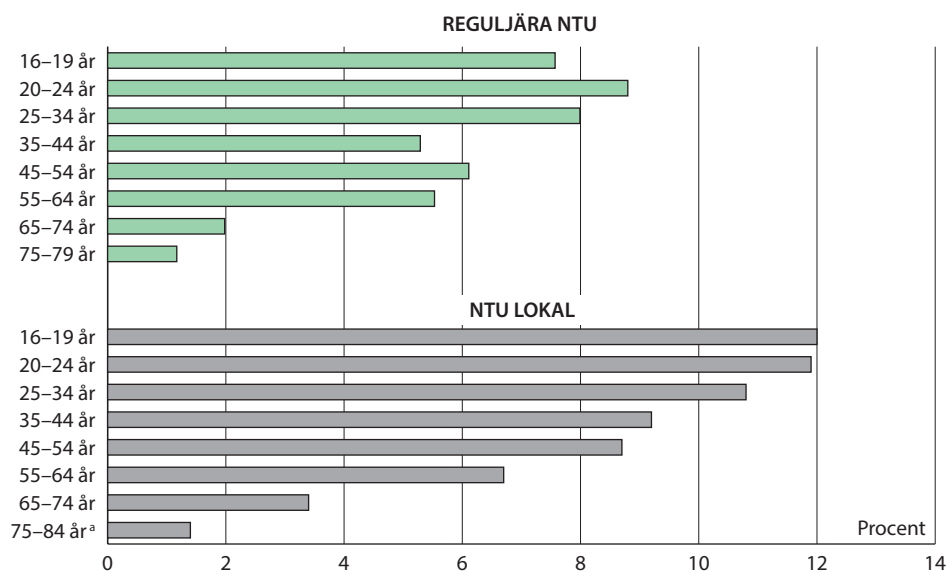

Reguljära NTU visar att utsattheten för hot i stort sett är lägre ju äldre åldersgrupp som studeras (se figur 3.11). Bland personer i åldersgrupperna 20–24 och 25–34 år har 8,8 respektive 8,0 procent utsatts för hot, och bland personer i åldersgruppen 75–79 år har 1,2 procent utsatts under 2016. Även när hänsyn tas till kön är fördelningen mellan åldersgrupperna likartad, det vill säga utsattheten är högst bland de yngre och minskar ju äldre åldersgrupp som studeras (se tabell 3C).

Se avsnittet *Skillnader mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i introduktionen om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

NTU Lokal visar liknande mönster. Andelen utsatta för hot är högst i åldern 16–24 år (11,9–12,0 %); sedan minskar utsattheten ju äldre åldersgrupp som studeras (se figur 3.11). Detta gäller även när hänsyn tas till kön. I den äldsta åldersgruppen, det vill säga 75–84 år, har 1,4 procent utsatts för hot under 2016.

Figur 3.11 Utsatta för hot 2016. Andel för respektive åldersgrupp. Resultat från reguljära NTU respektive NTU Lokal (tabell 3C).

^a I reguljära NTU är urvalet 16–79 år medan urvalet i NTU Lokal är 16–84 år

Olika gruppers utsatthet för hot

Reguljära NTU:s resultat visar att det finns skillnader mellan olika grupper i befolkningen när det gäller utsatthet för hot (se tabell 3C). Ensamstående med eller utan barn uppger oftare att de har blivit utsatta jämfört med sammanboende med eller utan barn (11,8 respektive 7,3 %, jämfört med 4,3 respektive 4,0 %). Det är också vanligare för boende i flerfamiljshus (6,8 %) än för boende i småhus (4,5 %) att ha blivit utsatta för hot. Boende i storstadsregioner utsätts i större utsträckning (6,7 %) än personer som bor i större städer respektive i mindre städer eller på landsbygden (5,2 respektive 4,4 %). Andelen utsatta för hot är också större bland personer födda i Sverige med två utrikesfödda föräldrar (8,2 %) än bland personer födda i Sverige med minst en inrikesfödd förälder eller personer som själva är utrikesfödda (5,3 respektive 6,3 %). Utsattheten för hot är dessutom något större bland personer med eftergymnasial utbildning eller som högst förgymnasial utbildning (5,8 % i båda grupperna) än bland personer med gymnasial utbildning (5,4 %).

Se avsnittet *Skillnader mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i introduktionen om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

NTU Lokal visar också att det finns skillnader mellan olika grupper i befolkningen. Ensamstående med eller utan barn uppger oftare att de har blivit utsatta för hot än vad sammanboende med eller utan barn gör (12,9 respektive 9,4 % jämfört med 7,5 respektive 6,1 %). Det är också vanligare att ha blivit utsatt för hot bland boende i flerfamiljshus (9,4 %) än bland boende i småhus (6,6 %). En större andel boende i storstadsregioner utsätts (9,4 %) än boende i andra större städer eller boende i mindre städer eller på landsbygden (7,5 respektive 6,1 %). Vidare är andelen utsatta för hot större bland personer födda i Sverige med två utrikesfödda föräldrar (11,8 %) än bland personer födda i Sverige med minst en inrikesfödd förälder eller personer som själva är utrikesfödda (7,7 respektive 8,0 %). Det är inga större skillnader i utsatthet när hänsyn tas till utbildningsnivå. Bland personer med eftergymnasial utbildning utsattes 8,1 procent, medan motsvarande siffra bland personer med gymnasial utbildning är 7,7 procent. Bland personer med som högst förgymnasial utbildning uppger 7,9 procent utsatthet för hot.

Sexualbrott

Frågan om utsatthet för sexualbrott ser likadan ut i reguljära NTU som i NTU Lokal, men förklaringstexten skiljer sig åt i viss mån. För att fånga omfattningen av utsatthet för sexualbrott ställs följande fråga i respektive undersökning:

Reguljära NTU: Ofredade, tvingade eller angrep någon dig sexuellt under förra året (2016)? Det gäller både allvarliga och mindre allvarliga händelser, till exempel hemma, på jobbet, i skolan eller på någon allmän plats.

NTU Lokal: *Ofredade, tvingade eller angrep någon dig sexuellt under förra året (2016)? Det kan till exempel handla om sexuella kränkande kommentarer i tal eller skrift eller att någon tafsat på dig, tvingat dig till en sexuell handling eller våldtagit dig. Det kan ha hänt hemma, i skolan, på arbetsplatsen, på internet eller på annan plats.*

Reguljära NTU visar att 2,4 procent av befolkningen (16–79 år) uppger att de har utsatts för sexualbrott under 2016, vilket motsvarar cirka 181 000 personer. Det är en ökning jämfört med 2015, då 1,7 procent uppgav att de hade blivit utsatta. Under perioden 2005–2012 låg sexualbrotten på en relativt stabil nivå kring 1 procent utsatta; därefter har det skett en ökning (se tabell 3.1).

Enligt reguljära NTU uppskattades antalet brottsändelser 2016 till ungefär 654 000, vilket är avsevärt fler än något annat år. Dock har antalet händelser varierat kraftigt över tid, vilket medför att de årsvisa resultaten för antal händelser ska tolkas med försiktighet och inte användas som huvudsaklig indikator på utsatthet för sexualbrott (se tabell 3B).¹²

Sexualbrott är en brottsstyp där det är relativt vanligt med upprepad utsatthet. Drygt fyra av tio (42 %) uppger att de utsattes för mellan två och nio händelser under 2016, enligt reguljära NTU. Ungefär en tiondel (9 %) utsattes för tio eller fler händelser. Av alla som utsatts för sexualbrott har alltså sammanlagt drygt hälften (51 %) utsatts minst två gånger under 2016.

Se avsnittet *Skillnader mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i introduktionen om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

*NTU Lokal visar att 4,7 procent av befolkningen (16–84 år) har utsatts för sexualbrott under 2016. Detta motsvarar cirka 369 000 personer. NTU Lokal visar även att över fyra av tio utsatta för sexualbrott (44 %) utsattes för mellan två och nio händelser under 2016. Nära en femtedel (18 %) utsattes för tio eller fler händelser. Av alla som utsatts för sexualbrott har alltså sammanlagt 62 procent utsatts minst två gånger under 2016.*¹³

Det är viktigt att notera att sexualbrott innefattar ett brett spektrum av brott – allt från lindrigare brott, som blottning, till mycket allvarliga brott, som våldtäkt. Det är sannolikt att dessa olika typer av sexualbrott skiljer sig åt när det gäller brottsplats och relation till gärningspersonen. Vidare är det till följd av frågans känsliga art heller inte sannolikt att NTU fullt ut fångar in de händelser som man avser mäta i undersökningen (se vidare avsnitten om allvarliga sexualbrott för respektive undersökning).

Kön och ålder

Reguljära NTU visar att betydligt fler kvinnor än män har blivit utsatta för sexualbrott; 4,1 procent av kvinnorna jämfört med 0,6 procent av männen uppger att de blev utsatta under 2016 (se figur 3.12). För kvinnor låg sexualbrotten under perioden 2005–2012 på en relativt stabil nivå, men de senaste fyra årens resultat visar på en ökning. När det gäller männens utsatthet ser trenden liknande ut, men på betydligt lägre nivåer, med en ökning från 0,3 procent 2014 till 0,6 procent 2016.

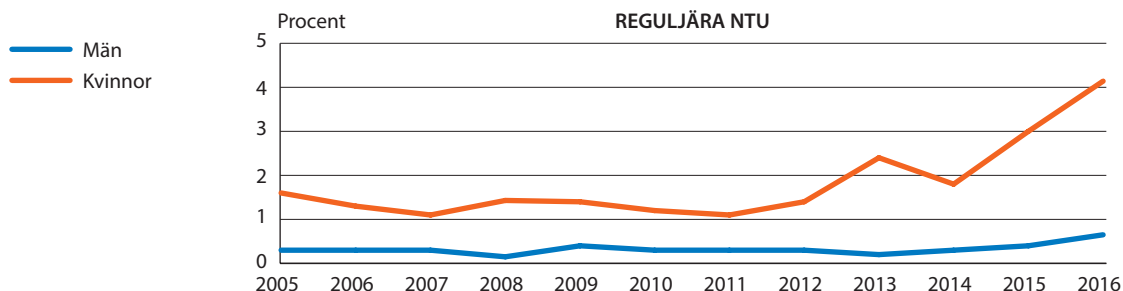
¹² Variationen i antalet händelser beror på att enskilda personer med mycket hög upprepad utsatthet kan få stor inverkan på beräkningarna. Det gäller i synnerhet relativt ovanliga brottsstyper som sexualbrott, vilket kan illustreras av att 48 procent av sexualbrottsändelserna i årets undersökning härrör från endast 9 procent av dem som utsattes för sexualbrott. I och med att antalet beräknade händelser i NTU kan variera kraftigt över tid, redovisas utsatthet för brott huvudsakligen i andel utsatta personer.

¹³ Antalet händelser redovisas inte i NTU Lokal, av metodologiska skäl; se teknisk rapport (Brå 2018).

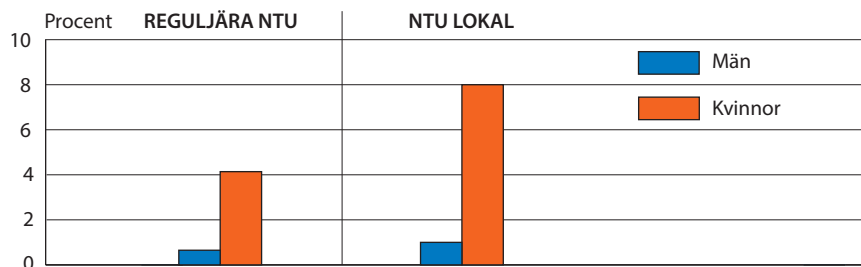
Se avsnittet *Skillnader mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i introduktionen om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

Även i NTU Lokal framgår det att kvinnor har blivit avsevärt mer utsatta än män. Det gäller 8,0 procent av kvinnorna och 1,0 procent av männen under 2016 (se figur 3.13).

Figur 3.12 Utsatta för sexualbrott 2005–2016 enligt reguljära NTU. Andel för respektive kön (tabell 3C).

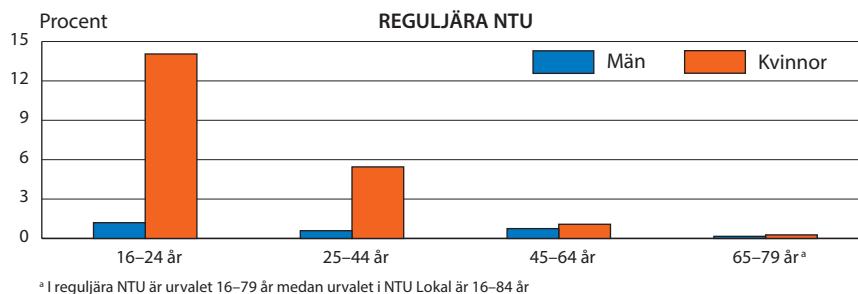
Figur 3.13 Utsatta för sexualbrott 2016. Andel för respektive kön. Resultat från reguljära NTU respektive NTU Lokal (tabell 3C).

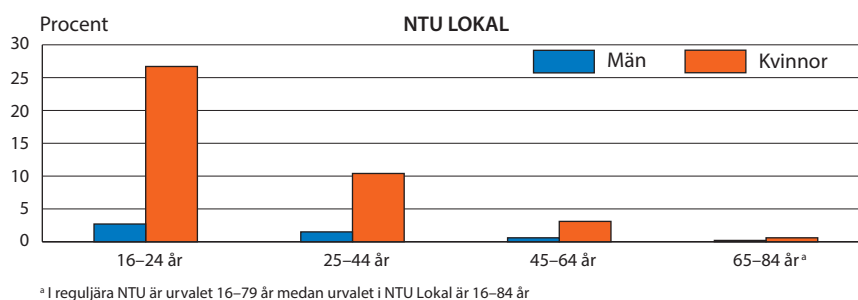
Reguljära NTU visar att kvinnor i åldern 16–24 år är den grupp som är mest utsatt för sexualbrott 2016 (14 %). Kvinnors utsatthet skiljer sig mycket mellan åldersgrupperna och eftersom utsattheten ökat kraftigt i den yngsta åldersgruppen de senaste åren har också skillnaderna mellan åldersgrupperna ökat över tid (14,0 % i den yngsta respektive 0,3 % i den äldsta åldersgruppen; se tabell 3C). Även bland män har utsattheten för sexualbrott ökat i den yngsta åldersgruppen (0,5 % år 2015 jämfört med 1,2 % år 2016). Antalet män som uppger att de utsatts för sexualbrott är dock mycket lågt, och risken för slumpmässiga variationer från år till år blir därför större. Ökningen bör därmed tolkas med försiktighet. Lägst andel utsatta män återfinns i den äldsta åldersgruppen 65–84 år (0,2 %; se figur 3.14).

Utsattheten för sexualbrott bland kvinnor skiljer sig kraftigt åt mellan åldersgrupperna även enligt NTU Lokals mätning. Kvinnor i åldern 16–24 år är enligt NTU Lokal den grupp som är mest utsatt för sexualbrott under 2016 (26,7 %; se figur 3.15). Andelen utsatta kvinnor minskar sedan ju äldre åldersgrupp som studeras. I den äldsta åldersgruppen (65–84 år) har 0,6 procent av kvinnorna uppgett utsatthet för sexualbrott. Mönstret ser likadant ut för män, med 2,7 procent utsatta i den yngsta åldersgruppen jämfört med 0,2 procent utsatta i den äldsta.

Figur 3.14 Utsatta för sexualbrott 2016. Andel för respektive kön och åldersgrupp. Resultat från reguljära NTU (tabell 3C).

Figur 3.15 Utsatta för sexualbrott 2016. Andel för respektive kön och åldersgrupp. Resultat från NTU Lokal (tabell 3C).

Olika grupper utsatthet för sexualbrott

Reguljära NTU visar att precis som för merparten av de andra brotten mot enskild person tycks utsatthet för sexualbrott vara vanligare i vissa grupper av befolkningen (se tabell 3C). Ensamstående personer med eller utan barn är utsatta i större utsträckning än sammanboende med eller utan barn (4,7 respektive 4,1 % jämfört med 0,8 respektive 1,4 %). Boende i flerfamiljshus utsätts i större utsträckning än boende i småhus (3,3 jämfört med 1,6 %). Utsatthet för sexualbrott är vanligare bland personer som bor i storstadsregioner (3,1 %) jämfört med dem som bor i annan större stad (2,1 %) respektive i mindre städer eller på landsbygden (1,6 %). Andelen utsatta för sexualbrott är större bland personer födda i Sverige med två utrikesfödda föräldrar (4,4 %) än bland personer som själva är utrikesfödda (1,5 %) och bland personer födda i Sverige med minst en inrikesfödd förälder (2,5 %). När det gäller utbildningsnivå är det en större andel utsatta bland personer med förgymnasial utbildning (3,8 %) än bland personer med gymnasial utbildning eller eftergymnasial utbildning (2,0 respektive 1,9 %).

Se avsnittet *Skillnader mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i introduktionen om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

NTU Lokals mätning visar liksom reguljära NTU att ensamstående personer med eller utan barn är utsatta i större utsträckning än sammanboende med eller utan barn (6,4 respektive 8,3 % jämfört med 2,5 respektive 2,7 %) Boende i flerfamiljshus utsätts i större utsträckning än boende i småhus (6,2 jämfört med 3,5 %). Att utsättas för sexualbrott är vanligare bland personer som bor i storstadsregioner (5,4 %) jämfört med dem som bor i annan större stad (4,9 %) respektive i mindre städer

Se avsnittet *Skillnader mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i introduktionen om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

eller på landsbygden (3,4 %). Andelen utsatta för sexualbrott är större bland personer födda i Sverige med två utrikesfödda föräldrar (7,9 %) än bland personer som själva är utrikesfödda och bland personer födda i Sverige med minst en inrikesfödd förälder (2,6 respektive 5,2 %). När det gäller utbildningsnivå är det en större andel utsatta bland personer med som högst för gymnasial utbildning (7,1 %) än bland personer med som högst gymnasial utbildning eller eftergymnasial utbildning (3,9 respektive 4,2 %).

Allvarliga sexualbrott enligt reguljära NTU

Som tidigare nämnts inbegriper begreppet sexualbrott i NTU ett brett spektrum av brott. Eftersom dessa händelser kan vara svåra att prata om i en intervjusituation, är det inte möjligt att få reda på exakt vilken typ av sexualbrott det rör sig om. För att ändå försöka få en bättre bild av de händelser som undersökningen fångar upp, får de personer som uppgivit att de blivit utsatta för sexualbrott svara på tre frågor om brottets allvarlighetsgrad. Den första frågan rör huruvida händelsen bestod i att någon, genom att hota, hålla fast eller göra illa den utsatta personen på något sätt, tvingade eller försökte tvinga till sig en sexuell handling. Den andra frågan rör huruvida händelsen bestod i sexuellt utnyttjande i en situation där den utsatta inte kunde försvara sig, till exempel på grund av att hen sov eller var alkohol- eller drogpåverkad. Dessa två frågor beskriver händelser som skulle kunna motsvara brottsbalkens definition av försök till eller fullbordat sexuellt tvång eller våldtäkt. Den tredje frågan rör huruvida den utsatta personen själv skulle beskriva händelsen som en våldtäkt.

Eftersom det kan vara svårt för den utsatta personen själv att avgöra huruvida en händelse ska bedömas som sexuellt tvång eller våldtäkt juridiskt sett, går det inte att fastslå att alla de händelser av sexuellt tvång eller utnyttjande som rapporteras i NTU är våldtäkthändelser i juridisk mening. För att ändå kunna studera de allvarliga sexualbrottens utveckling och omfattning, bedömer Brå det därför lämpligare att utgå från svaren på de tre ovannämnda frågorna. Om man har svarat ja på någon av dem, bedöms det röra sig om ett allvarligt sexualbrott. Nedan följer en redovisning av de allvarliga sexualbrotten enligt reguljära NTU 2017.

I reguljära NTU visar svaren på de tre frågorna sammantaget att 29 procent av de sexualbrott som uppges ha begåtts 2016 varit så pass allvarliga att det kan röra sig om försök till eller fullbordat sexuellt tvång eller våldtäkt. Det är på samma nivå som föregående år (29 % 2015). Under mätperioden har andelen allvarliga händelser varierat mellan 27 och 49 procent, och ingen tydlig trend går att utläsa.

Sett till antalet händelser uppgick antalet allvarliga sexualbrott till 190 000 vilket är en tydlig ökning jämfört med 2015, då antalet händelser uppgick till 140 000. Det är även en högre nivå jämfört med tidigare år, med undantag för 2013. Antalet händelser kan dock variera kraftigt mellan åren eftersom enskilda personer med mycket hög upprepade utsatthet kan få stor inverkan på beräkningarna. Antalet händelser ska därför tolkas med försiktighet och inte användas som huvudsaklig

indikator på utvecklingen av utsatthet för allvarliga sexualbrott över tid. Måttet kan dock användas som en indikator på att antalet allvarliga sexualbrott är betydligt större än vad som går att utläsa av den registerbaserade statistiken över polisanmälda brott.

Om man i stället beräknar andelen utsatta personer i befolkningen 2016 är det 0,8 procent som uppger att de utsatts för en allvarligare form av sexualbrott. Vidare är utsattheten för sexualbrott ojämnt fördelad, och upprepad utsatthet är vanligt. Detta medför att de personer som utsatts för tio eller fler sexualbrott under 2016 (9 % av de utsatta) har utsatts för nästan hälften (48 %) av samtliga sexualbrottshändelser. Svaren från denna särskilt utsatta grupp kan därför få mycket stor inverkan vid beräkningar av omfattningen av allvarliga sexualbrott. Sammantaget kan dessa omständigheter förstärka variationen från år till år, vilket innebär att resultaten bör tolkas med försiktighet.

Se avsnittet *Skillnader mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i introduktionen om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

Allvarliga sexualbrott enligt NTU Lokal

I NTU Lokal får de personer som uppger att de har blivit utsatta för sexualbrott svara på två frågor om brottets allvarlighetsgrad. Den första frågan rör huruvida händelsen bestod i att någon, genom att hota, hålla fast eller göra illa den utsatta personen på något sätt, tvingade eller försökte tvinga den utsatta till en sexuell handling. Den andra rör huruvida händelsen bestod i sexuellt utnyttjande i en situation där den utsatta inte kunde försvara sig, till exempel på grund av att hen sov eller var alkohol- eller drogpåverkad. Dessa frågor beskriver händelser som i brottsbalken skulle kunna motsvara försök till eller fullbordat sexuellt tvång eller våldtäkt. Frågan om huruvida den utsatta själv skulle beskriva händelsen som en våldtäkt ingår av metodologiska skäl inte i NTU Lokal.¹⁴

I NTU Lokal visar svaren på de två frågorna att sammantaget 1,1 procent av befolkningen (16–84 år) utsatts för något allvarligt sexualbrott under 2016. Antalet eller andelen allvarliga händelser i förhållande till samtliga sexualbrott undersöks inte i NTU Lokal 2017, av frågetekniska skäl.

Eftersom urvalet i NTU Lokal är betydligt större än urvalet i reguljära NTU, är det genom NTU Lokal möjligt att redovisa utsattheten för allvarliga sexualbrott fördelad på olika grupper i befolkningen. Resultaten visar att det är en större andel kvinnor än män som är utsatta för allvarliga sexualbrott (1,7 jämfört med 0,3 %), och det är även stora skillnader om man tar hänsyn till ålder. Bland unga kvinnor i åldersgruppen 16–24 år är utsattheten för allvarliga sexualbrott 6,4 procent, medan motsvarande siffra för kvinnor i åldern 25–44 år är 2,2 procent. Minst andel utsatta kvinnor (0,1 %) återfinns i den äldsta åldersgruppen (65–84 år).

¹⁴ En annan skillnad, undersökningarna emellan, som sannolikt får särskilt stor betydelse när man ställer just känsliga frågor som de om allvarliga sexualbrott, är att NTU Lokal genomförs med hjälp av webb- och postenkäter. Detta ökar sannolikt känslan av anonymitet och därmed benägenheten att våga rapportera utsatthet för allvarliga sexualbrott jämfört med i en telefonintervjusituation, som i reguljära NTU. Det är därför förväntat att NTU Lokal fångar upp fler fall av utsatthet för allvarliga sexualbrott.

Se avsnittet *Skillnader mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i introduktionen om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

Även bland män är den yngsta åldersgruppen (16–24 år) mest utsatt, däremot är skillnaden jämfört med något äldre män (25–44 år) inte lika markant (0,9 % respektive 0,5 %).

Utsattheten för allvarliga sexualbrott i NTU Lokal är betydligt högre bland personer med som högst förgymnasial utbildning (2,0 %) jämfört med som högst gymnasial och eftergymnasial utbildning (0,8 respektive 0,7 %), vilket sammanfaller med att utsattheten för allvarliga sexualbrott är vanligast i den yngsta åldersgruppen. Andelen utsatta för allvarliga sexualbrott är även större bland ensamstående med eller utan barn (2 % vardera) jämfört med sammanboende med eller utan barn (0,4 respektive 0,5 %). I likhet med för samtliga sexualbrott totalt sett är även svenskfödda med utrikesfödda föräldrar mer utsatta för sexualbrott av allvarlig karaktär (1,9 %) jämfört med inrikesfödda med minst en inrikesfödd förälder (1,1 %) och utrikesfödda (0,7 %).

Mindre skillnader påvisas vad gäller boendeort; utsattheten bland boende i storstadsregionen eller annan större stad är 1,1 procent, medan motsvarande siffra för boende på landsbygden är 0,9 procent.

Vad gäller boendetyper är andelen utsatta för allvarliga sexualbrott högre bland boende i flerfamiljshus (1,4 %) jämfört med boende i småhus (0,8 %).

Personrån

I både reguljära NTU och i NTU Lokal ställs följande fråga för att undersöka hur många i befolkningen (16–79 år i reguljära NTU, 16–84 år i NTU Lokal) som utsatts för personrån under 2016:

Rånade eller försökte någon råna dig genom att använda hot eller våld under förra året (2016)?

Reguljära NTU visar att 1,4 procent av befolkningen (16–79 år) utsattes för personrån under 2016, vilket motsvarar cirka 108 000 personer. Det är en högre nivå än 2015, då andelen utsatta var 0,9 procent. Tidigare har andelen utsatta legat på en relativt stabil nivå runt 1 procent utsatta. Det återstår att se om den senaste ökningen är början på en ökande trend eller en avvikelse från en annars relativt stabil nivå.

I reguljära NTU är personrån den brottstyp som minst andel uppger sig ha blivit utsatta för. Förhållandet mellan antalet utsatta personer och antalet händelser styrs av hur vanligt det är med upprepad utsatthet. Reguljära NTU visar att upprepad utsatthet för personrån är relativt ovanligt. De flesta (75 %) av dem som uppger utsatthet för personrån under 2016 utsattes för ett sådant brott en gång under året. Antalet rapporterade personrån 2016 uppgår till 216 000, vilket är en kraftig ökning från 2015, då antalet händelser beräknades till 90 000.

NTU Lokal visar att 1,1 procent av befolkningen (16–84 år) utsattes för personrån under 2016, vilket motsvarar cirka 88 000 personer.

Detta är den enda brottstypen som visar lägre nivåer i NTU Lokal än i reguljära NTU.¹⁵

I NTU Lokal, liksom i reguljära NTU, är personrån den brottstyp som minst andel uppger sig ha blivit utsatta för, och de flesta (72 %) av dessa personer utsattes endast en gång under året.¹⁶

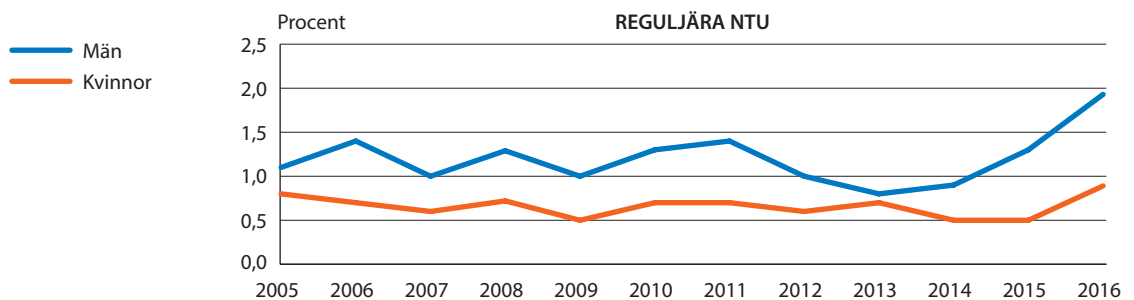
Kön och ålder

Reguljära NTU visar att män utsattes för personrån i större utsträckning än kvinnor under 2016, vilket följer samma mönster som tidigare år (se figur 3.16). Sammantaget utsattes 1,9 procent av männen under 2016, vilket är en ökning från förra året, då 1,3 procent av männen utsattes för personrån. Andelen utsatta män har tidigare varierat kring en stabil nivå, men de senaste tre åren noteras en uppgång. Det ska dock noteras att personrån är en brottstyp som få personer uppger sig ha blivit utsatta för, och risken för slumpmässiga variationer från år till år är därför större. Trenden bör därför tolkas med viss försiktighet. Av kvinnorna utsattes 0,9 procent för personrån under 2016, vilket även det är en ökning från 2015, då 0,5 procent utsattes. Nivån är den högsta som har uppmätts, men följer ändå det tidigare mönstret av variationer kring en relativt stabil nivå.

Se avsnittet *Skillnader mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i introduktionen om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

Även NTU Lokal visar att män utsätts för personrån i större utsträckning än kvinnor; 1,7 procent av männen uppger att de utsattes för personrån under 2016, medan motsvarande andel hos kvinnorna var 0,6 procent (se figur 3.17).

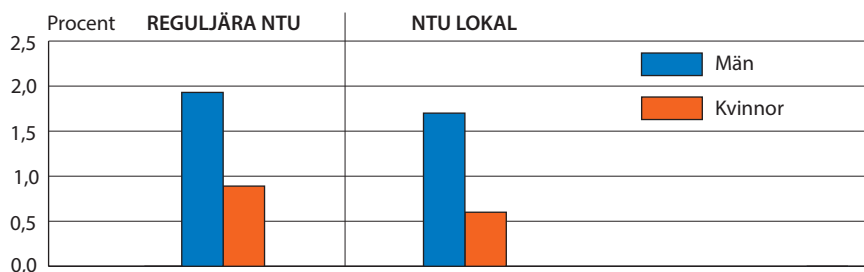
Figur 3.16 Utsatta för personrån 2005–2016 enligt reguljära NTU. Andel för respektive kön (tabell 3C).

¹⁵ En möjlig förklaring till detta är att brottstypen fickstöld har tillkommit i NTU Lokal, och att personer som annars skulle ha svarat att de blivit utsatta för rån istället väljer fickstöld, om det bättre stämmer in på vad de blivit utsatta för.

¹⁶ Antalet händelser redovisas inte i NTU Lokal, av metodologiska skäl; se teknisk rapport (Brå 2018).

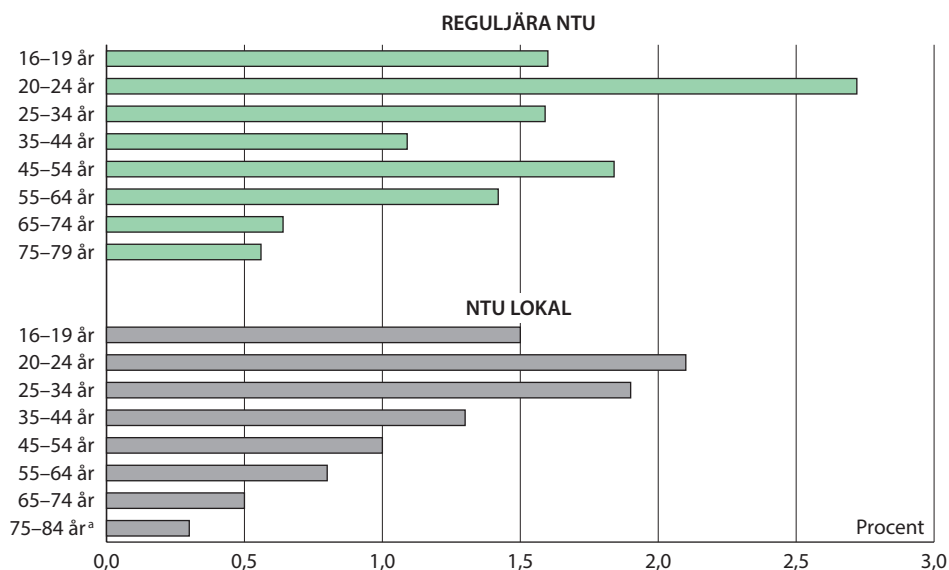
Figur 3.17 Utsatta för personrån 2016. Andel för respektive kön. Resultat från reguljära NTU respektive NTU Lokal (tabell 3C).

Sedan 2005 har personer i de lägre åldersgrupperna uppgett utsatthet för personrån i störst utsträckning, enligt reguljära NTU. År 2016 är utsattheten relativt jämnt fördelad mellan de olika åldersgrupperna upp till 64 år, bortsett från åldersgruppen 20–24 år, som har den största andelen utsatta (2,7 %). De två äldsta åldersgrupperna (65–74 år samt 75–79 år) har liksom tidigare år minst andelen utsatta (0,6 % i båda grupperna, se figur 3.18).

Bland både män och kvinnor finns den största andelen utsatta i åldersgruppen 16–24 år (3,0 respektive 1,3 %) och den minsta andelen utsatta i åldersgruppen 65–79 år (0,6 % bland både män och kvinnor; se tabell 3C).

Figur 3.18 Utsatta för personrån 2016. Andel för respektive åldersgrupp. Resultat från reguljära NTU respektive NTU Lokal (tabell 3C).

^a I reguljära NTU är urvalet 16–79 år medan urvalet i NTU Lokal är 16–84 år

Se avsnittet *Skillnader mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i introduktionen om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

Även mätningen i NTU Lokal visar att störst andel utsatta finns i åldersgruppen 20–24 år (2,1 %). Bortsett från de allra yngsta (16–19 år) framträder ett mönster, där utsattheten är lägre ju äldre åldersgrupp som studeras, och bland personer i åldersgruppen 75–84 år har 0,3 pro-

cent uppgett utsatthet för personrån 2016. Bland både män och kvinnor finns den största andelen utsatta i åldersgruppen 16–24 år (2,9 respektive 0,9 %). Minst andel utsatta finns i den äldsta åldersgruppen, 65–84 år (0,6 % bland män respektive 0,3 % bland kvinnor; se tabell 3C).

Olika gruppers utsatthet för personrån

I resultaten från reguljära NTU framkommer skillnader mellan olika grupper i befolkningen när det gäller utsatthet för personrån 2016 (se tabell 3C). Utrikesfödda personer samt inrikesfödda personer med två utrikesfödda föräldrar utsätts i högre grad för personrån (2,1 % i båda grupperna) än inrikesfödda med minst en inrikesfödd förälder (1,2 %). Personer med som högst förgymnasial utbildning är mer utsatta (1,9 %) än personer med som högst gymnasial utbildning (1,6 %), och skillnaden blir ännu större jämfört med personer med eftergymnasial utbildning (0,9 %). Bland boende i flerfamiljshus är utsattheten större (2,0 %) än bland boende i småhus (0,8 %). Boende i storstadsregioner uppger högre nivåer av utsatthet (2,1 %) än boende i andra större städer (1,0 %) respektive i mindre städer eller på landsbygden (0,9 %). Slutligen är utsattheten för personrån större bland ensamstående, såväl med barn som utan barn (2,2 respektive 2,6 %), än bland sammanboende, såväl med som utan barn (0,5 respektive 0,8 %).

Se avsnittet *Skillnader mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i introduktionen om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

NTU Lokal visar att inrikesfödda personer med två utrikesfödda föräldrar utsätts för personrån i högre grad (1,8) än att inrikesfödda med minst en inrikesfödd förälder och utrikesfödda personer (1,0 respektive 1,4 %). Vidare visar NTU Lokal att personer med som högst förgymnasial utbildning är mer utsatta för personrån (1,4 %) än personer med gymnasial eller eftergymnasial utbildning (1,2 respektive 0,8 %). Utsattheten är större bland boende i flerfamiljshus (1,5 %) än bland boende i småhus (0,8 %). Boende i storstadsregioner uppger högre nivåer av utsatthet (1,4 %) än boende i andra större städer (1,0 %) respektive i mindre städer eller på landsbygden (0,8 %). Utsattheten för personrån är större bland ensamstående, såväl med barn som utan barn (1,4 respektive 1,6 %), än bland sammanboende, såväl med barn som utan barn (0,8 respektive 0,9 %).

Fickstöld

Fickstöld är en brottstyp som har tillkommit genom NTU Lokal, varpå inget resultat från reguljära NTU redovisas nedan. För att fånga omfattningen av utsattheten för fickstöld ställs följande fråga:

NTU Lokal: *Blev du bestulen på pengar eller andra värdesaker som du burit på dig i fickan eller i en väska (så kallad fickstöld) under förra året (2016)?*

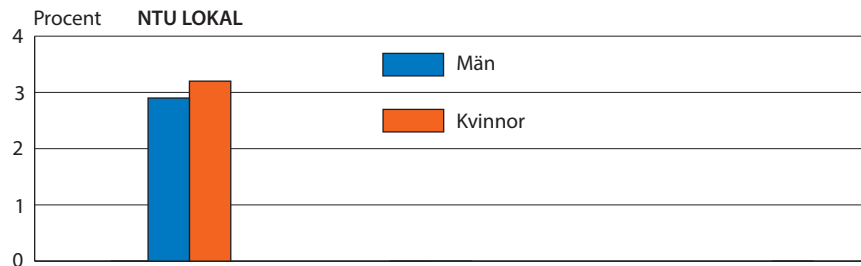
År 2016 utsattes 3,1 procent av befolkningen (16–84 år) för fickstöld. Det motsvarar cirka 240 000 personer. Majoriteten av de utsatta (83 %) uppger att det rört sig om en (1) händelse under 2016.¹⁷

¹⁷ Antalet händelser redovisas inte i NTU Lokal, av metodologiska skäl; se teknisk rapport (Brå 2018).

Kön och ålder

Kvinnor uppger i något större utsträckning än män att de har utsatts för fickstöld under 2016; 3,2 procent av kvinnorna jämfört med 2,9 procent av männen (se figur 3.19).

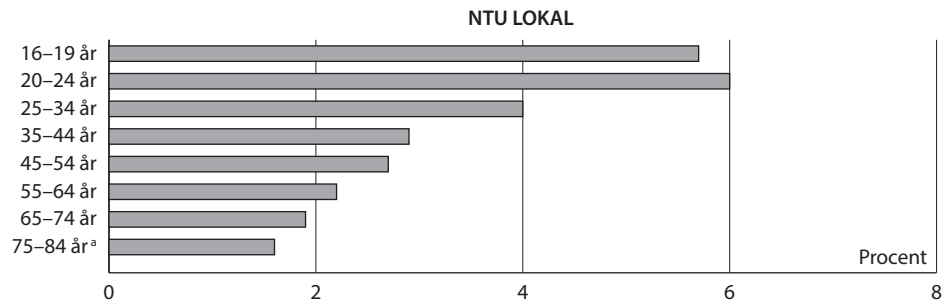
Figur 3.19 Utsatta för fickstöld 2016 enligt NTU Lokal. Andel för respektive kön (tabell 3C).

Bortsett från de allra yngsta (16–19 år) är mönstret att utsattheten är lägre ju äldre åldersgrupp som studeras. Bland personer i åldersgruppen 20–24 år har 6,0 procent utsatts för fickstöld, och bland personer i åldern 75–84 år har 1,6 procent utsatts (se figur 3.20).

Bland både kvinnor och män är andelen utsatta för fickstöld störst i åldersgruppen 16–24 år (6,8 % för kvinnor respektive 4,7 % för män) och minst i åldersgruppen 65–84 år (1,8 % i båda grupperna; se tabell 3C).

Figur 3.20 Utsatta för fickstöld 2016 enligt NTU Lokal. Andel för respektive åldersgrupp (tabell 3C).

^a I reguljära NTU är urvalet 16–79 år medan urvalet i NTU Lokal är 16–84 år

Olika grupper utsatthet för fickstöld

Personer med som högst förgymnasial utbildning har en större andel utsatta för fickstöld (3,7 %) jämfört med personer med som högst gymnasial utbildning (2,9 %) samt personer med eftergymnasial utbildning (2,8 %). Utrikesfödda personer har en större andel utsatta för (3,8 %) i jämförelse med inrikesfödda personer med två utrikesfödda föräldrar samt personer som är födda i Sverige med minst en inrikesfödd förälder (3,4 respektive 2,9 %). Ensamstående med eller utan barn utsätts för fickstöld i större utsträckning (3,7 respektive 4,1 %) jämfört med sammanboende med eller utan barn (2,5 respektive 2,4 %). Det är även vanligare med utsatthet för fickstöld bland boende i flerfamiljshus (3,7 %) än bland boende i småhus (2,5 %). Slutligen är det vanligare

bland boende i storstadsregioner (4,3 %) än bland boende i andra större städer (2,6 %) och i mindre städer eller på landsbygden (2 %).

Bedrägeri

Bedrägeri är en brottstyp som drabbar inte bara privatpersoner, utan också exempelvis företag och myndigheter. I NTU är det dock endast bedrägeri mot privatpersoner som berörs. Följande avsnitt kommer enbart redovisas utifrån reguljära NTU, eftersom bedrägeri i NTU Lokal istället har delats upp i brottstyperna försäljningsbedrägeri samt kort-/kreditbedrägeri, som redovisas i ett separat avsnitt. För att utreda omfattningen av bedrägeri ställs nedanstående fråga i reguljära NTU.

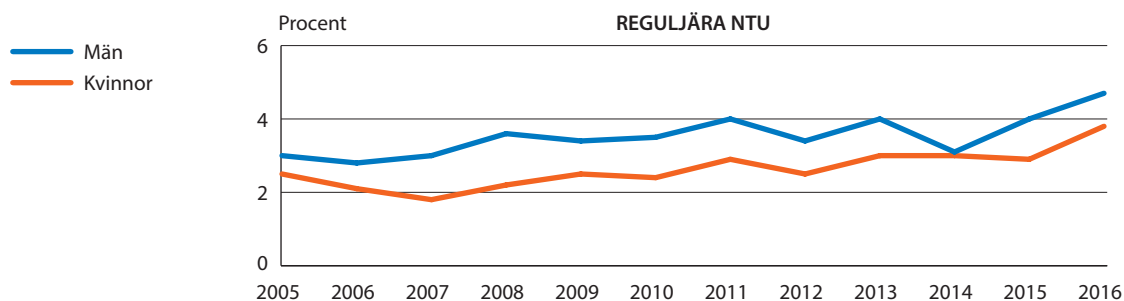
Reguljära NTU: Blev du som privatperson på ett brottsligt sätt lurad på pengar eller andra värdesaker under förra året (2016)?

Reguljära NTU visar att 4,3 procent av befolkningen (16–79 år) har blivit utsatta för bedrägeri under 2016, vilket motsvarar cirka 326 000 personer. Det är en större andel utsatta jämfört med 2015, då 3,5 procent uppgav att de hade blivit utsatta. Bedrägeribrotten visar en uppåtgående trend under mätperioden (se figur 3.1). Majoriteten av de utsatta (79 %) uppger att det rört sig om en (1) händelse under 2016. Antalet skattade händelser i befolkningen uppgår 2016 till cirka 574 000 (se tabell 3B).¹⁸

Kön och ålder

Män har under hela tidsperioden utsatts för bedrägeri i en större utsträckning än kvinnor, vilket även är fallet i årets mätning, som visar att 4,7 procent av männen jämfört med 3,8 procent av kvinnorna utsattes för bedrägeri under 2016 (se figur 3.21). En uppåtgående trend i utsatthet kan urskiljas både bland män och bland kvinnor, dock på något lägre nivåer bland kvinnor.

Figur 3.21 Utsatta för bedrägeri 2005–2016 enligt reguljära NTU. Andel för respektive kön (tabell 3C).

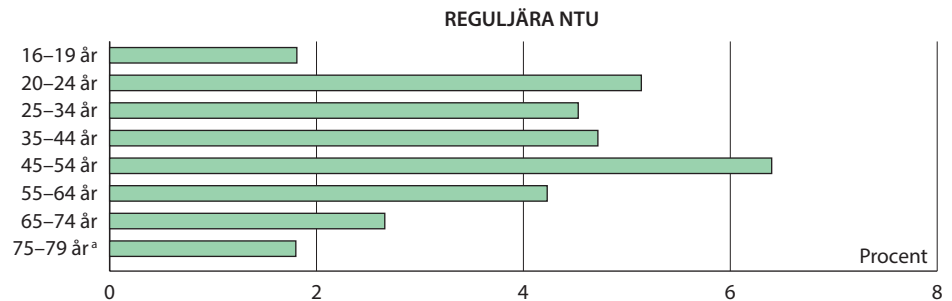

Utsatthet för bedrägeri är vanligast i åldersgruppen 45–54 år (6,4 %), och minst vanligt i den yngsta (16–19 år) och den äldsta (75–79 år) åldersgruppen (1,8 % i båda grupperna; se figur 3.22). Skillnaderna

¹⁸ Bedrägeribrott är något man kan vara utsatt för utan att veta om det. Detta faktum kan påverka utfallet i undersökningen, och bör beaktas när resultaten tolkas.

mellan åldersgrupperna är något större bland kvinnor än bland män (se tabell 3C). Bland både män och kvinnor är dock andelen utsatta störst i åldersgruppen 45–64 år (5,8 % för män respektive 4,9 % för kvinnor) och minst i åldersgruppen 65–79 år (3,3 % för män respektive 1,6 % för kvinnor, se tabell 3C).

Figur 3.22 Utsatta för bedrägeri 2016 enligt reguljära NTU. Andel för respektive åldersgrupp (tabell 3C).

^a I reguljära NTU är urvalet 16–79 år medan urvalet i NTU Lokal är 16–84 år

Olika grupper utsatthet för bedrägeri

Personer med som högst förgymnasial utbildning har en mindre andel utsatta för bedrägeri (3,7 %) jämfört med personer med som högst gymnasial utbildning (4,5 %) samt personer med eftergymnasial utbildning (4,4 %). Utrikesfödda personer har en större andel utsatta för bedrägeri (5,3 %) jämfört med inrikesfödda personer med två utrikesfödda föräldrar (4,3 %) och jämfört med personer som är födda i Sverige med minst en inrikesfödd förälder (4,0 %).

Ensamstående med barn utsätts för bedrägeri i betydligt större utsträckning (8,6 %) jämfört med ensamstående utan barn (4,2 %) och jämfört med sammanboende med eller utan barn (4,3 respektive 3,6 %). Det är även vanligare med utsatthet för bedrägeri bland boende i flerfamiljshus (4,6 %) än bland boende i småhus (3,9 %). Slutligen är det också vanligare bland boende i storstadsregioner (4,8 %) jämfört med boende i andra större städer (3,8 %) respektive i mindre städer eller på landsbygden (4,2 %).

Försäljningsbedrägeri

Brottstypen bedrägeri, som ingår i reguljära NTU, har i NTU Lokal delats upp i försäljningsbedrägeri samt kort-/kreditbedrägeri. I detta avsnitt redovisas resultatet för försäljningsbedrägeri. För att belysa omfattningen av försäljningsbedrägeri ställs följande fråga:

NTU Lokal: *Har någon på ett brottsligt sätt lurat dig som privatperson på pengar då du har köpt eller sålt något under förra året (2016)?*

År 2016 utsattes 4,5 procent av befolkningen (16–84 år) för försäljningsbedrägeri. Detta motsvarar cirka 349 000 personer.¹⁹ Majoriteten

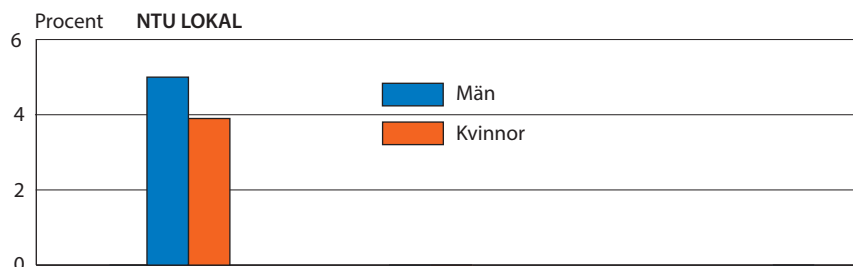
¹⁹ Bedrägeribrott är något man kan vara utsatt för utan att veta om det. Detta faktum kan påverka utfallet i undersökningen, och bör beaktas när resultaten tolkas.

av de utsatta (76 %) uppger att det rört sig om en (1) händelse under 2016.²⁰

Kön och ålder

Under 2016 har män utsatts för försäljningsbedrägeri i större utsträckning än kvinnor (5,0 respektive 3,9 %; se figur 3.23).

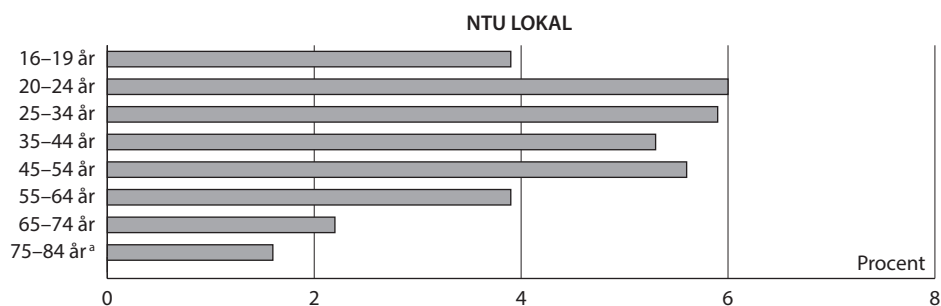
Figur 3.23 Utsatta för försäljningsbedrägeri 2016 enligt NTU Lokal. Andel för respektive kön (tabell 3C).

Utsattheten för försäljningsbedrägeri under 2016 är relativt jämnt fördelad i åldrarna 20–54 år, där andelen utsatta varierar mellan 5,3–6,0 procent. Utsattheten minskar därefter i de äldre åldersgrupperna. Även den yngsta åldersgruppen har en något lägre andel utsatta (3,9 %; se figur 3.24).

Bland män är andelen utsatta störst i åldersgruppen 16–24 år (6,0 %) och minst i åldersgruppen 65–84 år (2,7 %). Bland kvinnor är andelen utsatta däremot störst i åldersgruppen 25–44 år (5,5 %), och liksom för män minst i åldersgruppen 65–84 år (1,4 %; se tabell 3B).

Figur 3.24 Utsatta för försäljningsbedrägeri 2016 enligt NTU Lokal. Andel för respektive åldersgrupp (tabell 3C).

^a I reguljära NTU är urvalet 16–79 år medan urvalet i NTU Lokal är 16–84 år

Olika grupper utsatthet för försäljningsbedrägeri

Personer med som högst förgymnasial utbildning har en mindre andel utsatta för försäljningsbedrägeri (3,6 %) jämfört med personer med som högst gymnasial utbildning (4,8 %) och jämfört med personer

²⁰ Antalet händelser redovisas inte i NTU Lokal, av metodologiska skäl; se teknisk rapport (Brå 2018).

med eftergymnasial utbildning (4,6 %). Utrikesfödda personer har en större andel utsatta (5,9 %) jämfört med inrikesfödda personer med två utrikesfödda föräldrar (5,3 %) och jämfört med personer som är födda i Sverige med minst en inrikesfödd förälder (4,1 %). Ensamstående eller sammanboende med barn utsätts för försäljningsbedrägeri i större utsträckning (6,7 respektive 5,6 %) jämfört med ensamstående eller sammanboende utan barn (4,3 respektive 3,6 %). Det är även vanligare med utsatthet för försäljningsbedrägeri bland boende i flerfamiljshus (4,7 %) än bland boende i småhus (4,2 %). Slutligen är det också vanligare bland boende i storstadsregioner (4,7 %) än bland boende i andra större städer respektive i mindre städer eller på landsbygden (4,3 % för båda grupperna).

Kort-/kreditbedrägeri

Brottstypen bedrägeri, som ingår i reguljära NTU, har i NTU Lokal delats upp i försäljningsbedrägeri samt kort-/kreditbedrägeri. I detta avsnitt redovisas resultatet för kort-/kreditbedrägeri. För att belysa omfattningen av kort-/kreditbedrägeri ställs följande fråga:

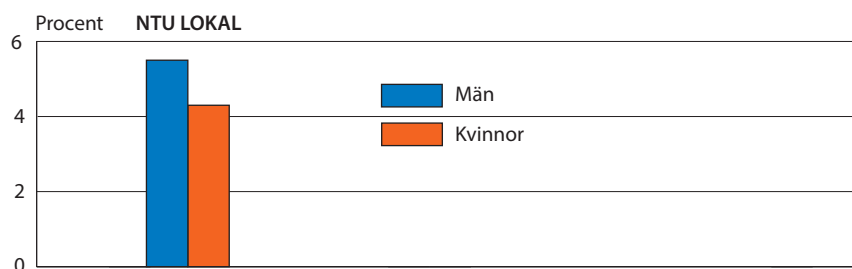
NTU Lokal: *Har någon på ett brottsligt sätt använt ditt kontonummer, kontokort/kontokortsuppgifter eller dina personuppgifter för att komma över pengar eller andra värdesaker under förra året (2016)?*

År 2016 har 4,9 procent av befolkningen (16–84 år) blivit utsatta för kort-/kreditbedrägeri enligt NTU Lokal, vilket motsvarar ungefär 381 000 personer.²¹ Upprepad utsatthet för kort-/kreditbedrägeri är mindre vanligt, och majoriteten av de utsatta (79 %) uppger att det rört sig om endast en (1) händelse under 2016.²²

Kön och ålder

NTU Lokal visar att män har uppgett utsatthet för kort-/kreditbedrägeri under 2016 i större utsträckning än kvinnor. Medan 5,5 procent av männen utsattes, utsattes 4,3 procent av kvinnorna (se figur 3.25).

Figur 3.25 Utsatta för kort-/kreditbedrägeri 2016 enligt NTU Lokal. Andel för respektive kön (tabell 3C).

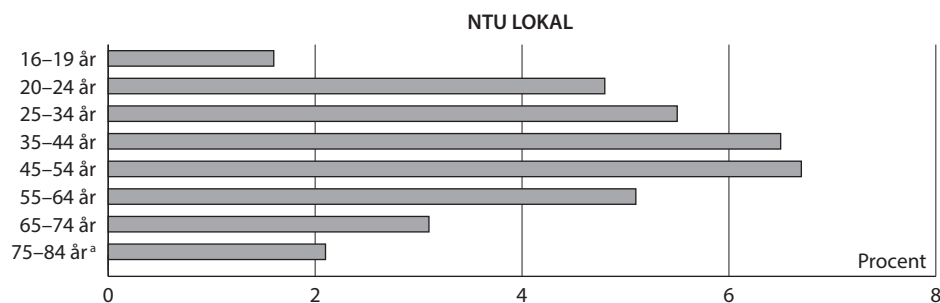
²¹ Bedrägeribrott är något man kan vara utsatt för utan att veta om det. Detta faktum kan påverka utfallet i undersökningen, och bör beaktas när resultaten tolkas.

²² Antalet händelser redovisas inte i NTU Lokal, av metodologiska skäl; se teknisk rapport (Brå 2018).

Utsatthet för kort-/kreditbedrägeri ökar ju äldre åldersgrupp som studeras, upp till åldersgruppen 45–54 år, som i störst utsträckning uppgett utsatthet (6,7 %). Från åldersgruppen 55–64 år minskar andelen utsatta ju äldre åldersgrupp som studeras (se figur 3.26). Minst utsatt är den yngsta åldersgruppen 16–19 år (1,6 %).

Bland män är andelen utsatta störst i åldersgruppen 45–64 år (7,0 %) och minst i åldersgruppen 16–24 år (3,2 %). Bland kvinnor är istället andelen utsatta störst i åldersgruppen 25–44 år (5,8 %) och minst i åldersgruppen 65–84 år (1,9 %; se tabell 3C).

Figur 3.26 Utsatta för kort-/kreditbedrägeri 2016 enligt NTU Lokal. Andel för respektive åldersgrupp (tabell 3C).

^a I reguljära NTU är urvalet 16–79 år medan urvalet i NTU Lokal är 16–84 år

Olika grupper utsatthet för kort-/kreditbedrägeri

Personer med som högst förgymnasial utbildning har betydligt lägre andel utsatta för kort-/kreditbedrägeri (2,8 %) jämfört med personer med gymnasial utbildning (5,0 %) samt personer med eftergymnasial utbildning (6,1 %). Inrikesfödda personer med två utrikesfödda föräldrar och utrikesfödda personer har en större andel utsatta för kort-/kreditbedrägeri (6,4 respektive 5,7 %) jämfört med personer som är födda i Sverige med minst en inrikesfödd förälder (4,6 %). Ensamstående eller sammanboende med barn utsätts för kort-/kreditbedrägeri i större utsträckning (6,7 respektive 6,4 %) jämfört med ensamstående eller sammanboende utan barn (3,9 respektive 4,5 %). Vidare är utsattheten vanligare bland boende i flerfamiljshus (5,2 %) än bland boende i småhus (4,6 %). Det är även en större andel utsatta bland boende i storstadsregioner (5,9 %) än bland boende i andra större städer (4,4 %) och i mindre städer eller på landsbygden (3,9 %).

Trakasserier

Trakasserier definieras i NTU som en serie av mer eller mindre allvarliga händelser. Var och en av händelserna behöver inte nödvändigtvis klassificeras som egna brott juridiskt sett. I de fall den sammanlagda serien av händelser är brottslig kan den dock antas hamna under brottsrubriceringar, till exempel grov fridskränkning, grov kvinnofridskränkning, ofredande, hemfridsbrott eller olaga förföljelse.

Frågan om utsatthet för trakasserier har en något förändrad formulering i NTU Lokal jämfört med i reguljära NTU. För att fånga omfatt-

ningen av utsatthet för trakasserier ställs följande fråga i respektive undersökning:

Reguljära NTU: Trakasserier kan vara att vid upprepade tillfällen t.ex. bli förföljd eller få oönskade besök, telefonsamtal, meddelanden och liknande. Blev du trakasserad vid flera tillfällen under förra året (2016)?

NTU Lokal: *Blev du vid upprepade tillfällen under förra året (2016) förföljd eller fick du oönskade besök, telefonsamtal eller meddelanden via brev, sms eller internet av en och samma person?*

Reguljära NTU visar att 5,5 procent av befolkningen (16–79 år) uppger sig ha utsatts för trakasserier under 2016, vilket motsvarar cirka 416 000 personer. Det är en ökning jämfört med året dessförinnan, då 4,7 procent uppgav att de hade blivit utsatta. Mellan 2005 och 2010 minskade andelen utsatta successivt från 5,2 till 3,5 procent.²³ Därefter har utsattheten ökat (se tabell 3A).

Se avsnittet *Skillnader mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i introduktionen om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

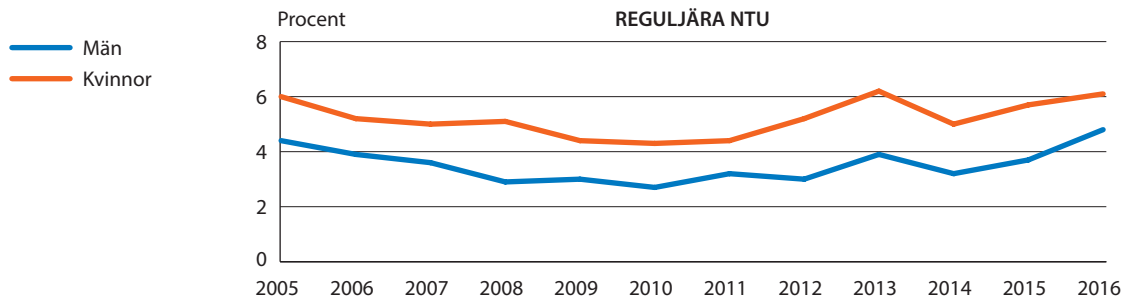
I NTU Lokals resultat uppger 5,9 procent av befolkningen (16–84 år) att de har blivit utsatta för trakasserier under 2016. Detta motsvarar cirka 459 000 personer (se tabell 3A).

Kön och ålder

Enligt reguljära NTU är kvinnor i större utsträckning än män utsatta för trakasserier (6,1 jämfört med 4,8 %), en skillnad som är genomgående sedan 2005 (se figur 3.27). Både för kvinnor och män minskade andelen utsatta fram till 2010, och därefter har andelen ökat.

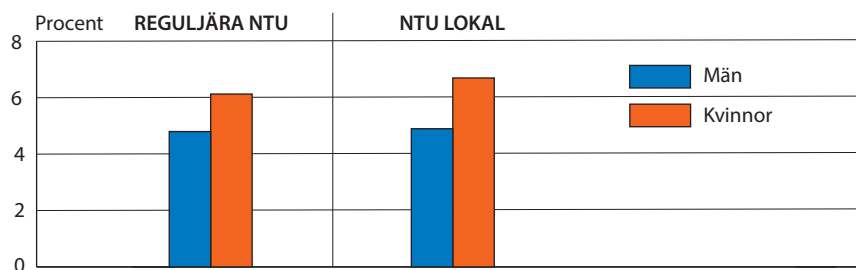
Även i NTU Lokals mätning uppger en större andel kvinnor än män att de har utsatts för trakasserier under 2016 (6,7 jämfört med 4,9 %; se figur 3.28).

Figur 3.27 Utsatta för trakasserier 2005–2016 enligt reguljära NTU. Andel för respektive kön (tabell 3C).

²³ Här bör noteras att frågan om utsatthet för trakasserier omformulerats något mellan det första och det andra mättillfället, vilket kan ha bidragit till minskningen av andelen utsatta mellan 2005 och 2006. I NTU 2006 ställdes frågan på detta sätt: "Trakasserier kan vara att vid upprepade tillfällen t.ex. bli förföljd eller få oönskade besök, telefonsamtal, meddelanden och liknande. Blev du trakasserad under förra året (2005)?". Sedan NTU 2007 ingår frasen "vid flera tillfällen". Den nya formuleringen kan framstå som överflödigt, men erfarenheterna från datainsamlingen 2006 visade på behovet av att ytterligare förtydliga att trakasserier utgörs av en serie händelser.

Figur 3.28 Utsatta för trakasserier 2016. Andel för respektive kön. Resultat från reguljära NTU respektive NTU Lokal (tabell 3C).

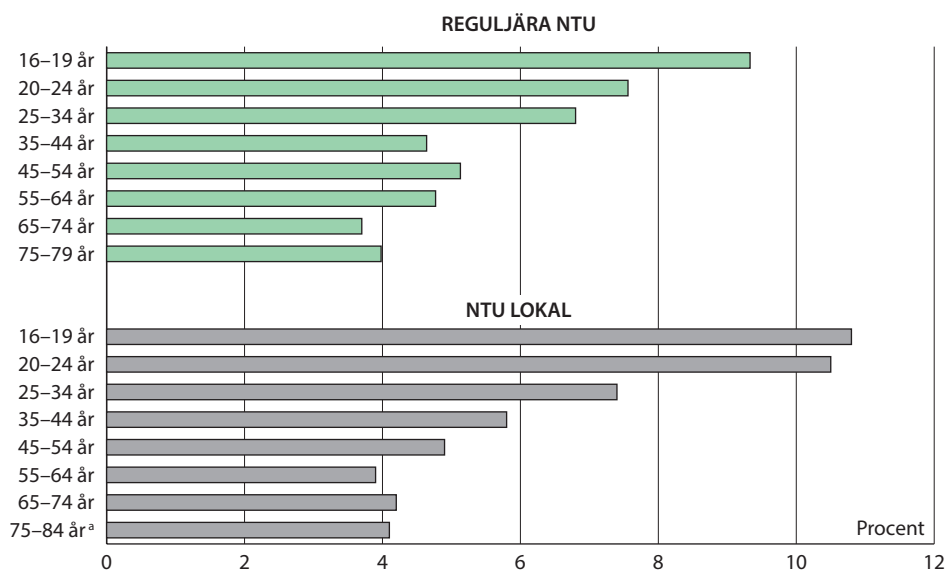

Reguljära NTU visar, i likhet med de tidigare mätningarna, att det är den yngsta åldersgruppen (16–19 år) som är mest utsatt för trakasserier (9,3 %). Minst utsatt är åldersgruppen 65–74 år (3,7 %; se figur 3.29). Årets resultat följer trenden från tidigare års mätningar, med störst andel utsatta i de yngsta åldersgrupperna och en lägre andel utsatta bland medelålders och äldre personer. Utsattheten är störst bland unga kvinnor; 11,5 procent av kvinnorna i åldern 16–24 år har utsatts för trakasserier 2016 (se tabell 3C). Även bland män är det i åldersgruppen 16–24 år som störst andel har uppgett utsatthet för trakasserier (5,6 %).

Se avsnittet *Skillnader mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i introduktionen om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

Även NTU Lokal visar att störst andel utsatta för trakasserier finns i de yngre åldersgrupperna, medan utsattheten är lägre bland medelålders och äldre personer. Den yngsta åldersgruppen (16–19 år) har allra störst andel utsatta (10,8 %), medan åldersgruppen 55–64 år har minst andel utsatta (3,9 %; se figur 3.29). NTU Lokal visar att utsattheten är allra störst bland unga kvinnor. Av kvinnorna i åldern 16–24 år utsattes 14,2 procent för trakasserier under 2016. Även bland männen är utsattheten störst i åldersgruppen 16–24 år (6,3 %).

Figur 3.29. Utsatta för trakasserier 2016. Andel för respektive åldersgrupp. Resultat från reguljära NTU respektive NTU Lokal (tabell 3C).

^a I reguljära NTU är urvalet 16–79 år medan urvalet i NTU Lokal är 16–84 år

Olika gruppers utsatthet för trakasserier

Reguljära NTU visar att utsattheten för trakasserier är högre bland personer med som högst förgymnasial utbildning (7,1 %) jämfört med personer med som högst gymnasial utbildning eller eftergymnasial utbildning (5,4 respektive 4,7 %). Trakasserier är vanligare bland ensamstående med eller utan barn (12,8 respektive 7,7 %), jämfört med sammanboende med eller utan barn (3,3 respektive 3,7 %). Vidare är utsattheten vanligare bland boende i flerfamiljshus (6,5 %) än bland boende i småhus (4,5 %). Det är också vanligare att utsätts för trakasserier bland inrikesfödda personer med båda föräldrarna utrikesfödda (8,7 %) jämfört med personer som är födda i Sverige med minst en inrikesfödd förälder (5,2 %) och jämfört med personer som är utrikesfödda (6,1 %). Andelen utsatta är något större bland boende i storstadsregioner (6,1 %), än bland personer som bor i andra större städer (5,2 %) respektive i mindre städer eller på landsbygden (4,8 %) (se tabell 3C).

Se avsnittet *Skillnader mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i introduktionen om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

Även NTU Lokal visar att utsattheten för trakasserier är högre bland personer med som högst förgymnasial utbildning (7,3 %) än bland personer med som högst gymnasial utbildning (5,5 %) eller eftergymnasial utbildning (5,3 %). Vidare är utsatthet för trakasserier vanligare bland ensamstående, såväl utan barn (7,9 %) som med barn (9,6 %) jämfört med sammanboende med eller utan barn (4,1 respektive 4,6 %). Det är även vanligare bland boende i flerfamiljshus (6,8 %) än bland boende i småhus (5,0 %; se tabell 3C). Utsattheten för trakasserier är större bland personer födda i Sverige med båda föräldrarna utrikesfödda (8,3 %) samt bland utrikesfödda personer (7,3 %) jämfört med personer som är födda i Sverige med minst en inrikesfödd förälder (5,4 %). NTU Lokal visar även att andelen utsatta för trakasserier under 2016 är större bland boende i storstadsregioner (6,2 %), än bland boende i större städer (5,8 %) eller i mindre städer eller på landsbygden (5,4 %).

Nätkränkning

Nätkränkning är en av de brottstyper som inte har ingått i reguljära NTU och således redovisas enbart utifrån NTU Lokal, vilket innebär att det inte finns några resultat bakåt i tiden. För att belysa omfattningen av utsattheten för nätkränkning ställs följande fråga:

NTU Lokal: *Har någon i syfte att kränka eller skada dig spridit känsliga uppgifter, bilder, filmer och/eller kommentarer om dig på internet under förra året (2016)?*

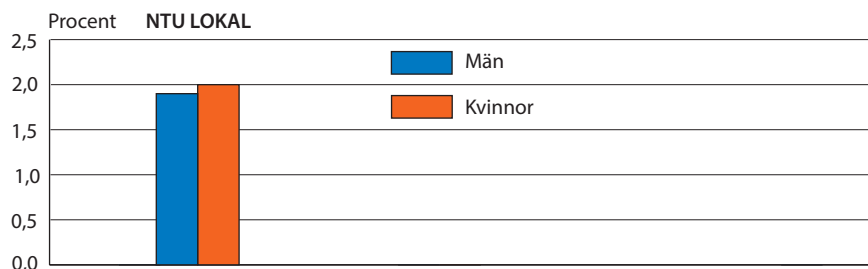
År 2016 har 1,9 procent av befolkningen (16–84 år) utsatts för någon typ av nätkränkning, vilket motsvarar cirka 152 000 personer. Resultatet visar att det är relativt vanligt med upprepade utsatthet för nätkränkning. Över en tredjedel av de utsatta (37 %) utsattes för två till nio händelser, medan drygt en tiondel (11 %) utsattes för tio eller fler händelser. Detta innebär att sammanlagt nästan hälften (48 %) av alla

som blev utsatta för någon nätcränkning under 2016 blev utsatta minst två gånger.²⁴

Kön och ålder

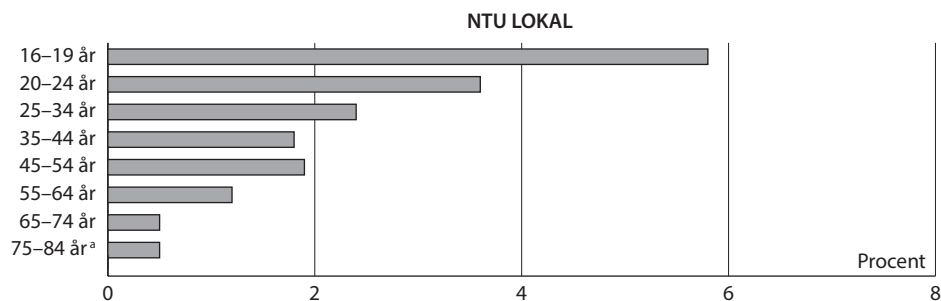
Utsattheten för nätcränkning är relativt jämnt fördelad mellan kvinnor och män (2,0 respektive 1,9 %; se figur 3.30).

Figur 3.30 Utsatta för nätcränkning 2016 enligt NTU Lokal. Andel för respektive kön (tabell 3C).

När det gäller nätcränkning finns det ett samband mellan utsatthet och ålder, där utsattheten i stort sett är lägre ju äldre åldersgrupp som studeras. Störst andel utsatta finns i den yngsta åldersgruppen 16–19 år (5,8 %) och minst andel utsatta finns i de två äldsta åldersgrupperna, 65–74 år och 75–84 år (0,5 % i båda grupperna; se figur 3.31). Bland såväl män som kvinnor är andelen utsatta störst i åldersgruppen 16–24 år (3,9 respektive 5,4 %) och minst i åldersgruppen 65–84 år (0,7 % för män respektive 0,3 % för kvinnor; se tabell 3C).

Figur 3.31 Utsatta för nätcränkning 2016 enligt NTU Lokal. Andel för respektive åldersgrupp (tabell 3C).

^a I reguljära NTU är urvalet 16–79 år medan urvalet i NTU Lokal är 16–84 år

Olika grupper utsatthet för nätcränkning

Personer med som högst förgymnasial utbildning har en större andel utsatta för nätcränkning (3,0 %) jämfört med personer med som högst gymnasial utbildning (1,7 %) och jämfört med personer med eftergymnasial utbildning (1,6 %). Personer födda i Sverige med båda föräldrarna utrikesfödda har en större andel utsatta för nätcränkning (3,4 %) i jämförelse med utrikesfödda personer (2,2 %) eller personer som är

²⁴ Antalet händelser redovisas inte i NTU Lokal, av metodologiska skäl; se teknisk rapport (Brå 2018).

födda i Sverige med minst en inrikesfödd förälder (1,8 %). Ensamstående med eller utan barn utsätts för nätkränkning i större utsträckning (3,6 respektive 2,9 %) jämfört med sammanboende med eller utan barn (1,5 respektive 1,2 %). Det är även vanligare med utsatthet för nätkränkning bland boende i flerfamiljshus (2,1 %) än bland boende i småhus (1,7 %). Mellan olika typer av boendeorter är skillnaderna små. Bland dem som bor i storstadsregioner utsattes 1,8 procent jämfört med 2,1 procent i andra större städer. Bland boende i mindre städer eller på landsbygden utsattes 1,9 procent (se tabell 3C).

Egendomsbrott mot hushåll

Brottskategorin egendomsbrott mot hushåll omfattar – såväl i reguljära NTU som i NTU Lokal – brottstyperna bostadsinbrott, bilstöld, stöld ur eller från fordon samt cykelstöld. Gemensamt för dessa brottstyper är att egendomen ofta är (eller uppfattas vara) gemensam för de boende i hushållet, och de tillfrågade får därför svara på frågor om utsatthet inom hela hushållet. Bilstöld, stöld ur eller från fordon och cykelstöld är dock brottstyper som inte bara drabbar privatpersoner, utan också exempelvis företag och myndigheter. I både reguljära NTU och NTU Lokal berörs endast brott mot privatpersoner.

Reguljära NTU visar att 10,3 procent av hushållen utsattes för något av de egendomsbrott som tas upp i undersökningen under 2016 (se tabell 3.3). Det är en något större andel jämfört med 2015 (då andelen utsatta hushåll var 9,5 %). Andelen har dock minskat, från 12,6 procent år 2006.²⁵ Minskningen under perioden består framför allt av att allt färre drabbas av stöld ur eller från fordon.

Se avsnittet *Skillnader mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i introduktionen om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

NTU Lokal visar att 14,4 procent av hushållen utsattes för något av de aktuella egendomsbrotten under 2016 (se tabell 3.3).

Tabell 3.3 Andel hushåll i riket som utsatts för olika typer av brott mot egendom 2006–2016 enligt reguljära NTU. För 2016 redovisas resultatet även utifrån NTU Lokal.

	Andel utsatta hushåll i procent											
	REGULJÄRA NTU											NTU LOKAL
	-06	-07	-08	-09	-10	-11	-12	-13	-14	-15	-16	-16
SAMTLIGA EGENDOMSBROTT MOT HUSHÅLL ^a	12,6	11,7	11,2	11,0	10,0	10,4	9,2	9,7	9,1	9,5	10,3	14,4
Bostadsinbrott	1,0	0,9	1,0	1,0	1,0	1,1	0,9	1,2	0,8	1,0	1,2	1,8
Bilstöld ^b	0,9	0,8	0,7	0,5	0,6	0,4	0,4	0,4	0,2	0,5	0,5	1,0
Stöld ur/från fordon	5,0	4,1	3,7	3,5	2,8	3,1	2,6	2,8	2,6	2,4	2,8	4,8
Cykelstöld ^c	6,9	7,1	6,9	6,9	6,5	6,7	5,9	6,2	6,1	6,3	6,9	10,7

^a Netto redovisning, vilket innebär att ett och samma hushåll endast redovisas en gång även om det kan ha utsatts för flera olika brottstyper.

^b I tabellen redovisas bilstöld bland hushåll som ägde bil under respektive år eftersom det är den mest vedertagna redovisningsformen. Dock är skillnaderna små och i årets undersökning uppgick exempelvis andelen hushåll som utsatts för bilstöld av hela befolkningen enligt reguljära NTU till 0,3 procent.

^c För reguljära NTU redovisas andelen hushåll som utsatts för cykelstöld bland samtliga hushåll. I NTU Lokal redovisas istället cykelstöld bland hushåll som ägde någon cykel under 2016.

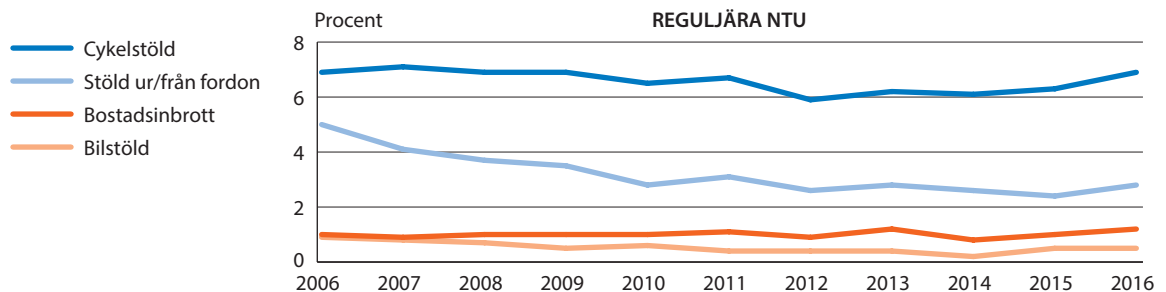
²⁵ Eftersom redovisnings sättet för dessa brottstyper ändrades mellan det första och det andra årets undersökning kan inte jämförelser göras med utsattheten 2005.

Det vanligaste egendomsbrottet enligt reguljära NTU är cykelstöld, som drabbade 6,9 procent av hushållen under 2016, vilket är en ökning jämfört med 2015, då andelen utsatta hushåll var 6,3 procent (se figur 3.32). Mellan 2006 och 2011 låg andelen hushåll som utsatts för cykelstöld relativt stabilt. År 2012 sjönk andelen något och låg därefter relativt stabilt fram till den senaste mätningen. Det återstår att se om ökningen 2016 utgör början på en ökande trend (se figur 3.32).

Det näst vanligaste egendomsbrottet är stöld ur eller från fordon, något som 2,8 procent av hushållen har varit utsatta för 2016. Detta är en ökning jämfört med 2015, då andelen utsatta hushåll var 2,4 procent. Under 2006–2010 minskade andelen hushåll som utsatts för stöld ur och från fordon kraftigt, och har därefter varierat kring en tämligen stabil nivå.

Vidare visar reguljära NTU:s mätning att utsatthet för bostadsinbrott och bilstöld uppges i minst utsträckning; 1,2 procent av hushållen rapporterar att de utsatts för bostadsinbrott under 2016, vilket är en ökning jämfört med 2015, då 1,0 procent av hushållen utsattes. Sedan undersökningen inleddes 2006 har andelen hushåll som blivit utsatta för bostadsinbrott legat relativt stabilt kring 1 procent och varierat 0,8–1,2 procent. Det senaste årets undersökning visar också att 0,5 procent av de hushåll där någon ägt en bil under perioden uppges ha utsatts för bilstöld, vilket innebär att andelen är oförändrad jämfört med föregående mätning. Andelen hushåll som blivit utsatta för bilstöld halverades i princip under perioden 2006–2011 (från 0,9 till 0,4 %) och har därefter varit relativt oförändrad.

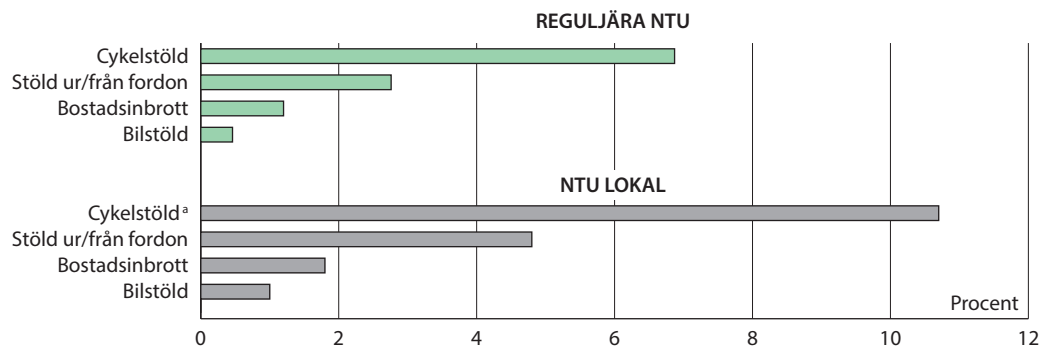
Figur 3.32 Andel hushåll som utsatts för olika typer av egendomsbrott 2006–2016 enligt reguljära NTU (tabell 3F).

Se avsnittet *Skillnader mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i introduktionen om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

NTU Lokal visar liksom reguljära NTU att det vanligaste egendomsbrottet är cykelstöld; 10,7 procent av de hushåll där någon ägde en cykel utsattes för cykelstöld under 2016 (se figur 3.33). Observera dock att NTU Lokal redovisar hur stor andel av de hushåll som ägde någon cykel förra året som blev utsatta för cykelstöld, medan reguljära NTU mäter hur stor andel av samtliga hushåll som utsattes. Enligt NTU Lokal var det näst vanligaste egendomsbrottet 2016 stöld ur eller från fordon, vilket 4,8 procent av hushållen utsattes för. NTU Lokal visar även att 1,8 procent av hushållen utsattes för något bostadsinbrott 2016. Det brott som uppges i lägst utsträckning är bilstöld; 1,0 procent av de hushåll där någon ägde en bil förra året blev utsatta för det.

Figur 3.33 Andel hushåll som utsatts för olika typer av egendomsbrott 2016. Resultat från reguljära NTU respektive NTU Lokal (tabell 3F).

Se avsnittet *Skillnader mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i introduktionen om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

^aNotera att för reguljära NTU redovisas andelen hushåll som utsatts för cykelstöld bland samtliga hushåll. I NTU lokal redovisas istället cykelstöld bland hushåll som ägde någon cykel under det aktuella kalenderåret.

Anmälningsbenägenhet

Detta avsnitt berör enbart reguljära NTU, eftersom anmälningsbenägenhet av frågetekniska skäl inte mäts i NTU Lokal 2017.²⁶

Reguljära NTU visar att brott mot egendom generellt uppges vara polisanmälda i betydligt högre grad än brott mot enskild person. Av de brott mot egendom som tas upp i reguljära NTU uppges drygt hälften vara polisanmälda (56 %). Detta är en ökning från förra året, då andelen var 48 procent. Andelen polisanmälda händelser har i övrigt legat relativt stabilt runt 50 procent under hela mätperioden. För stöldbrott varierar anmälningsbenägenheten, bland annat beroende på värdet på det som blivit stulet. Vid stöldbrott där det stulna har ett högt ekonomiskt värde (vilket ofta är fallet vid exempelvis bostadsinbrott) begärs oftare ersättning från försäkringsbolag, som vanligtvis kräver att brottet ska vara polisanmält. Därför är det inte förvånande att bostadsinbrott polisanmäls i större utsträckning än stöld ur eller från fordon, och i betydligt större utsträckning än cykelstölder (se figur 3.34). Ytterligare ett incitament för att polisanmäla stöld av fordon är att man som ägare är ansvarig för fordonet, vilket till exempel innebär att man kan bli betalningsansvarig för parkeringsböter.

I den senaste mätningen i reguljära NTU uppges 89 procent av bostadsinbrotten vara polisanmälda, vilket är en ökning från förra årets mätning (74 % 2015). Motsvarande andel för stöld ur eller från fordon är 70 %, vilket även det är en ökning från förra året, då andelen var 64 procent. När det gäller cykelstölder uppges drygt två femtedelar (42 %) vara polisanmälda, vilket i likhet med de andra brotten mot hushåll innebär en ökning från året dessförinnan (2015), då 37 procent av cykelstölderna uppgavs vara polisanmälda.

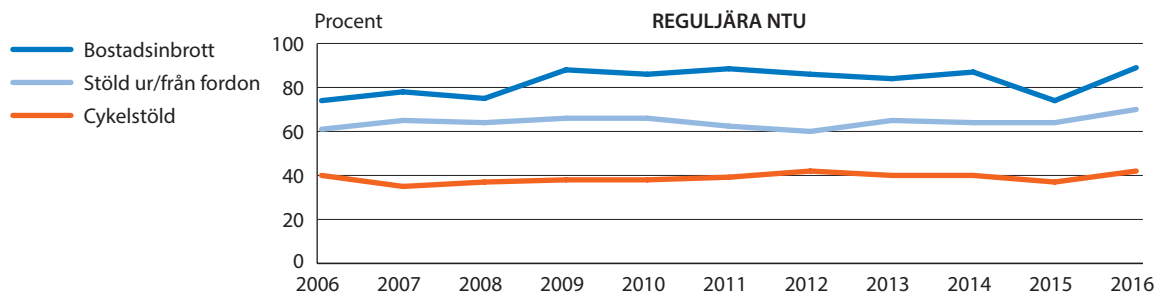
Sett över tid har anmälningsbenägenheten för de olika brottstyperna legat relativt stabilt.

I likhet med bostadsinbrott är bilstölder en brottstyp som polisanmäls i hög grad. Antalet hushåll som har blivit utsatta för bilstöld har dock

²⁶ Anmälningsbenägenhet kommer dock att inkluderas i framtida undersökningar

varit så litet de senaste åren att andelen polisanmälda bilstölder inte har redovisats sedan 2008, då den uppgick till 97 procent.²⁷

Figur 3.34 Andel polisanmälda egendomsbrott mot hushåll 2006–2016, enligt reguljära NTU (tabell 3G).

Upprepad utsatthet

Antalet händelser i befolkningen beräknas utifrån uppgifter om hur många gånger de utsatta hushållen utsatts för respektive brottstyp under det föregående året (se tabell 3.4). Hushåll med mycket hög upprepade utsatthet kan således få en stor inverkan på beräkningen av antalet brottshändelser i populationen. Eftersom den upprepade utsattheten för egendomsbrott mot hushåll är relativt låg blir skillnaderna mellan antalet utsatta hushåll och antalet brottshändelser dock inte så markanta som för brott mot enskild person. Exempelvis utsattes nästan 450 000 hushåll för något egendomsbrott enligt reguljära NTU, medan antalet händelser uppskattas till knappt 650 000 (se tabell 3.4).

Tabell 3.4 Antal hushåll i riket som utsatts för olika typer av brott mot egendom 2016, samt antal händelser enligt reguljära NTU. Resultat för antal utsatta hushåll i populationen redovisas även utifrån NTU Lokal.

	Antal utsatta hushåll 2016 ^c		Antal händelser i populationen 2016	
	REGULJÄRA NTU	NTU LOKAL	REGULJÄRA NTU	NTU LOKAL ^d
SAMTLIGA EGENDOMSBROTT MOT HUSHÅLL	446 000	633 000	648 000	..
Bostadsinbrott	51 000	79 000	84 000	..
Bilstöld ^a	15 000	36 000	16 000	..
Stöld ur/från fordon	118 000	210 000	195 000	..
Cykelstöld ^b	295 000	420 000	353 000	..

^a I tabellen redovisas bilstöld bland hushåll som ägde bil under respektive år eftersom det är den mest vedertagna redovisningsformen.

^b För reguljära NTU redovisas andelen hushåll som utsatts för cykelstöld bland samtliga hushåll. I NTU lokal redovisas istället cykelstöld bland hushåll som ägde någon cykel under 2016.

^c Netto redovisning, vilket innebär att ett och samma hushåll endast redovisas en gång även om det kan ha utsatts för flera olika brottstyper, förutom när redovisningsenheten är antal eller andel händelser.

^d Antalet händelser i befolkningen redovisas inte i NTU Lokal av metodologiska skäl.

Med (..) menas att uppgift ej finns tillgänglig/ej redovisas.

Se avsnittet *Skillnader mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i introduktionen om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

Med anledning av att måttet antalet utsatta hushåll är en bättre indikator på utvecklingen av utsatthet, för brott redovisas inte antal händelser för NTU Lokal (för utförligare resonemang, se teknisk rapport för NTU

²⁷ Under perioden 2009–2016 har mellan 24 och 59 hushåll per år rapporterat utsatthet för bilstöld, vilket bedöms vara för lite för att uppnå tillräcklig statistisk säkerhet.

2017, Brå 2018). Däremot är det fortfarande av intresse att utifrån antal händelser studera hur upprepad utsatthet fördelar sig bland hushåll i populationen.

I reguljära NTU framgår att upprepad utsatthet är förhållandevis ovanligt när det gäller egendomsbrott, till skillnad mot hur det ser ut när det gäller brott mot enskild person.

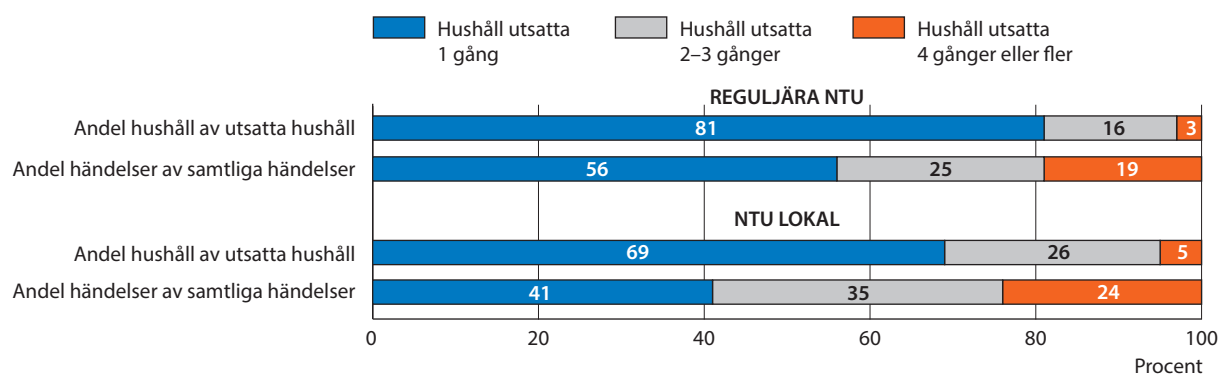
Av de hushåll som utsattes för egendomsbrott under 2016 har 81 procent (motsvarande 8,3 % av populationen) utsatts en (1) gång, och dessa har tillsammans utsatts för 56 procent av samtliga rapporterade händelser. Bland utsatta hushåll har 16 procent (motsvarande 1,7 % av populationen) utsatts två till tre gånger, och denna grupp stod för 25 procent av brotthändelserna. Slutligen blev 3 procent (motsvarande 0,3 % av populationen) av de utsatta hushållen drabbade fyra gånger eller fler förra året, och sammantaget blev dessa utsatta för 19 procent av de rapporterade händelserna (se figur 3.35 samt tabell 3J).

Se avsnittet *Skillnader mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i introduktionen om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

NTU Lokal visar något högre nivåer av upprepad utsatthet när det kommer till brott mot hushåll jämfört med reguljära NTU.

Bland de hushåll som utsatts för egendomsbrott utsattes 69 procent (motsvarande 9,9 % av populationen) en (1) gång, och dessa utsattes för 41 procent av samtliga rapporterade händelser. Bland utsatta hushåll har 26 procent (motsvarande 3,7 % av populationen) utsatts två till tre gånger, och dessa utsattes tillsammans för 35 procent av brotthändelserna. Slutligen blev 5 procent (motsvarande 0,8 % av populationen) av de utsatta hushållen drabbade fyra gånger eller fler förra året, och sammantaget blev dessa utsatta för 24 procent av de rapporterade händelserna (se figur 3.35 samt tabell 3J).

Figur 3.35 Upprepad utsatthet för egendomsbrott mot hushåll 2016 i reguljära NTU respektive NTU Lokal. Andel hushåll utsatta 1 gång, 2–3 gånger och 4 gånger eller fler, i förhållande till andel händelser.

Bostadsinbrott

Bostadsinbrotten upplevs ofta som mer allvarliga och mer integritetskränkande än många andra av de stöldbrott som hushållen utsätts för. För att belysa omfattningen av bostadsinbrott ställs följande fråga i såväl reguljära NTU som i NTU Lokal:

Bröt sig någon in i din bostad i syfte att stjäla något under förra året (2016)?

Reguljära NTU visar att 1,2 procent av hushållen utsattes för bostadsinbrott under 2016, vilket motsvarar cirka 51 000 hushåll i Sverige. Det är en ökning jämfört med förra året, då 1,0 procent av hushållen utsattes. Sedan undersökningen inleddes 2006 har andelen hushåll som blivit utsatta för bostadsinbrott legat relativt stabilt kring 1 procent (se tabell 3F).

NTU Lokals resultat visar att 1,8 procent av hushållen utsattes för bostadsinbrott förra året, vilket motsvarar cirka 79 000 hushåll i Sverige.

Olika gruppers utsatthet för bostadsinbrott

En skillnad som har funnits i reguljära NTU under i princip hela undersökningsperioden (sedan 2006) är att boende i småhus utsatts för bostadsinbrott i större utsträckning än boende i flerfamiljshus. I årets mätning finns dock ingen sådan skillnad; andelen utsatta är 1,2 procent för båda dessa grupper (se tabell 3H). Vidare visar årets reguljära NTU att ensamstående utan barn utsätts i större utsträckning (1,5 %) än ensamstående med barn (0,9 %) eller sammanboende med eller utan barn (0,9 respektive 1,0 %). När det gäller boendeort är hushåll i storstadsregioner utsatta i större utsträckning (1,7 %) än hushåll i andra större städer (1,0 %) och hushåll i mindre städer eller på landsbygd (0,7 %).

Se avsnittet *Skillnader mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i introduktionen om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

Enligt NTU Lokal blev boende i småhus något mer utsatta för bostadsinbrott än boende i flerfamiljshus 2016 (1,9 jämfört med 1,7 %; se tabell 3H).

Ensamstående med barn utsattes i något större utsträckning (2,0 %) än ensamstående utan barn (1,8 %) eller sammanboende med eller utan barn (1,7 % för båda grupperna).

NTU Lokal visar i likhet med reguljära NTU att hushåll i storstadsregioner är utsatta i större utsträckning (2,4 %) än hushåll i andra större städer (1,5 %) och hushåll i mindre städer eller på landsbygd (1,3 %).

Fordonsrelaterade brott

De fordonsrelaterade brotten i NTU innefattar två brottstyper: bilstöld och stöld ur eller från fordon. För att undersöka omfattningen av bilstölder ställs först en fråga om hushållet ägde en bil under föregående år. Därefter ställs följande fråga i både reguljära NTU och i NTU Lokal:

Fick du eller någon annan i hushållet en bil stulen under förra året (2016)?

För att undersöka omfattningen av stöld ur eller från fordon ställs följande fråga i båda undersökningarna:

Fick du eller någon annan i hushållet något stulet ur eller från en bil, en motorcykel, en moped, en husvagn eller liknande under förra året (2016)?

I reguljära NTU framgår att 0,5 procent av alla hushåll som ägde en bil under 2016 utsattes för bilstöld, vilket motsvarar cirka 15 000 hushåll i Sverige. Det är på samma nivå som 2015. Andelen som blivit utsatta för bilstöld halverades i princip under perioden 2006–2011 (från 0,9 % till 0,4 %) och har därefter varit relativt oförändrad (se tabell 3F).

Reguljära NTU visar även att andelen hushåll som utsatts för stöld ur eller från fordon under 2016 uppgår till 2,8 procent, vilket motsvarar cirka 118 000 hushåll i Sverige. Det är en högre andel än 2015, då 2,4 procent av hushållen blev utsatta. Under 2006–2010 minskade andelen hushåll som utsatts för stöld ur eller från fordon kraftigt (från 5,0 till 2,8 %) och har därefter varierat kring en stabil nivå.

Se avsnittet *Skillnader mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i introduktionen om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

I NTU Lokal utsattes 1,0 procent av alla hushåll som ägde en bil under 2016 för bilstöld, vilket motsvarar cirka 36 000 hushåll i Sverige.²⁸

Vidare visar NTU Lokals resultat att andelen hushåll som utsattes för stöld ur eller från fordon 2016 uppgår till 4,8 procent, vilket motsvarar cirka 210 000 hushåll.

Olika grupper utsatthet för fordonsrelaterade brott

Reguljära NTU visar att personer som bor i flerfamiljshus är utsatta för bilstöld i något större utsträckning än boende i småhus (0,6 jämfört med 0,4 %). Även när det gäller utsatthet för stöld ur eller från fordon är boende i flerfamiljshus utsatta i större utsträckning än boende i småhus (3,0 jämfört med 2,5 %).

Vidare framgår i reguljära NTU att ensamstående, både med och utan barn, utsätts för bilstöld i större utsträckning (1,0 respektive 0,7 %) än sammanboende med eller utan barn (0,5 respektive 0,2 %). När det gäller stöld ur eller från fordon är ensamstående personer med barn (5,2 %) utsatta i större utsträckning än ensamstående personer utan barn (2,8 %) och sammanboende med eller utan barn (3,2 respektive 2,2 %, se tabell 3H).

Utsatthet för fordonsrelaterade brott varierar enligt reguljära NTU efter boendeort. Hushåll i storstadsregioner är utsatta för bilstöld i något större utsträckning (0,7 %) än hushåll i andra större städer samt i mindre städer eller på landsbygden (0,5 respektive 0,3 %, se tabell 3H). Även när det gäller stöld ur eller från fordon är hushåll i storstadsregionerna utsatta i större utsträckning (3,3 %) än hushåll i andra större städer (2,6 %) och hushåll i småstäder eller på landsbygden (2,1 %).

Även NTU Lokal visar att personer som bor i flerfamiljshus har blivit utsatta för bilstöld i större utsträckning än boende i småhus under 2016 (1,3 jämfört med 0,6 %). Även vad gäller stöld ur eller från fordon är boende i flerfamiljshus utsatta i något större utsträckning än boende i småhus (5,0 % jämfört med 4,5 %).

Vidare framkommer i NTU Lokal att ensamstående med barn utsattes för bilstöld i större utsträckning (1,7 %) än ensamstående utan barn

²⁸ I frågeformuläret för NTU Lokal uttrycks specifikt att leasingbil och tjänstebil ska ingå, vilket inte görs i reguljära NTU.

(1,0 %) och sammanboende personer med eller utan barn (0,8 respektive 0,9 %). Mätningen visar också att ensamstående och sammanboende personer med barn utsattes för stöld ur eller från fordon i större omfattning (5,8 % i båda grupperna) än ensamstående och sammanboende personer utan barn (4,3 respektive 4,6 %).

Hushåll i storstadsregioner är enligt NTU Lokal utsatta för bilstöld i större utsträckning (1,3 %) än hushåll i andra större städer (0,8 %) och i mindre städer eller på landsbygden (0,7 %, se tabell 3H). Även när det gäller stöld ur eller från fordon är hushåll i storstadsregionerna utsatta i större utsträckning (5,9 %) än hushåll i andra större städer (4,2 %) och hushåll i mindre städer eller på landsbygden (3,8 %).

Cykelstöld

För att undersöka omfattningen av cykelstöld ställs följande fråga, både i reguljära NTU och i NTU Lokal:

Fick du eller någon annan i hushållet någon cykel stulen under förra året (2016)?

Reguljära NTU visar att 6,9 procent av samtliga hushåll utsattes för cykelstöld under 2016, vilket motsvarar cirka 295 000 hushåll i Sverige (se tabell 3F). Det är en ökning jämfört med förra året, då andelen utsatta hushåll var 6,3 procent. Mellan 2006 och 2011 låg andelen utsatta hushåll relativt stabilt. År 2012 sjönk andelen något och låg relativt stabilt fram till ökningen 2016. Det återstår att se om ökningen i den senaste mätningen utgör början på ett trendbrott.

Se avsnittet *Skillnader mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i introduktionen om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

I NTU Lokal mäts hur stor andel av alla hushåll som ägde någon cykel förra året, som utsattes för cykelstöld. Resultaten visar att 10,7 procent av de hushåll som ägde en cykel blev utsatta för cykelstöld under 2016, vilket motsvarar 420 000 hushåll i Sverige (se tabell 3F).

Olika gruppers utsatthet för cykelstöld

I reguljära NTU framgår att personer som bor i flerfamiljshus i större utsträckning är utsatta för cykelstöld (8,4 %) jämfört med dem som bor i småhus (5,1 %; se tabell 3H).

Hushåll med barn utsätts i störst utsträckning. Det gäller både hushåll som består av ensamstående med barn (11,2 %) och hushåll som består av sammanboende med barn (8,6 %). Detta kan jämföras med grupperna sammanboende utan barn och ensamstående utan barn, där andelen utsatta är 5,4 respektive 6,7 procent. Resultatet kan sannolikt till viss del förklaras av att hushåll med barn generellt äger fler cyklar per hushåll, vilket torde öka risken för cykelstöld.

Utsattheten för cykelstöld är enligt reguljära NTU högst i storstadsregionerna (8,1 %) och i andra större städer (7,1 %) och lägst i mindre städer eller på landsbygden (4,7 %).

NTU Lokal visar i likhet med reguljära NTU att personer som bor i flerfamiljshus i större utsträckning har blivit utsatta för cykelstöld (13,7 % av de hushåll där någon ägde en cykel) jämfört med dem som

bor i småhus (7,5 % av de hushåll där någon ägde en cykel; se tabell 3H).

NTU Lokal visar också att ensamstående med barn utsätts för cykelstölder i större utsträckning (17,9 %) än sammanboende med barn (12,6 %). Båda dessa grupper utsätts i större utsträckning än ensamstående eller sammanboende utan barn (11,0 respektive 8,1 %).

Utsattheten bland de hushåll där någon ägde en cykel förra året är enligt NTU Lokal högst i storstadsregionerna (11,9 %) och i andra större städer (11,8 %) och lägst i mindre städer eller på landsbygden (7,5 %).

Figurförteckning

Utsatthet för brott

Brott mot enskild person

	Figur 3.1	Andel av befolkningen (16–79 år) som utsatts för olika typer av brott mot enskild person enligt reguljära NTU 2005–2016 (tabell 3A).	12
	Figur 3.2	Andel av befolkningen som utsatts för olika typer av brott mot enskild person 2016. Resultat från reguljära NTU (16–79 år) respektive NTU Lokal (16–84 år, tabell 3A).	12
	Figur 3.3	Andel polisanmälda brott av samtliga brott mot enskild person 2005–2016, enligt reguljära NTU (tabell 3B).	14
	Figur 3.4	Upprepad utsatthet för brott mot enskild person 2016 enligt reguljära NTU respektive NTU Lokal. Andelen utsatta 1 gång, 2–3 gånger och 4 gånger eller fler, i förhållande till andelen händelser.	16
	Figur 3.5	Utsatthet för brott mot enskild person fyra gånger eller fler 2016, enligt reguljära NTU respektive NTU Lokal. Andel för respektive åldersgrupp i befolkningen (tabell 3I).	17
<i>Misshandel</i>	Figur 3.6	Utsatta för misshandel 2005–2016 enligt reguljära NTU. Andel för respektive kön (tabell 3C).	19
	Figur 3.7	Utsatta för misshandel 2016. Andel för respektive kön. Resultat från reguljära NTU respektive NTU Lokal (tabell 3C).	19
	Figur 3.8	Utsatta för misshandel 2016. Andel för respektive åldersgrupp. Resultat från reguljära NTU respektive NTU Lokal (tabell 3C).	20
<i>Sexualbrott</i>	Figur 3.9	Utsatta för hot 2005–2016 enligt reguljära NTU. Andel för respektive kön (tabell 3C).	22
	Figur 3.10	Utsatta för hot 2016. Andel för respektive kön. Resultat från reguljära NTU respektive NTU Lokal (tabell 3C).	23
	Figur 3.11	Utsatta för hot 2016. Andel för respektive åldersgrupp. Resultat från reguljära NTU respektive NTU Lokal (tabell 3C).	23
<i>Personrån</i>	Figur 3.12	Utsatta för sexualbrott 2005–2016 enligt reguljära NTU. Andel för respektive kön (tabell 3C).	26
	Figur 3.13	Utsatta för sexualbrott 2016. Andel för respektive kön. Resultat från reguljära NTU respektive NTU Lokal (tabell 3C).	26
	Figur 3.14	Utsatta för sexualbrott 2016. Andel för respektive kön och åldersgrupp. Resultat från reguljära NTU (tabell 3C).	26
	Figur 3.15	Utsatta för sexualbrott 2016. Andel för respektive kön och åldersgrupp. Resultat från NTU Lokal (tabell 3C).	27

	Figur 3.16	Utsatta för personrån 2005–2016 enligt reguljära NTU. Andel för respektive kön (tabell 3C).	31
	Figur 3.17	Utsatta för personrån 2016. Andel för respektive kön. Resultat från reguljära NTU respektive NTU Lokal (tabell 3C).	32
	Figur 3.18	Utsatta för personrån 2016. Andel för respektive åldersgrupp. Resultat från reguljära NTU respektive NTU Lokal (tabell 3C).	32
<i>Fickstöld</i>	Figur 3.19	Utsatta för fickstöld 2016 enligt NTU Lokal. Andel för respektive kön (tabell 3C).	34
	Figur 3.20	Utsatta för fickstöld 2016 enligt NTU Lokal. Andel för respektive åldersgrupp (tabell 3C).	34
<i>Bedrägeri</i>	Figur 3.21	Utsatta för bedrägeri 2005–2016 enligt reguljära NTU. Andel för respektive kön (tabell 3C).	35
	Figur 3.22	Utsatta för bedrägeri 2016 enligt reguljära NTU. Andel för respektive åldersgrupp (tabell 3C).	36
<i>Försäljningsbedrägeri</i>	Figur 3.23	Utsatta för försäljningsbedrägeri 2016 enligt NTU Lokal. Andel för respektive kön (tabell 3C).	37
	Figur 3.24	Utsatta för försäljningsbedrägeri 2016 enligt NTU Lokal. Andel för respektive åldersgrupp (tabell 3C).	37
<i>Kort-/kreditbedrägerier</i>	Figur 3.25	Utsatta för kort-/kreditbedrägeri 2016 enligt NTU Lokal. Andel för respektive kön (tabell 3C).	38
	Figur 3.26	Utsatta för kort-/kreditbedrägeri 2016 enligt NTU Lokal. Andel för respektive åldersgrupp (tabell 3C).	39
<i>Trakasserier</i>	Figur 3.27	Utsatta för trakasserier 2005–2016 enligt reguljära NTU. Andel för respektive kön (tabell 3C).	40
	Figur 3.28	Utsatta för trakasserier 2016. Andel för respektive kön. Resultat från reguljära NTU respektive NTU Lokal (tabell 3C).	41
	Figur 3.29	Utsatta för trakasserier 2016. Andel för respektive åldersgrupp. Resultat från reguljära NTU respektive NTU Lokal (tabell 3C).	41
<i>Nätcränkning</i>	Figur 3.30	Utsatta för nätcränkning 2016 enligt NTU Lokal. Andel för respektive kön (tabell 3C).	43
	Figur 3.31	Utsatta för nätcränkning 2016 enligt NTU Lokal. Andel för respektive åldersgrupp (tabell 3C).	43
		Egendomsbrott mot hushåll	
	Figur 3.32	Andel hushåll som utsatts för olika typer av egendomsbrott 2006–2016 enligt reguljära NTU (tabell 3F).	45
	Figur 3.33	Andel hushåll som utsatts för olika typer av egendomsbrott 2016. Resultat från reguljära NTU respektive NTU Lokal (tabell 3F).	46
	Figur 3.34	Andel polisanmälda egendomsbrott mot hushåll 2006–2016, enligt reguljära NTU (tabell 3G).	47
	Figur 3.35	Upprepad utsatthet för egendomsbrott mot hushåll 2016 i reguljära NTU respektive NTU Lokal. Andel hushåll utsatta 1 gång, 2–3 gånger och 4 gånger eller fler, i förhållande till andel händelser.	48

Tabellförteckning

Utsatthet för brott

Tabell 3.1	Andelen utsatta i befolkningen (16–79 år) för olika typer av brott mot enskild person 2005–2016 enligt reguljära NTU. För 2016 redovisas resultat även utifrån NTU Lokal, och då för befolkningen i åldern 16–84 år.	10
Tabell 3.2	Antal utsatta personer i befolkningen (16–79 år) för olika typer av brott mot enskild person 2016 samt antal händelser i befolkningen enligt reguljära NTU. Resultat för antal utsatta i befolkningen redovisas även utifrån NTU Lokal, och då för befolkningen i åldern 16–84 år.	15
Tabell 3.3	Andel hushåll i riket som utsatts för olika typer av brott mot egendom 2006–2016 enligt reguljära NTU. För 2016 redovisas resultatet även utifrån NTU Lokal.	44
Tabell 3.4	Antal hushåll i riket som utsatts för olika typer av brott mot egendom 2016, samt antal händelser och andel därav som uppges vara polisanmälda enligt reguljära NTU. Resultat för antal utsatta hushåll i populationen redovisas även utifrån NTU Lokal.	47
Tabell 3A	Utsatthet i befolkningen (16–79 år) för olika typer av brott mot enskild person 2005–2016 enligt reguljära NTU. Andel och antal utsatta personer. För 2016 redovisas resultaten även utifrån NTU Lokal och då för befolkningen i åldern 16–84 år.	58
Tabell 3B	Utsatthet i befolkningen (16–79 år) för olika typer av brott mot enskild person 2005–2016 enligt reguljära NTU. Antal händelser och andel därav som uppges vara polisanmälda.	59
Tabell 3C:1–8	Utsatthet i olika grupper i befolkningen för olika typer av brott mot enskild person 2005–2016 enligt reguljära NTU. Andel i procent. För 2016 redovisas resultatet även utifrån NTU Lokal.	60
Tabell 3C:9–10	Utsatthet i olika grupper i befolkningen för olika typer av brott mot enskild person 2016 enligt NTU Lokal. Andel i procent.	68
Tabell 3D	Typ av brottsplats för hot, misshandel och sexualbrott 2005–2016 enligt reguljära NTU. Redovisning totalt samt efter kön. Andel händelser i procent av totalt antal händelser för respektive brottstyp.	70
Tabell 3E	Relation till gärningspersonen för olika typer av brott 2005–2016 enligt reguljära NTU. Totalt samt särredovisning efter kön. Andel händelser i procent av totalt antal händelser för respektive brottstyp.	71
Tabell 3F	Utsatthet bland hushåll i riket för olika typer av brott mot egendom 2006–2016 enligt reguljära NTU. Andel och antal utsatta hushåll. För 2016 redovisas resultaten även utifrån NTU Lokal.	72

Tabell 3G	Utsatthet bland hushåll i riket för olika typer av brott mot egendom 2006–2016 enligt reguljära NTU. Antal händelser och andel därav som uppges vara polisanmälda.	73
Tabell 3H	Utsatthet för olika typer av brott mot egendom efter familje- och boendeförhållanden 2006–2016 enligt reguljära NTU. Andel i procent. För 2016 redovisas resultatet även utifrån NTU Lokal.	74
Tabell 3I	Upprepad utsatthet för brott mot enskild person i olika grupper i befolkningen 2016 enligt reguljära NTU respektive NTU Lokal. Andel i procent.	75

Tabell 3A Utsatthet i befolkningen (16–79 år) för olika typer av brott mot enskild person 2005–2016 enligt reguljära NTU. Andel och antal utsatta personer. För 2016 redovisas resultaten även utifrån NTU Lokal och då för befolkningen i åldern 16–84 år.

	Andel utsatta personer i procent											NTU LOKAL 2016	
	REGULJÄRA NTU												
	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015		2016
SAMTLIGA BROTT MOT ENSKILDA PER- SONER¹	13,1	12,1	11,9	11,5	11,4	11,4	11,6	11,4	12,7	11,3	13,3	15,6	23,1
Misshandel – därav allvarlig ²	2,7 0,8	2,5 0,6	2,9 0,7	2,4 0,6	2,4 0,6	2,4 0,6	2,5 0,7	1,9 0,4	2,3 0,6	2,1 0,6	2,0 0,4	2,7 0,7	3,1 0,7
Hot	4,6	4,6	4,1	4,1	4,3	4,1	4,2	4,2	4,5	4,1	5,0	5,6	7,9
Sexualbrott	0,9	0,8	0,7	0,8	0,9	0,7	0,7	0,8	1,3	1,0	1,7	2,4	4,7
Personrån	1,0	1,1	0,8	1,0	0,8	1,0	1,1	0,8	0,7	0,7	0,9	1,4	1,1
Bedrägeri ³	2,8	2,5	2,4	2,9	2,9	3,0	3,4	3,0	3,5	3,1	3,5	4,3	..
Trakasserier	5,2	4,6	4,3	4,0	3,7	3,5	3,8	4,1	5,0	4,0	4,7	5,5	5,9
Fickstöld ⁴	3,1
Försäljningsbedrägeri ⁴	4,5
Kort-/kreditbedrägeri ⁴	4,9
Nätcränkning ⁴	1,9
	Antal utsatta personer i befolkningen												
	REGULJÄRA NTU												
	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	NTU LOKAL 2016
SAMTLIGA BROTT MOT ENSKILDA PERSONER¹	907 000	852 000	844 000	824 000	825 000	830 000	849 000	840 000	948 000	850 000	1 008 000	1 194 000	1 776 000
Misshandel – därav allvarlig ²	189 000 53 000	175 000 39 000	204 000 47 000	172 000 44 000	174 000 45 000	172 000 42 000	184 000 48 000	142 000 30 000	171 000 48 000	154 000 43 000	150 000 31 000	202 000 56 000	245 000 51 000
Hot	320 000	321 000	290 000	290 000	311 000	300 000	304 000	310 000	330 000	306 000	375 000	429 000	615 000
Sexualbrott	64 000	54 000	52 000	56 000	67 000	54 000	52 000	62 000	98 000	76 000	129 000	181 000	369 000
Personrån	68 000	74 000	55 000	72 000	55 000	75 000	80 000	60 000	55 000	52 000	70 000	108 000	88 000
Bedrägeri ³	192 000	173 000	169 000	205 000	211 000	216 000	251 000	219 000	257 000	230 000	261 000	326 000	..
Trakasserier	360 000	320 000	306 000	286 000	267 000	256 000	277 000	299 000	374 000	303 000	356 000	416 000	459 000
Fickstöld ⁴	240 000
Försäljningsbedrägeri ⁴	349 000
Kort-/kreditbedrägeri ⁴	381 000
Nätcränkning ⁴	152 000

¹ Netto-redovisning, vilket innebär att en och samma person endast redovisas en gång även om den kan ha utsatts för flera olika brottstyper.

² Avser misshandel som varit så allvarig att den lett till besök hos läkare, sjuksköterska eller tandläkare. Skattingarna om allvarlig misshandel är mindre säkra än för de andra brotten eftersom det är färre respondenter som besvarar frågan.

³ Ingår inte i NTU Lokal.

⁴ Ingår inte i reguljära NTU.

Med (..) menas att uppgift ej finns tillgänglig/ej redovisas.

Tabell 3C:1 Utsatthet i olika grupper i befolkningen för olika typer av brott mot enskild person 2005–2016 enligt reguljära NTU. Andel i procent. För 2016 redovisas resultatet även utifrån NTU Lokal.

	Utsatta för misshandel													därav allvarlig ²												
	REGULJÄRA NTU												NTU LOKAL	REGULJÄRA NTU												NTU LOKAL
	-05	-06	-07	-08	-09	-10	-11	-12	-13	-14	-15	-16	-16	-05	-06	-07	-08	-09	-10	-11	-12	-13	-14	-15	-16	-16
SAMTLIGA, 16-79 år (16-84 ÅR I NTU LOKAL)¹	2,7	2,5	2,9	2,4	2,4	2,4	2,5	1,9	2,3	2,1	2,0	2,7	3,1	0,8	0,6	0,7	0,6	0,6	0,6	0,7	0,4	0,6	0,6	0,4	0,7	0,7
Kön																										
Män	3,7	3,0	3,8	3,3	3,0	3,0	3,0	2,6	2,7	2,5	2,5	3,3	4,0	1,1	0,6	0,8	0,8	0,7	0,6	0,8	0,6	0,7	0,8	0,4	0,9	0,9
Kvinnor	1,8	2,0	2,0	1,5	1,8	1,7	2,0	1,3	1,9	1,6	1,5	2,0	2,3	0,4	0,4	0,4	0,3	0,4	0,5	0,5	0,2	0,6	0,3	0,4	0,5	0,4
Ålder																										
16-19 år	8,5	8,0	8,8	7,2	6,2	4,6	6,6	4,4	5,8	3,2	2,7	5,2	8,0	2,1	1,5	2,0	1,2	1,3	0,8	1,4	0,7	1,8	1,3	x	1,6	1,2
20-24 år	7,1	7,4	8,3	8,5	7,3	8,1	7,2	6,1	7,2	4,9	4,7	6,3	7,8	2,3	1,4	1,7	1,8	1,9	2,0	1,9	1,4	1,8	1,1	1,2	2,0	1,2
25-34 år	4,1	3,2	4,0	3,4	3,5	2,9	3,5	2,9	3,2	3,4	3,0	4,2	4,9	1,0	0,5	0,9	0,8	0,8	0,9	0,8	0,7	0,8	0,6	0,7	1,2	1,3
35-44 år	2,5	2,4	2,0	1,7	1,5	1,6	2,4	1,1	1,7	2,3	3,0	2,4	3,2	0,5	0,5	0,4	0,5	0,4	0,4	0,7	0,2	0,3	0,8	0,6	0,7	0,7
45-54 år	1,5	1,3	2,1	1,3	1,9	1,7	1,9	1,2	1,4	1,6	1,5	2,5	2,4	x	0,4	0,5	0,3	0,3	0,3	0,7	x	0,7	0,7	x	0,7	0,5
55-64 år	0,8	0,7	0,8	0,3	1,3	1,2	0,5	1,1	1,3	1,3	0,7	1,3	1,6	x	x	x	x	0,4	0,4	x	x	0,4	x	x	x	0,4
65-74 år	-	0,1	0,2	0,3	-	0,5	0,2	0,3	0,4	0,2	0,5	0,6	0,7	x	x	x	x	x	x	x	x	0,1	x	x	x	0,2
75-79 år/75-84 år ¹	0,2	0,3	0,2	0,0	0,1	0,2	0,3	0,2	0,1	0,2	0,3	0,1	0,4	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	0,1
Män																										
16-24 år	11,0	9,2	11,9	10,6	9,6	8,4	8,9	7,1	8,1	4,8	5,0	7,1	10,5	3,4	1,8	2,6	2,3	2,5	1,5	2,0	1,7	2,1	1,4	1,0	2,2	1,8
25-44 år	4,5	3,2	3,9	3,5	2,9	2,5	3,5	2,7	2,6	3,7	3,5	4,1	5,6	1,2	0,5	0,8	1,1	0,7	0,7	0,8	0,7	0,5	1,0	0,8	1,2	1,5
45-64 år	0,8	0,8	1,3	0,8	1,3	1,8	1,0	1,4	1,5	1,6	1,5	2,3	2,2	x	0,3	0,3	x	0,2	0,4	0,4	0,4	0,7	0,7	x	0,5	0,5
65-79 år/65-84 år ¹	0,1	0,3	0,3	0,4	0,1	0,9	0,3	0,4	0,5	0,2	0,6	0,7	0,9	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	0,2
Kvinnor																										
16-24 år	4,1	6,0	4,6	4,8	3,6	4,3	4,8	3,4	5,0	3,5	2,5	4,2	5,8	0,8	1,0	0,9	0,6	0,6	1,5	1,2	0,5	1,4	1,0	0,7	1,3	0,7
25-44 år	1,9	2,3	2,0	1,4	1,9	2,0	2,3	1,3	2,2	2,0	2,4	2,6	2,7	x	0,5	0,4	0,2	0,4	0,6	0,7	0,3	0,6	0,3	0,5	0,6	0,6
45-64 år	1,6	1,1	1,6	0,9	1,9	1,2	1,5	0,9	1,2	1,2	0,8	1,6	1,9	0,4	0,2	0,3	x	0,4	0,3	0,3	x	0,4	x	x	0,4	0,5
65-79 år/65-84 år ¹	-	-	0,1	0,1	-	-	0,2	0,2	0,3	0,2	0,4	0,2	0,4	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	0,1

¹ I reguljära NTU är urvalet 16-79 år medan urvalet i NTU lokal är 16-84 år.

² Skattningarna om allvarlig misshandel är mindre säkra än för de andra brotten eftersom det är färre respondenter som besvarar frågan.

x Antalet personer som svarat på frågan är alltiför litet för att andelen ska kunna redovisas.

- Ingen person i kategorin har uppgett utsatthet för brottet.

Tabell 3C:2 Utsatthet i olika grupper i befolkningen för olika typer av brott mot enskild person 2005–2016 enligt reguljära NTU. Andel i procent. För 2016 redovisas resultatet även utifrån NTU Lokal.

	Utsatta för misshandel																därav allvarlig ³																						
	REGULJÄRA NTU								REGULJÄRA NTU								REGULJÄRA NTU								REGULJÄRA NTU														
	-05	-06	-07	-08	-09	-10	-11	-12	-13	-14	-15	-16	-05	-06	-07	-08	-09	-10	-11	-12	-13	-14	-15	-16	-05	-06	-07	-08	-09	-10	-11	-12	-13	-14	-15	-16	NTU LOKAL	NTU LOKAL	
SAMTLIGA, 16–79 ÅR (16-84 ÅR INTU LOKAL)¹	2,7	2,5	2,9	2,4	2,4	2,4	2,5	1,9	2,3	2,1	2,0	2,7	3,1	0,8	0,6	0,7	0,6	0,6	0,7	0,4	0,6	0,6	0,4	0,7	0,7	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,7	0,3	0,7	0,5	0,3	0,5	3,1	0,7	
Svensk/utländsk bakgrund																																							
Svenskfödda med																																							
– minst en inrikesfödd förälder	2,8	2,5	2,9	2,5	2,2	2,3	2,5	1,7	2,3	2,0	2,0	2,4	3,1	0,7	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,7	0,3	0,7	0,5	0,3	0,5	0,6												3,1	0,7
– båda föräldrarna utrikesfödda ²	5,3	6,0	6,0	3,9	3,9	4,6	3,3	2,3	3,3	4,8	2,6	4,1	4,7	x	2,4	2,2	x	x	1,5	x	x	1,0	x	x	x	0,8												4,7	x
Utrikesfödda	2,8	2,5	2,8	1,9	3,4	2,4	2,7	2,7	2,0	2,1	2,0	3,3	2,9	0,9	0,5	0,9	0,7	0,9	1,0	0,7	1,3	0,5	1,0	0,8	1,5	0,8												2,9	0,9
Utbildning (högsta)																																							
Förgymnasial	3,9	3,6	4,4	3,7	3,7	3,2	4,3	2,6	4,2	2,6	2,2	3,4	4,5	1,1	0,8	1,0	0,6	0,7	0,9	1,0	0,6	1,3	0,9	0,6	1,1	0,9												4,5	1,1
Gymnasial	2,9	2,2	2,4	2,2	2,3	2,6	2,4	2,0	2,2	2,3	2,3	3,1	3,1	0,7	0,5	0,5	0,6	0,6	0,7	0,5	0,4	0,6	0,6	0,5	0,9	0,7												3,1	0,7
Eftergymnasial	1,4	1,6	2,0	1,4	1,5	1,4	1,4	1,3	1,3	1,4	1,5	1,7	2,3	0,3	0,2	0,3	0,4	0,4	0,3	0,5	0,3	0,3	0,4	0,3	0,3	0,5												2,3	0,3
Familjetyp																																							
Sammanboende																																							
– utan barn	1,3	1,1	1,4	1,2	1,3	1,2	1,3	1,0	1,3	0,9	1,0	1,2	1,9	0,3	0,2	0,3	0,3	0,3	0,4	0,2	0,2	0,3	0,7	0,2	0,3	0,4												1,9	0,3
– med barn	1,8	1,3	1,5	0,8	1,6	1,6	1,5	1,1	1,1	1,3	1,4	1,7	2,3	0,5	0,2	0,2	0,2	0,3	0,3	0,3	0,3	0,2	1,0	0,2	0,5	0,4												2,3	0,5
Ensamstående																																							
– utan barn	4,8	4,8	5,3	4,6	4,2	4,4	4,4	3,7	4,2	3,6	3,0	4,6	4,9	1,2	1,1	1,2	1,1	1,0	1,1	1,4	0,8	1,3	2,6	0,7	1,4	1,0												4,9	1,2
– med barn	4,2	3,4	4,7	4,4	3,3	2,1	3,8	1,4	3,3	3,3	5,4	4,9	4,4	x	x	1,4	0,8	0,9	x	0,4	0,2	1,2	1,5	x	1,1	1,3												4,4	x
Bostadstyp																																							
Småhus	1,7	1,8	2,3	1,8	2,0	1,6	1,6	1,2	1,6	1,3	1,2	1,9	2,5	0,3	0,3	0,5	0,3	0,5	0,3	0,3	0,1	0,4	0,4	0,2	0,6	0,4												2,5	0,3
Flerfamiljshus	3,9	3,4	3,6	3,3	2,9	3,3	3,7	2,8	3,2	2,9	2,7	3,5	3,8	1,2	0,7	0,8	0,8	0,7	0,9	1,1	0,7	0,9	0,8	0,7	0,9	0,9												3,8	1,2
Boendeort																																							
Storstadsregion	2,6	2,8	3,0	2,5	2,8	2,4	2,4	2,1	2,0	2,1	1,8	3,0	3,4	0,8	0,4	0,8	0,8	0,8	0,6	0,6	0,6	0,6	0,6	0,6	0,7	0,7												3,4	0,8
Större stad	2,9	2,4	3,0	2,6	2,1	2,5	2,8	1,7	3,0	2,2	2,0	2,7	3,0	0,8	0,6	0,6	0,3	0,4	0,5	0,8	0,3	0,8	0,7	0,4	0,8	0,6												3,0	0,8
Mindre stad/landsbygd	2,6	2,2	2,6	2,1	2,3	2,2	2,2	1,9	1,7	1,8	2,2	2,1	2,9	0,5	0,4	0,4	0,5	0,5	0,7	0,5	0,4	0,4	0,4	0,2	0,7	0,5												2,9	0,5

¹ Reguljära NTU är urvalet 16-79 år medan urvalet i NTU Lokal är 16-84 år.

² Värdena för gruppen "Svenskfödd med båda föräldrarna utrikesfödda" har korrigerats för åren 2005–2015 på grund av ett tidigare fel vid kodningen av variablen. För mer information, se kommande teknisk rapport (Bia 2018).

³ Skattningarna om allvarlig misshandel är mindre säkra än för de andra brotten eftersom det är färre respondenter som besvarar frågan.

x Antalet personer som svarat på frågan är alltför litet för att andelen ska kunna redovisas.

Tabell 3C:3 Utsatthet i olika grupper i befolkningen för olika typer av brott mot enskild person 2005–2016 enligt reguljära NTU. Andel i procent. För 2016 redovisas resultatet även utifrån NTU Lokal.

	Utsatta för hot													Utsatta för sexualbrott (samt därav allvarliga sexualbrott för NTU lokal ²)												
	REGULJÄRA NTU												NTU LOKAL	REGULJÄRA NTU												NTU LOKAL
	-05	-06	-07	-08	-09	-10	-11	-12	-13	-14	-15	-16	-16	-05	-06	-07	-08	-09	-10	-11	-12	-13	-14	-15	-16	
SAMTLIGA, 16–79 ÅR (16–84 ÅR I NTU LOKAL)¹	4,6	4,6	4,1	4,1	4,3	4,1	4,2	4,2	4,5	4,1	5,0	5,6	7,9	0,9	0,8	0,7	0,8	0,9	0,7	0,7	0,8	1,3	1,0	1,7	2,4	4,7 (1,1)
Kön																										
Män	4,6	4,2	3,9	3,6	3,8	3,7	3,7	3,9	3,6	3,6	4,7	5,3	8,1	0,3	0,3	0,3	0,2	0,4	0,3	0,3	0,3	0,2	0,3	0,4	0,6	1,0 (0,3)
Kvinnor	4,6	4,9	4,3	4,6	4,8	4,5	4,6	4,6	5,3	4,6	5,2	5,9	7,6	1,6	1,3	1,1	1,4	1,4	1,2	1,1	1,4	2,4	1,8	3,0	4,1	8,0 (1,7)
Ålder																										
16–19 år	8,4	8,2	7,2	8,3	6,8	6,9	5,8	5,3	4,9	4,2	6,2	7,6	12,0	2,3	1,8	1,5	2,0	1,5	1,5	1,9	1,8	3,7	2,6	3,4	7,9	14,7 (3,9)
20–24 år	8,7	9,7	7,9	8,1	8,2	6,7	8,0	7,8	8,4	7,6	7,5	8,8	11,9	3,0	2,1	2,2	2,3	2,3	2,3	1,9	1,9	3,8	2,8	5,5	6,6	17,0 (4,0)
25–34 år	5,3	5,8	5,5	5,2	6,3	6,2	6,7	5,4	6,4	5,1	7,4	8,0	10,8	1,6	1,5	1,1	1,1	1,5	1,2	1,0	1,7	1,9	1,9	3,2	4,3	8,5 (1,8)
35–44 år	5,5	4,8	4,6	3,9	4,6	4,3	4,3	4,9	5,4	4,6	4,8	5,3	9,2	0,8	0,7	0,5	0,6	0,8	0,7	0,5	0,6	1,5	0,6	1,1	1,8	3,8 (0,9)
45–54 år	4,5	4,1	3,4	3,5	3,7	3,9	4,0	4,3	4,1	5,5	5,2	6,1	8,7	0,4	0,3	0,7	0,7	0,6	0,2	0,6	0,5	0,7	0,9	1,3	0,8	2,5 (0,4)
55–64 år	2,5	2,9	2,4	2,5	3,0	2,9	2,9	2,9	3,3	2,5	4,0	5,5	6,7	0,3	0,2	0,2	0,3	0,7	0,3	0,3	0,2	0,4	0,3	0,6	1,0	1,1 (0,2)
65–74 år	1,9	1,4	1,6	1,6	1,1	0,9	0,9	1,6	1,4	1,4	2,6	2,0	3,4	-	0,2	0,2	-	0,1	0,1	0,2	0,4	0,1	0,0	0,2	0,3	0,5 (0,1)
75–79 år/75–84 år ¹	0,9	1,1	1,3	0,7	1,3	1,3	0,6	1,4	1,7	0,9	1,0	1,2	1,4	0,2	-	0,1	0,0	-	0,2	0,1	-	0,1	0,1	-	0,1	0,2 (0,0)
Män																										
16–24 år	8,2	8,7	7,7	7,9	7,0	6,4	6,3	6,2	5,0	5,6	7,0	7,9	12,1	0,6	0,3	0,5	0,3	0,4	0,7	0,5	0,1	0,4	0,5	0,5	1,2	2,7 (0,9)
25–44 år	5,4	4,3	4,3	3,6	4,7	4,6	5,0	4,4	4,8	4,3	5,8	6,2	10,3	0,5	0,3	0,3	0,2	0,4	0,3	0,4	0,5	0,4	0,4	0,7	0,6	1,5 (0,5)
45–64 år	3,3	3,2	2,9	2,5	2,9	3,0	2,9	3,5	3,0	3,2	4,2	5,4	8,1	-	0,3	0,3	0,1	0,6	0,0	0,2	0,2	0,1	0,2	0,2	0,7	0,6 (0,1)
65–79 år/65–84 år ¹	1,7	1,4	1,0	1,3	0,9	0,8	0,9	1,3	1,4	1,5	2,0	2,0	3,2	-	0,1	0,3	0,0	0,1	0,1	0,2	0,3	-	0,1	0,1	0,2	0,2 (0,0)
Kvinnor																										
16–24 år	8,9	9,1	7,3	8,6	8,0	7,3	7,7	7,2	9,0	6,5	6,9	8,6	11,8	4,9	3,7	3,4	4,2	3,5	3,2	3,4	3,8	7,3	5,0	9,0	14,0	26,7 (6,4)
25–44 år	5,4	6,3	5,6	5,4	6,0	5,8	5,8	5,9	7,0	5,5	6,4	7,1	9,7	1,8	1,9	1,3	1,4	1,8	1,6	1,0	1,7	3,1	2,1	3,7	5,5	10,4 (2,2)
45–64 år	3,6	3,7	2,9	3,5	3,9	3,8	4,0	3,7	4,4	5,0	5,1	6,3	7,7	0,6	0,2	0,6	0,9	0,7	0,5	0,7	0,6	0,9	1,0	1,7	1,1	3,1 (0,5)
65–79 år/65–84 år ¹	1,5	1,3	1,9	1,4	1,4	1,2	0,9	1,8	1,6	1,1	2,4	1,6	2,3	0,1	0,1	0,0	-	0,1	0,2	0,1	0,3	0,1	0,1	0,2	0,3	0,6 (0,1)

¹ Reguljära NTU är urvalet 16–79 år, medan urvalet i NTU Lokal är 16–84 år.

² Allvarligt sexualbrott innebär enligt NTU Lokal att en person har utsatts för sexualbrott som innefattat tvång genom att hota/hålla fast eller göra illa, eller sexuellt utnyttjande då personen har sovit eller varit påverkad och därmed inte haft möjlighet att försvara sig. Skattningarna om allvarliga sexualbrott är mindre säkra än för de andra brotten, eftersom resultaten bygger på färre respondenter, beroende på att det endast är de som utsatts för sexualbrott som får frågan om brottets allvarlighetsgrad. Ingen person i kategorin har uppgett utsatthet för brottet.

Tabell 3C:5 Utsatthet i olika grupper i befolkningen för olika typer av brott mot enskild person 2005–2016 enligt reguljära NTU. Andel i procent. För 2016 redovisas resultatet även utifrån NTU Lokal.

	Utsatta för personrån													Utsatta för bedrägeri														
	REGULJÄRA NTU													NTU LOKAL	REGULJÄRA NTU													NTU LOKAL ²
	-05	-06	-07	-08	-09	-10	-11	-12	-13	-14	-15	-16	-16	-05	-06	-07	-08	-09	-10	-11	-12	-13	-14	-15	-16	-16		
SAMTLIGA, 16-79 ÅR (16-84 ÅR I NTU LOKAL)¹	1,0	1,1	0,8	1,0	0,8	1,0	1,1	0,8	0,7	0,7	0,9	1,4	1,1	2,8	2,5	2,4	2,9	3,0	3,4	3,0	3,5	3,1	3,5	4,3	..			
Kön																												
Män	1,1	1,4	1,0	1,3	1,0	1,3	1,4	1,0	0,8	0,9	1,3	1,9	1,7	3,0	2,8	3,0	3,6	3,4	3,5	4,0	3,4	4,0	3,1	4,0	4,7	..		
Kvinnor	0,8	0,7	0,6	0,7	0,5	0,7	0,7	0,6	0,7	0,5	0,5	0,9	0,6	2,5	2,1	1,8	2,2	2,5	2,4	2,9	2,5	3,0	3,0	2,9	3,8	..		
Ålder																												
16-19 år	2,9	3,3	1,6	2,0	1,9	2,1	1,8	0,6	1,8	1,8	1,5	1,6	1,5	3,9	2,3	2,4	3,1	1,8	2,6	3,0	1,6	2,9	1,6	2,9	1,8	..		
20-24 år	2,3	2,4	2,1	2,7	3,1	2,2	2,9	2,0	1,7	1,7	1,7	2,7	2,1	4,1	4,5	3,5	4,0	4,0	4,6	6,1	4,3	5,1	3,8	4,3	5,1	..		
25-34 år	0,7	1,1	1,0	1,0	0,8	1,5	1,1	1,2	1,0	0,9	1,4	1,6	1,9	3,0	3,3	3,1	3,9	4,1	3,6	5,0	4,3	4,2	3,6	4,5	4,5	..		
35-44 år	0,6	0,5	0,4	0,7	0,5	0,7	1,3	0,4	0,6	0,4	1,1	1,1	1,3	2,5	2,6	2,6	3,8	3,3	3,2	3,6	3,5	5,0	2,9	3,4	4,7	..		
45-54 år	0,6	0,8	0,5	1,2	0,1	0,9	0,8	0,9	0,3	0,4	0,8	1,8	1,0	3,4	2,2	3,0	2,9	3,2	3,6	3,5	3,5	3,4	4,2	4,0	6,4	..		
55-64 år	1,0	0,4	0,4	0,3	0,5	0,4	0,6	0,9	0,4	0,4	0,6	1,4	0,8	1,9	2,3	1,9	2,2	2,5	2,5	2,5	2,1	3,0	3,7	3,5	4,2	..		
65-74 år	0,5	1,0	0,3	0,4	0,3	0,5	0,3	0,5	0,5	0,5	0,2	0,6	0,5	2,5	1,2	0,9	1,3	1,5	1,5	1,8	1,7	1,5	1,6	2,1	2,7	..		
75-79 år/75-84 år ¹	0,4	0,4	1,2	0,6	0,4	0,6	0,7	0,1	0,5	0,6	0,5	0,6	0,3	0,7	1,5	0,9	0,4	1,7	0,8	1,5	0,9	1,6	1,4	1,5	1,8	..		
Män																												
16-24 år	3,7	4,3	2,4	3,3	3,9	3,0	3,2	1,4	2,2	2,3	2,2	3,0	2,9	4,3	3,1	3,2	4,0	3,5	4,0	5,0	3,2	4,2	3,1	4,0	4,1	..		
25-44 år	0,6	1,1	1,0	1,0	0,7	1,5	1,7	1,2	0,6	0,9	1,9	2,2	2,4	3,4	3,5	3,9	5,0	4,3	3,8	4,9	4,5	5,1	3,2	4,9	4,8	..		
45-64 år	0,9	0,7	0,6	0,9	0,2	0,7	0,6	1,1	0,4	0,5	0,9	2,0	1,3	2,6	2,5	2,9	3,0	3,2	3,8	3,5	3,3	3,9	3,8	4,2	5,8	..		
65-79 år/65-84 år ¹	0,2	0,7	0,2	0,6	0,4	0,5	0,7	0,1	0,5	0,7	0,2	0,6	0,6	1,9	1,5	1,0	1,3	1,8	1,8	2,3	1,8	1,8	1,9	2,1	3,3	..		
Kvinnor																												
16-24 år	1,3	1,2	1,1	1,3	1,0	1,1	1,4	1,3	1,2	1,1	1,0	1,3	0,9	3,7	3,6	2,7	3,0	2,3	3,2	4,3	3,0	4,0	2,5	3,4	3,1	..		
25-44 år	0,7	0,5	0,4	0,7	0,5	0,7	0,7	0,4	1,0	0,3	0,6	0,5	0,8	2,1	2,2	1,8	2,5	3,0	3,1	3,6	3,3	4,1	3,3	3,0	4,4	..		
45-64 år	0,8	0,5	0,4	0,6	0,4	0,6	0,8	0,6	0,3	0,4	0,5	1,2	0,6	2,6	1,9	2,0	2,1	2,6	2,4	2,5	2,3	2,5	4,0	3,2	4,9	..		
65-79 år/65-84 år ¹	0,7	0,9	0,9	0,4	0,3	0,6	0,1	0,6	0,5	0,3	0,3	0,6	0,3	2,0	1,1	0,8	0,9	1,4	0,9	1,1	1,3	1,3	1,2	1,8	1,6	..		

¹ Reguljära NTU är urvalet 16-79 år medan urvalet i NTU Lokal är 16-84 år.

² Ingår inte i NTU Lokal.

Med (..) menas att uppgift ej finns tillgänglig/ej redovisas.

Tabell 3C:6 Utsatthet i olika grupper i befolkningen för olika typer av brott mot enskild person 2005–2016 enligt reguljära NTU. Andel i procent. För 2016 redovisas resultatet även utifrån NTU Lokal.

	Utsatta för personrån										Utsatta för bedrägeri														
	REGULJÄRA NTU					NTU LOKAL	REGULJÄRA NTU					NTU LOKAL ³													
	-05	-06	-07	-08	-09	-10	-11	-12	-13	-14	-15	-16	-05	-06	-07	-08	-09	-10	-11	-12	-13	-14	-15	-16	
SAMTLIGA, 16–79 ÅR (16–84 ÅR I NTU LOKAL)¹	1,0	1,1	0,8	1,0	0,8	1,0	1,1	0,8	0,7	0,7	0,9	1,4	1,1	2,8	2,5	2,4	2,9	3,0	3,4	3,0	3,5	3,1	3,5	4,3	
Svensk/utländsk bakgrund																									
Svenskfödda med																									
– minst en inrikesfödd förälder	0,9	1,0	0,7	0,9	0,8	1,0	0,9	0,7	0,6	0,7	0,8	1,2	1,0	2,3	2,2	2,4	2,1	2,5	2,7	2,9	2,5	3,3	2,9	3,2	4,0
– båda föräldrarna utrikesfödda ²	1,3	1,5	1,5	1,2	0,7	1,3	1,5	0,5	1,8	1,1	0,6	2,1	1,8	6,3	5,2	3,4	3,5	4,8	6,7	5,0	4,1	5,4	5,5	5,0	4,3
Utrikesfödda	1,5	1,6	1,2	1,7	0,8	1,1	2,0	1,3	1,1	0,8	1,4	2,1	1,4	5,5	3,7	4,1	4,1	4,9	3,8	5,9	4,9	4,0	3,4	4,3	5,3
Utbildning (högsta)																									
Förgymnasial	1,6	1,9	1,2	1,3	1,2	1,3	1,6	1,2	1,3	1,0	0,9	1,9	1,4	3,1	2,7	1,8	2,6	2,8	2,4	3,4	2,5	3,4	3,1	2,4	3,7
Gymnasial	0,7	0,7	0,7	0,8	0,7	1,0	1,2	0,9	0,7	0,8	1,1	1,6	1,2	2,5	2,3	2,5	2,7	2,9	3,3	3,4	3,3	3,6	3,1	3,7	4,5
Eftergymnasial	0,8	0,7	0,5	1,0	0,4	0,8	0,6	0,4	0,5	0,4	0,7	0,9	0,8	2,9	2,5	2,7	3,4	3,1	3,0	3,6	2,9	3,4	3,1	3,7	4,4
Familjetyp																									
Sammanboende																									
– utan barn	0,8	0,5	0,5	0,7	0,5	0,7	0,7	0,5	0,4	0,5	0,6	0,8	0,9	2,1	1,9	1,9	2,1	2,7	2,5	2,8	2,4	2,6	2,5	2,7	3,6
– med barn	0,5	0,4	0,5	0,4	0,1	0,4	0,8	0,7	0,3	0,2	0,7	0,5	0,8	2,1	1,8	2,0	2,7	2,5	3,4	3,3	2,3	3,1	2,8	3,0	4,3
Ensamstående																									
– utan barn	1,6	2,1	1,3	1,7	1,6	1,8	1,7	1,3	1,4	1,3	1,3	2,6	1,6	3,9	3,4	2,9	3,5	3,3	3,1	4,0	3,9	4,4	3,5	4,2	4,2
– med barn	0,9	1,0	1,0	0,6	0,4	1,0	0,8	1,1	1,0	1,2	1,6	2,2	1,4	3,2	2,9	4,8	5,2	4,1	4,0	5,3	3,9	5,5	6,1	6,5	8,6
Bostadstyp																									
Småhus	0,7	0,6	0,6	0,8	0,5	0,6	0,7	0,5	0,5	0,4	0,6	0,8	0,8	1,8	1,9	1,9	2,3	2,4	2,5	2,9	2,5	3,0	2,6	2,7	3,9
Flerfamiljshus	1,3	1,5	1,0	1,3	1,1	1,6	1,5	1,2	1,1	1,0	1,3	2,0	1,5	4,0	3,1	3,0	3,6	3,7	3,5	4,1	3,5	4,0	3,6	4,2	4,6
Boendeort																									
Storstadsregion	1,6	1,7	1,0	1,5	1,2	1,6	1,6	1,3	1,1	0,9	1,3	2,1	1,4	3,7	3,3	3,0	3,8	3,5	3,4	4,2	3,5	4,0	3,5	4,1	4,8
Större stad	0,8	0,8	0,7	0,8	0,6	0,8	0,9	0,5	0,7	0,6	0,7	1,0	1,0	2,2	2,1	2,3	2,6	2,8	2,8	3,1	2,8	3,3	2,7	3,3	3,8
Mindre stad/landsbygd	0,4	0,5	0,6	0,5	0,4	0,5	0,6	0,6	0,3	0,5	0,6	0,9	0,8	2,3	2,0	1,8	2,0	2,4	2,6	2,7	2,5	2,9	2,9	2,7	4,2

¹ Reguljära NTU är urvalet 16–79 år medan urvalet i NTU Lokal är 16–84 år.

² Värdena för gruppen "Svenskfödd med båda föräldrarna utrikesfödda" har korrigerats för åren 2005–2015 på grund av ett tidigare fel vid kodningen av variabeln. För mer information, se kommande teknisk rapport (Bria 2018).

³ Ingår inte i NTU Lokal.

Med (..) menas att uppgift ej finns tillgänglig/ej redovisas.

Tabell 3C:7 Utsatthet i olika grupper i befolkningen för olika typer av brott mot enskild person 2005–2016 enligt reguljära NTU. Andel i procent. För 2016 redovisas resultatet även utifrån NTU Lokal.

	Utsatta för trakasserier													Utsatta för något brott mot enskild person ^{2,3}												
	REGULJÄRA NTU												NTU LOKAL	REGULJÄRA NTU												NTU LOKAL
	-05	-06	-07	-08	-09	-10	-11	-12	-13	-14	-15	-16	-16	-05	-06	-07	-08	-09	-10	-11	-12	-13	-14	-15	-16	-16
SAMTLIGA, 16-79 ÅR (16-84 ÅR I NTU LOKAL)¹	5,2	4,6	4,3	4,0	3,7	3,5	3,8	4,1	5,0	4,0	4,7	5,5	5,9	13,1	12,1	11,9	11,5	11,4	11,4	11,6	11,4	12,7	11,3	13,3	15,6	23,1
Kön																										
Män	4,4	3,9	3,6	2,9	3,0	2,7	3,2	3,0	3,9	3,2	3,7	4,8	4,9	13,1	12,1	12,5	11,7	11,4	11,8	12,0	11,1	11,6	10,5	12,7	15,2	21,8
Kvinnor	6,0	5,2	5,0	5,1	4,4	4,3	4,4	5,2	6,2	5,0	5,7	6,1	6,7	13,0	12,2	11,3	11,3	11,3	11,0	11,1	11,7	13,9	12,2	14,0	16,1	24,3
Ålder																										
16-19 år	9,0	7,6	5,7	7,3	5,9	5,3	7,1	5,4	7,1	5,8	6,3	9,3	10,8	23,3	21,7	21,0	21,1	17,6	16,1	18,1	14,1	17,9	14,5	16,4	22,5	36,3
20-24 år	6,5	7,2	6,4	6,4	5,7	6,2	6,8	5,5	7,2	5,7	5,4	7,6	10,5	22,8	23,8	22,9	22,7	21,9	22,0	22,0	20,2	23,8	18,7	20,7	25,3	39,7
25-34 år	5,9	4,5	4,3	4,1	4,3	4,2	4,1	4,6	5,3	4,9	5,8	6,8	7,4	16,0	14,9	15,0	14,4	15,1	15,1	16,6	14,9	15,8	14,9	18,5	19,7	30,3
35-44 år	6,6	4,6	4,5	4,6	3,6	3,7	3,6	5,0	5,6	3,7	4,1	4,6	5,8	14,1	12,0	11,9	11,7	10,8	11,4	10,6	12,0	14,4	11,2	12,9	15,4	24,6
45-54 år	4,7	4,5	4,6	3,8	4,7	3,9	3,6	3,5	5,0	5,3	5,1	5,1	4,9	11,4	10,7	10,1	10,4	11,0	11,2	10,8	10,7	11,1	13,2	13,0	16,7	23,2
55-64 år	2,9	3,3	3,1	2,6	2,4	2,2	2,3	3,2	4,5	2,9	4,6	4,8	3,9	8,0	7,5	7,5	6,9	8,2	7,7	7,4	8,4	10,0	8,3	11,5	12,8	17,7
65-74 år	4,0	3,6	4,0	2,2	1,5	1,4	2,6	3,1	2,8	2,2	3,2	3,7	4,2	7,7	6,6	5,9	4,9	4,4	4,5	5,5	6,3	5,6	5,3	7,6	8,2	12,4
75-79 år/75-84 år ¹	2,2	2,2	2,2	1,5	1,9	1,7	2,0	2,4	4,4	1,9	3,1	4,0	4,1	3,7	4,7	4,6	3,2	4,5	4,1	4,5	4,8	7,3	4,2	5,8	6,7	9,7
Män																										
16-24 år	5,2	4,8	3,8	4,3	4,2	3,5	4,8	3,1	4,4	3,6	3,6	5,6	6,3	23,6	23,2	23,4	21,9	20,7	19,7	20,4	16,7	17,8	14,4	16,1	19,9	29,9
25-44 år	5,0	4,1	3,6	3,1	3,1	2,9	3,2	3,5	3,8	3,4	4,2	4,5	5,5	14,7	12,9	14,0	13,3	12,9	13,1	14,3	12,9	13,2	11,9	15,3	16,6	25,2
45-64 år	3,6	3,9	3,9	2,7	3,0	2,9	2,6	2,6	4,4	3,5	4,1	5,2	4,0	9,1	8,8	9,3	8,6	9,0	10,1	8,7	9,5	10,3	10,2	12,0	15,2	21,2
65-79 år/65-84 år ¹	3,7	2,5	3,1	1,4	1,6	1,0	2,7	2,6	2,9	2,0	2,5	3,9	4,7	6,8	5,3	4,5	4,3	4,5	4,7	6,4	5,5	6,1	5,6	6,6	9,2	13,5
Kvinnor																										
16-24 år	10,6	10,3	8,7	9,7	7,6	8,3	9,3	8,1	10,1	8,2	8,3	11,5	14,2	22,4	22,2	20,2	21,9	18,6	18,6	19,9	18,2	24,9	19,4	21,9	28,8	44,6
25-44 år	7,6	5,1	5,2	5,7	4,7	4,9	4,4	6,1	7,2	5,2	5,8	6,9	7,5	15,2	13,8	12,8	12,4	12,6	13,2	12,4	13,9	17,0	14,1	16,1	18,4	29,6
45-64 år	3,9	3,9	3,8	3,8	4,1	3,3	3,3	4,1	5,2	4,9	5,7	4,7	4,9	10,2	9,2	8,3	8,6	10,3	8,9	9,6	9,7	10,8	11,7	12,5	14,4	20,7
65-79 år/65-84 år ¹	3,2	3,9	4,0	2,6	1,6	1,9	2,3	3,2	3,4	2,4	3,9	3,6	3,7	6,4	6,7	6,6	4,6	4,3	4,1	4,1	6,3	5,9	4,5	7,7	6,5	9,7

¹ Reguljära NTU är urvalet 16-79 år, medan urvalet i NTU Lokal är 16-84 år.

² Netto redovisning, vilket innebär att en och samma person endast redovisas en gång även om den kan ha utsatts för flera olika brottstyper.

³ Observera att det i reguljära NTU ingår sex olika brottstyper i brott mot enskild person, medan det ingår nio brottstyper i NTU Lokals mätningar av brott mot enskild person.

Tabell 3C:8 Utsatthet i olika grupper i befolkningen för olika typer av brott mot enskild person 2005–2016 enligt reguljära NTU. Andel i procent. För 2016 redovisas resultatet även utifrån NTU Lokal.

	Utsatta för trakasserier										Utsatta för något brott mot enskild person ^{3,4}													
	REGULJÄRA NTU					NTU LOKAL	REGULJÄRA NTU					NTU LOKAL												
	-05	-06	-07	-08	-09	-10	-11	-12	-13	-14	-15	-16	-05	-06	-07	-08	-09	-10	-11	-12	-13	-14	-15	-16
SAMTLIGA, 16–79 ÅR (16–84 ÅR I NTU LOKAL)¹	5,2	4,6	4,3	4,0	3,7	3,5	3,8	4,1	5,0	4,0	4,7	5,5	5,9	13,1	12,1	11,9	11,5	11,4	11,6	11,4	12,7	11,3	13,3	15,6
Svensk/utländsk bakgrund																								
Svenskfödda med																								
– minst en inrikesfödd förälder	4,8	4,3	4,1	4,0	3,1	3,1	3,4	3,6	4,6	3,7	4,6	5,2	5,4	12,4	11,9	11,6	11,2	10,5	10,9	10,5	12,3	10,8	13,0	15,0
– båda föräldrarna utrikesfödda ²	9,2	5,5	8,3	5,1	5,7	10,8	6,7	6,8	7,1	7,1	7,1	8,7	8,3	19,4	17,2	20,7	13,9	17,2	20,0	16,7	17,1	17,6	19,5	20,9
Utrikesfödda	7,5	6,2	5,9	5,9	6,3	4,4	5,1	5,9	6,5	4,9	4,8	6,1	7,3	18,5	14,8	14,0	14,2	15,5	12,8	14,3	14,6	13,7	12,5	13,7
Utbildning (högsta)																								
Förgymnasial	5,0	5,6	5,0	4,7	3,9	4,4	4,8	4,8	5,8	5,0	4,7	7,1	7,3	13,7	13,8	13,7	12,9	12,8	12,1	13,7	12,3	13,8	11,9	11,7
Gymnasial	5,4	4,5	4,4	3,5	3,8	3,7	3,7	4,3	5,7	4,0	5,3	5,4	5,5	12,8	11,2	11,4	10,3	11,2	12,0	11,4	11,7	13,0	11,5	13,7
Eftergymnasial	5,0	3,7	3,6	4,0	3,3	2,7	3,1	3,2	3,9	3,4	4,0	4,7	5,3	12,8	11,6	10,7	11,6	10,5	10,0	10,4	10,3	11,7	10,8	13,5
Familjetyp																								
Sammanboende																								
– utan barn	3,5	2,9	3,1	2,7	2,2	2,0	2,8	2,9	3,7	2,6	3,2	3,7	4,6	9,5	8,1	7,9	7,8	8,2	7,9	8,5	8,3	9,3	8,2	9,8
– med barn	4,8	3,6	3,3	3,0	2,3	2,9	2,6	3,3	3,4	2,9	3,6	3,3	4,1	11,2	8,8	9,5	8,5	8,5	9,9	9,4	9,2	10,2	9,2	11,3
Ensamstående																								
– utan barn	6,7	6,4	6,0	5,6	5,5	5,2	5,1	5,6	6,8	5,7	6,2	7,7	7,9	17,5	18,1	17,1	16,7	16,1	16,0	15,7	15,8	17,4	15,4	17,2
– med barn	9,4	9,3	8,0	7,5	10,1	7,4	7,6	6,2	11,6	9,4	10,6	12,8	9,6	19,3	18,5	18,8	18,8	19,3	15,8	16,8	15,1	20,5	17,7	23,0
Bostadstyp																								
Småhus	4,2	3,4	3,6	3,3	2,8	2,5	3,1	3,4	4,3	3,0	3,9	4,5	5,0	9,5	9,3	9,8	9,2	9,3	8,7	9,4	8,9	10,9	8,7	10,8
Flerfamiljshus	6,4	5,9	5,2	5,0	4,9	4,7	4,5	4,9	6,0	5,3	5,5	6,5	6,8	17,4	15,7	14,6	14,6	14,2	14,6	14,2	14,4	15,0	14,4	16,0
Boendeort																								
Storstadsregion	5,2	4,7	4,6	3,9	4,2	3,7	3,4	4,5	5,1	4,4	4,7	6,1	6,2	15,0	14,0	13,6	12,9	13,7	13,0	12,7	13,2	13,4	13,1	14,8
Större stad	5,4	4,4	4,3	4,2	3,9	3,4	4,0	3,7	4,9	3,7	4,8	5,2	5,8	12,9	11,5	11,7	11,3	10,8	11,1	11,3	10,5	13,3	10,8	13,3
Mindre stad/landsbygd	4,8	4,5	3,9	3,9	2,7	3,3	4,0	3,9	5,1	4,0	4,7	4,8	5,4	10,7	10,6	10,0	9,9	9,1	9,5	10,2	9,9	11,0	9,4	11,2

¹ I reguljära NTU är urvalet 16–79 år medan urvalet i NTU Lokal är 16–84 år.

² Värdena för gruppen "Svenskfödd med båda föräldrarna utrikesfödda" har korrigerats för åren 2005–2015 på grund av ett tidigare fel vid kodningen av variabeln. För mer information, se kommande teknisk rapport (Bia 2018).

³ Netto-redovisning, vilket innebär att en och samma person endast redovisas en gång även om den kan ha utsatts för flera olika brottstyper.

⁴ Observera att det i reguljära NTU ingår sex olika brottstyper i brott mot enskild person, medan det ingår nio brottstyper i NTU Lokals mätningar av brott mot enskild person.

Tabell 3C:9 Utsatthet i olika grupper i befolkningen för olika typer av brott mot enskild person 2016 enligt NTU Lokal.
Andel i procent.

	NTU LOKAL			
	<i>Utsatta för fickstöld</i>	<i>Utsatta för försäljningsbedrägeri</i>	<i>Utsatta för kort-/kreditbedrägeri</i>	<i>Utsatta för nätcränkning</i>
SAMTLIGA, 16–84 ÅR	3,1	4,5	4,9	1,9
Kön				
Män	2,9	5,0	5,5	1,9
Kvinnor	3,2	3,9	4,3	2,0
Ålder				
16–19 år	5,7	3,9	1,6	5,8
20–24 år	6,0	6,0	4,8	3,6
25–34 år	4,0	5,9	5,5	2,4
35–44 år	2,9	5,3	6,5	1,8
45–54 år	2,7	5,6	6,7	1,9
55–64 år	2,2	3,9	5,1	1,2
65–74 år	1,9	2,2	3,1	0,5
75–84 år	1,6	1,6	2,1	0,5
Män				
16–24 år	4,7	6,0	3,2	3,9
25–44 år	3,3	5,8	6,2	2,1
45–64 år	2,6	5,6	7,0	1,8
65–84 år	1,8	2,7	3,7	0,7
Kvinnor				
16–24 år	6,8	4,1	3,2	5,4
25–44 år	3,6	5,5	5,8	2,1
45–64 år	2,4	4,4	5,2	1,5
65–84 år	1,8	1,4	1,9	0,3

Tabell 3C:10 Utsatthet i olika grupper i befolkningen för olika typer av brott mot enskild person 2016 enligt NTU Lokal.
Andel i procent.

	NTU LOKAL			
	Utsatta för fickstöld	Utsatta för försäljningsbedrägeri	Utsatta för kort-/kreditbedrägeri	Utsatta för nätcränkning
SAMTLIGA, 16–84 ÅR	3,1	4,5	4,9	1,9
Svensk/utländsk bakgrund				
Svenskfödda med				
– minst en inrikesfödd förälder)	2,9	4,1	4,6	1,8
– båda föräldrarna utrikesfödda	3,4	5,3	6,4	3,4
Utrikesfödda	3,8	5,9	5,7	2,2
Utbildning (högsta)				
Förgymnasial	3,7	3,6	2,8	3,0
Gymnasial	2,9	4,8	5,0	1,7
Eftergymnasial	2,8	4,6	6,1	1,6
Familjetyp				
Sammanboende				
– utan barn	2,4	3,6	4,5	1,2
– med barn	2,5	5,6	6,4	1,5
Ensamstående				
– utan barn	4,1	4,3	3,9	2,9
– med barn	3,7	6,7	6,7	3,6
Bostadstyp				
Småhus	2,5	4,2	4,6	1,7
Flerfamiljshus	3,7	4,7	5,2	2,1
Boendeort				
Storstadsregion	4,3	4,7	5,9	1,8
Större stad	2,6	4,3	4,4	2,1
Mindre stad/landsbygd	2,0	4,3	3,9	1,9

Tabell 3D Typ av brottsplats för hot, misshandel och sexualbrott 2005–2016 enligt reguljära NTU. Redovisning totalt samt efter kön. Andel händelser i procent av totalt antal händelser för respektive brottstyp.

	REGULJÄRA NTU																							
	Män								Kvinnor															
	-05	-06	-07	-08	-09	-10	-11	-12	-13	-14	-15	-16	-05	-06	-07	-08	-09	-10	-11	-12	-13	-14	-15	-16
Misshandel																								
Allmän plats	64	60	69	78	66	65	68	59	61	62	62	50	29	40	28	41	26	32	27	36	22	33	18	28
Arbete/skola	24	22	15	12	16	16	15	23	17	23	17	27	33	35	28	23	39	29	37	28	37	26	27	25
Bostad	4	8	9	5	7	12	11	6	10	6	13	12	33	22	37	29	28	31	29	30	34	36	51	36
Annan plats	7	10	7	4	12	7	7	13	12	9	8	11	4	4	6	7	7	9	6	6	7	5	4	11
Hot																								
Allmän plats	51	50	53	54	51	51	48	43	50	43	50	50	37	31	34	41	29	29	32	26	26	28	38	32
Arbete/skola	28	24	22	17	23	24	19	26	26	25	29	21	35	32	33	24	28	29	28	32	32	36	29	33
Bostad	15	16	20	22	13	15	23	21	15	24	17	20	23	30	28	33	36	35	33	34	35	25	29	27
Annan plats	6	9	6	7	13	10	10	10	9	8	5	9	4	7	5	3	7	7	7	7	8	11	5	7
Sexualbrott																								
Allmän plats	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Arbete/skola	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Bostad	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Annan plats	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
	REGULJÄRA NTU																							
	TOTALT																							
	-05	-06	-07	-08	-09	-10	-11	-12	-13	-14	-15	-16	-05	-06	-07	-08	-09	-10	-11	-12	-13	-14	-15	-16
Misshandel	54	52	54	67	52	54	51	52	47	51	45	42	27	27	20	16	24	20	24	24	24	24	21	26
Arbete/skola	13	13	19	12	14	18	19	13	19	17	28	21	6	7	7	5	10	8	7	11	10	7	6	11
Annan plats	45	40	43	46	38	39	39	34	36	35	43	40	31	29	28	21	26	27	24	29	30	31	29	27
Hot	19	24	24	28	27	26	29	28	26	25	23	24	5	8	5	4	10	8	8	9	8	10	5	8
Allmän plats	54	49	37	48	56	37	41	50	36	53	59	51	24	17	21	20	13	27	12	17	31	18	14	17
Arbete/skola	16	22	27	26	16	31	30	23	21	15	18	19	6	12	14	7	15	5	18	10	12	14	9	13
Annan plats	6	12	14	7	15	5	18	10	12	14	9	13												

x Antal händelser när det gäller sexualbrott mot män är allt för få för en särredovisning ska kunna göras efter kön.

Tabell 3E Relation till gärningspersonen för olika typer av brott 2005–2016 enligt reguljära NTU. Totalt samt särredovisning efter kön.
Andel händelser i procent av totalt antal händelser för respektive brottstyp.

	REGULJÄRA NTU																									
	Män								Kvinnor																	
	-05	-06	-07	-08	-09	-10	-11	-12	-13	-14	-15	-16	-05	-06	-07	-08	-09	-10	-11	-12	-13	-14	-15	-16		
Misshandel																										
	Helt okänd	68	65	63	75	63	72	72	72	71	67	70	66	72	29	29	24	34	38	33	34	21	35	40	18	29
	Bekant	30	30	34	22	30	25	21	27	27	26	25	25	40	40	44	40	38	39	46	39	41	36	23	36	32
	Närstående	2	5	3	3	7	3	6	2	6	3	10	3	31	27	36	28	23	21	27	37	29	37	45	40	40
Hot	Helt okänd	72	67	62	65	66	66	66	66	69	66	66	67	68	56	46	46	42	44	42	48	46	47	51	51	47
	Bekant	26	29	34	32	30	31	29	26	32	28	28	29	33	39	34	37	36	40	31	35	33	33	33	33	35
	Närstående	1	4	4	3	4	3	5	5	2	7	5	3	12	15	19	21	20	18	21	19	20	16	16	16	18
Sexualbrott	Helt okänd	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
	Bekant	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
	Närstående	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Trakasserier ¹	Helt okänd	51	41	43	41	46	39	42	64	51	50	46	60	37	41	35	39	30	36	45	42	46	48	54	52	
	Bekant	37	36	38	39	38	47	43	21	35	33	35	28	37	33	39	37	42	43	32	32	29	30	28	29	
	Närstående	5	9	7	7	6	8	9	9	9	11	11	8	11	15	13	15	16	15	18	18	20	18	15	17	
	Vet ej	6	14	11	12	10	7	6	7	5	7	7	5	16	11	13	9	11	6	6	8	5	4	3	2	
		REGULJÄRA NTU																								
		TOTALT																								
Misshandel	Helt okänd	56	50	49	62	54	59	57	57	55	58	47	55	33	36	36	27	33	32	29	31	30	25	29	27	
	Bekant	11	14	15	11	13	9	15	12	15	16	24	18	64	56	54	52	53	52	56	57	55	58	58	57	
	Närstående	29	34	34	35	34	36	30	31	33	31	31	32	6	10	12	13	14	11	14	13	12	12	11	11	
Hot	Helt okänd	64	55	51	57	57	59	58	63	56	63	69	65	27	34	36	34	36	29	29	23	33	25	21	24	
	Bekant	9	11	13	9	8	12	13	15	11	11	10	11	43	41	39	40	36	37	43	50	48	48	51	56	
	Närstående	37	34	39	38	40	45	36	28	32	31	31	28	8	12	10	12	12	14	14	15	16	14	13		
Sexualbrott	Helt okänd	12	12	12	11	11	6	6	8	5	5	5	3	12	12	12	11	11	6	6	8	5	5	5	3	
	Bekant																									
	Närstående																									

¹ Andel av utsatta personer.

x Antal händelser när det gäller sexualbrott mot män är allt för få för att en särredovisning ska kunna göras efter kön.

Tabell 3F Utsatthet bland hushåll i riket för olika typer av brott mot egendom 2006–2016 enligt reguljära NTU. Andel och antal utsatta hushåll. För 2016 redovisas resultatet även utifrån NTU Lokal.

	Andel utsatta hushåll i procent												NTU LOKAL 2016
	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016		
SAMTLIGA EGENDOMS- BROTT MOT HUSHÅLL¹	12,6	11,7	11,2	11,0	10,0	10,4	9,2	9,7	9,1	9,5	10,3		14,4
Bostadsinbrott	1,0	0,9	1,0	1,0	1,0	1,1	0,9	1,2	0,8	1,0	1,2		1,8
Bilstöld ²	0,9	0,8	0,7	0,5	0,6	0,4	0,4	0,4	0,2	0,5	0,5		1,0
Stöld ur/ från fordon	5,0	4,1	3,7	3,5	2,8	3,1	2,6	2,8	2,6	2,4	2,8		4,8
Cykelstöld ³	6,9	7,1	6,9	6,9	6,5	6,7	5,9	6,2	6,1	6,3	6,9		10,7
	Antal utsatta hushåll												
	REGULJÄRA NTU												NTU LOKAL 2016
	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016		2016
SAMTLIGA EGENDOMS- BROTT MOT HUSHÅLL¹	489 000	459 000	442 000	436 000	402 000	423 000	375 000	403 000	386 000	405 000	446 000		633 000
Bostadsinbrott	40 000	34 000	38 000	41 000	38 000	45 000	36 000	48 000	35 000	45 000	51 000		79 000
Bilstöld ²	26 000	23 000	21 000	16 000	18 000	12 000	11 000	12 000	7 000	17 000	15 000		36 000
Stöld ur/ från fordon	193 000	160 000	146 000	140 000	113 000	124 000	106 000	114 000	109 000	100 000	118 000		210 000
Cykelstöld ³	267 000	278 000	273 000	271 000	258 000	270 000	242 000	255 000	257 000	270 000	295 000		420 000

¹ Netto-redovisning, vilket innebär att ett och samma hushåll endast redovisas en gång även om det kan ha utsatts för flera olika brottstyper.

² Tabellen redovisas bilstöld bland hushåll som ägde bil under respektive år eftersom det är den mest vedertagna redovisningsformen. Dock är skillnaderna små och i årets undersökning uppgett exempelvis andelen hushåll av hela befolkningen som utsatts för bilstöld till 0,3 procent enligt reguljära NTU.

³ I reguljära NTU redovisas andelen hushåll som utsatts för cykelstöld bland samtliga hushåll. I NTU Lokal redovisas istället cykelstöldrarna från de hushåll som ägde cykel under 2016.

Tabell 3G Utsatthet bland hushåll i riket för olika typer av brott mot egendom 2006–2016 enligt reguljära NTU.
Antal händelser och andel därav som uppges vara polisannmälda.

	Antal händelser i populationen												NTU LOKAL ¹ 2016
	REGULJÄRA NTU												
	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016		
SAMTLIGA EGENDOMS- BROTT MOT HUSHÅLL	648 000	594 000	586 000	561 000	527 000	552 000	463 000	566 000	490 000	537 000	648 000	..	
Bostadsinbrott	50 000	40 000	47 000	43 000	40 000	55 000	42 000	86 000	42 000	58 000	84 000	..	
Bilstöld	27 000	25 000	23 000	16 000	25 000	12 000	13 000	13 000	7 000	18 000	16 000	..	
Stöld ur/ från fordon	239 000	185 000	184 000	163 000	141 000	156 000	119 000	150 000	133 000	135 000	195 000	..	
Cykelstöld	331 000	344 000	332 000	339 000	321 000	328 000	289 000	318 000	307 000	326 000	353 000	..	
	Andel händelser i procent som uppges vara polisannmälda												
	REGULJÄRA NTU												NTU LOKAL ² 2016
	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016		
SAMTLIGA EGENDOMS- BROTT MOT HUSHÅLL	53	50	51	52	51	52	51	53	51	48	56	..	
Bostadsinbrott	74	78	75	88	86	89	86	84	87	74	89	..	
Bilstöld	98	96	97	x	x	x	x	x	x	x	x	..	
Stöld ur/ från fordon	61	65	64	66	66	62	60	65	64	64	70	..	
Cykelstöld	40	35	37	38	38	39	42	40	40	37	42	..	

¹ Antalet händelser i populationen redovisas inte i NTU Lokal av metodologiska skäl.

² Ingår inte i NTU Lokal.

x Antalet hushåll som uppgett att de utsatts för bilstöld är för litet för att andelen anmälda händelser ska kunna redovisas. Med (..) menas att uppgift ej finns tillgänglig/ej redovisas.

Tabell 3H:1 Utsatthet för olika typer av brott mot egendom efter familje- och boendeförhållanden 2006–2016 enligt reguljära NTU. Andel i procent. För 2016 redovisas resultatet även utifrån NTU Lokal.

	Utsatta för bostadsinbrott											Utsatta för bilstöld ¹										
	REGULJÄRA NTU											REGULJÄRA NTU										
	-06	-07	-08	-09	-10	-11	-12	-13	-14	-15	-16	-06	-07	-08	-09	-10	-11	-12	-13	-14	-15	-16
SAMTLIGA EGENDOMS- BROTT MOT HUSHÅLL	1,0	0,9	1,0	1,0	1,0	1,1	0,9	1,2	0,8	1,0	1,2	1,8	0,9	0,6	0,7	0,5	0,6	0,4	0,4	0,2	0,5	0,5
Familjetyp																						
Sammanboende																						
– utan barn	1,0	0,7	0,8	0,8	0,9	1,1	1,0	1,2	0,9	0,9	1,0	1,7	0,6	0,5	0,6	0,5	0,4	0,3	0,2	0,3	0,2	0,2
– med barn	1,0	1,1	0,7	1,1	1,0	0,8	0,7	0,7	0,7	1,1	0,9	1,7	0,9	1,1	0,8	0,6	0,4	0,2	0,3	0,4	0,2	0,3
Ensamstående																						
– utan barn	1,1	0,9	1,0	1,2	1,0	1,2	0,9	1,1	0,8	1,1	1,5	1,8	1,1	1,0	0,7	0,6	0,9	0,5	0,4	0,3	0,2	0,9
– med barn	1,3	0,8	2,0	1,6	1,2	1,9	0,1	3,1	0,9	1,3	0,9	2,0	0,6	0,4	0,8	0,5	-	0,8	0,2	1,6	0,1	1,1
Bostadstyp																						
Småhus	1,0	0,8	1,0	1,4	0,9	1,2	1,0	1,4	0,9	1,3	1,2	1,9	0,5	0,5	0,5	0,4	0,3	0,2	0,2	0,2	0,5	0,4
Flerfamiljshus	1,1	0,9	0,9	0,8	1,0	1,0	0,7	1,0	0,7	0,8	1,2	1,7	1,3	1,3	1,0	0,8	1,0	0,7	0,6	0,3	0,6	0,6
Boendeort																						
Storadsregion	1,4	0,9	1,1	1,3	1,2	1,4	1,2	1,4	1,0	1,2	1,7	2,4	1,1	1,0	0,7	0,9	1,1	0,5	0,5	0,2	0,8	0,7
Större stad	0,9	0,9	0,8	1,0	0,9	1,1	0,7	0,9	0,8	1,2	1,0	1,5	0,8	0,7	0,9	0,3	0,3	0,3	0,4	0,3	0,5	0,5
Mindre stad/landsbygd	0,7	0,7	0,9	0,7	0,7	0,8	0,7	1,2	0,6	0,7	0,7	1,3	0,6	0,6	0,6	0,4	0,4	0,4	0,2	0,1	0,4	0,3

¹ Bland hushåll som ägde bil under det aktuella kalenderåret.

Tabell 3H:2 Utsatthet för olika typer av brott mot egendom efter familje- och boendeförhållanden 2006–2016 enligt reguljära NTU. Andel i procent. För 2016 redovisas resultatet även utifrån NTU Lokal.

	Utsatta för stöld ur/från fordon													Utsatta för cykelstöld ¹												
	REGULJÄRA NTU													REGULJÄRA NTU												
	-06	-07	-08	-09	-10	-11	-12	-13	-14	-15	-16	-06	-07	-08	-09	-10	-11	-12	-13	-14	-15	-16				
SAMTLIGA EGENDOMS-BROTT MOT HUSHÅLL	5,0	4,1	3,7	3,5	2,8	3,1	2,6	2,8	2,6	2,4	2,8	4,8	6,9	7,1	6,9	6,9	6,5	6,7	5,9	6,2	6,1	6,3	6,9			
Familjetyp																										
Sammanboende																										
- utan barn	4,7	3,5	3,5	3,3	2,9	2,8	2,8	2,5	2,4	2,3	2,2	4,6	4,5	5,0	4,4	4,2	4,6	5,0	3,9	4,9	4,3	4,6	5,4			
- med barn	5,8	4,4	4,4	5,2	3,6	4,7	3,4	4,1	3,4	2,8	3,2	5,8	8,8	9,8	9,2	10,4	8,0	8,3	8,1	8,2	8,0	10,4	8,6			
Ensamstående																										
- utan barn	4,7	4,3	3,5	3,1	2,4	2,6	2,2	2,2	2,4	2,4	2,8	4,3	7,2	7,1	7,5	6,9	6,9	6,5	6,0	6,4	5,9	6,7				
- med barn	5,7	5,6	4,8	4,5	3,9	3,1	3,4	3,6	2,7	1,5	5,2	5,8	14,6	13,1	11,5	14,5	12,4	11,1	9,2	9,8	9,2	11,2				
Bostadstyp																										
Småhus	4,5	3,5	3,2	3,6	2,5	2,9	2,6	2,9	2,2	2,3	2,5	4,5	5,0	5,7	5,2	5,2	4,5	5,2	4,4	4,6	4,4	4,6	5,1			
Flerfamiljshus	5,5	4,7	4,1	3,6	3,2	3,3	2,7	2,6	2,9	2,4	3,0	5,0	8,7	8,5	8,6	8,3	8,2	8,0	7,5	7,7	7,5	7,8	8,4			
Boendeort																										
Storadsregion	6,4	5,1	4,6	4,4	3,4	3,9	3,2	3,8	3,5	3,2	3,3	5,9	6,5	6,3	6,8	7,1	6,6	6,8	6,0	6,8	6,3	6,4	8,1			
Större stad	4,4	3,6	3,3	3,2	2,7	2,5	2,2	2,1	2,0	1,7	2,6	4,2	8,0	8,4	8,3	7,7	8,0	7,9	7,1	7,4	7,2	7,8	7,1			
Mindre stad/landsbygd	3,9	3,4	3,1	2,9	2,2	2,5	2,3	2,2	2,1	2,1	2,1	3,8	5,8	6,5	5,4	5,4	4,1	4,6	4,3	3,5	4,3	4,2	4,7			

¹ I reguljära NTU redovisas andelen hushåll som utsatts för cykelstöld bland samtliga hushåll. I NTU Lokal redovisas istället cykelstöld från hushåll som ägde någon cykel under 2016.

Tabell 3H:3 Utsatthet för olika typer av brott mot egendom efter familje- och boendeförhållanden 2006–2016 enligt reguljära NTU. Andel i procent. För 2016 redovisas resultatet även utifrån NTU Lokal.

	Utsatta för något egendomsbrott ¹												NTU LOKAL
	REGULJÄRA NTU												
	-06	-07	-08	-09	-10	-11	-12	-13	-14	-15	-16		
SAMTLIGA EGENDOMS- BROTT MOT HUSHÅLL	12,6	11,7	11,2	11,0	10,0	10,4	9,2	9,7	9,1	9,5	10,3	14,4	
Familjetyp													
Sammanboende													
- utan barn	10,0	9,0	8,6	8,0	8,1	8,5	7,7	8,5	7,2	7,7	8,3	12,4	
- med barn	15,2	15,2	14,2	15,8	12,2	12,9	11,9	12,5	11,6	13,5	12,3	17,5	
Ensamstående													
- utan barn	12,8	11,8	11,5	10,9	10,1	10,4	9,2	8,9	9,3	9,3	10,4	13,8	
- med barn	20,8	17,8	16,9	19,1	17,1	15,7	12,1	15,5	12,3	11,1	15,6	22,3	
Bostadstyp													
Småhus	10,1	9,6	9,1	9,8	7,7	9,0	7,7	8,4	7,1	7,9	8,3	12,1	
Flerfamiljshus	14,9	13,7	13,1	12,1	12,2	11,8	10,6	11,0	10,7	10,8	12,1	16,4	
Boendeort													
Storstadsregion	14,0	12,1	11,9	12,4	11,1	11,7	10,2	11,6	10,3	10,6	12,6	16,5	
Större stad	12,9	12,5	12,2	11,3	11,3	11,0	9,7	10,1	9,5	10,3	10,1	14,8	
Mindre stad/landsbygd	10,2	10,2	9,0	8,7	6,8	7,7	7,0	6,3	6,9	6,7	7,2	10,8	

¹ Nettoredovisning, vilket innebär att ett och samma hushåll endast redovisas en gång även om det kan ha utsatts för flera olika brottstyper.

Tabell 3i:1 Upprepad utsatthet för brott mot enskild person i olika grupper i befolkningen 2016 enligt reguljära NTU respektive NTU Lokal. Andel i procent.

	Andel utsatta ...							
	REGULJÄRA NTU			NTU LOKAL				
	... 1 gång	... 2-3 gånger	... 4 gånger eller fler	Andel utsatta totalt	... 1 gång	... 2-3 gånger	... 4 gånger eller fler	Andel utsatta totalt
SAMTLIGA, 16-79 ÅR (16-84 ÅR I NTU LOKAL) ¹	9,3	3,6	2,7	15,6	11,2	6,6	5,2	23,1
Kön								
Män	9,8	3,1	2,2	15,2	11,0	6,5	4,3	21,8
Kvinnor	8,8	4,0	3,2	16,1	11,4	6,8	6,1	24,3
Ålder								
16-19 år	11,2	6,2	5,2	22,5	13,6	11,1	11,7	36,3
20-24 år	14,1	6,2	5,1	25,3	15,5	11,0	13,1	39,7
25-34 år	10,5	4,7	4,5	19,7	13,6	8,8	7,9	30,3
35-44 år	9,9	3,5	2,0	15,4	11,9	7,3	5,3	24,6
45-54 år	10,4	3,8	2,4	16,7	11,8	7,1	4,3	23,2
55-64 år	7,4	3,1	2,3	12,8	9,6	5,2	2,8	17,7
65-74 år	6,4	1,1	0,7	8,2	8,0	3,0	1,5	12,4
75-79 år/75-84 år ¹	5,4	0,8	0,5	6,7	6,8	1,9	0,9	9,7
Män								
16-24 år	11,3	5,3	3,3	19,9	12,9	9,1	7,9	29,9
25-44 år	11,0	3,4	2,2	16,6	11,9	7,8	5,5	25,2
45-64 år	9,4	3,2	2,5	15,2	11,1	6,5	3,7	21,2
65-79 år/65-84 år ¹	7,4	1,0	0,8	9,2	8,7	3,2	1,6	13,5
Kvinnor								
16-24 år	14,4	7,2	7,2	28,8	15,9	12,6	16,1	44,6
25-44 år	9,4	4,8	4,2	18,4	13,6	8,3	7,7	29,6
45-64 år	8,5	3,8	2,2	14,4	10,8	6,2	3,7	20,7
65-79 år/65-84 år ¹	4,9	1,0	0,6	6,5	6,6	2,1	1,0	9,7

¹ I reguljära NTU är urvalet 16-79 år medan urvalet i NTU Lokal är 16-84 år.

Tabell 3i:2 Upprepad utsatthet för brott mot enskild person i olika grupper i befolkningen 2016 enligt regulljära NTU respektive NTU Lokal. Andel i procent.

	Andel utsatta...							
	REGULJÄRA NTU			NTU LOKAL				
	...1 gång	...2-3 gånger	...4 gånger eller fler	Andel utsatta totalt	...1 gång	...2-3 gånger	...4 gånger eller fler	Andel utsatta totalt
SAMTLIGA, 16-79 ÅR (16-84 ÅR I NTU LOKAL)	9,3	3,6	2,7	15,6	11,2	6,6	5,2	23,1
Svensk/utländsk bakgrund								
Svenskfödda med								
– minst en inrikesfödd förälder	8,9	3,5	2,6	15,0	10,8	6,3	5,3	22,4
– båda föräldrarna utrikesfödda	13,5	4,8	4,3	22,6	12,8	9,8	8,0	30,6
Utrikesfödda	10,4	3,7	3,0	17,1	12,8	7,6	4,6	25,0
Utbildning (högsta)								
Förgymnasial	9,6	4,2	3,6	17,5	10,3	6,8	6,9	23,9
Gymnasial	9,5	3,3	2,8	15,5	10,6	6,4	5,1	22,1
Eftergymnasial	9,0	3,5	2,2	14,7	12,5	6,8	4,4	23,7
Familjetyp								
Sammanboende								
– utan barn	7,7	2,7	1,4	11,8	10,1	4,9	3,4	18,4
– med barn	8,3	2,0	1,4	11,7	12,0	6,6	3,8	22,3
Ensamstående								
– utan barn	11,8	4,9	4,3	21,0	11,7	8,1	7,8	27,6
– med barn	10,4	7,1	7,7	25,2	13,0	10,1	8,7	31,7
Bostadstyp								
Småhus	8,2	2,8	1,9	12,9	10,5	5,7	4,2	20,4
Flerfamiljshus	10,6	4,4	3,7	18,6	12,2	7,7	6,4	26,3
Boendeort								
Storstadsregion	10,6	4,1	3,3	18,0	12,7	7,9	6,0	26,5
Större stad	8,6	3,4	2,5	14,5	10,9	6,3	5,1	22,2
Mindre stad/landsbygd	8,4	3,0	2,1	13,5	9,5	5,3	4,3	19,1

¹ I regulljära NTU är urvalet 16-79 år medan urvalet i NTU Lokal är 16-84 år.

Tabell 3J Upprepad utsatthet för brott mot hushåll efter familje- och boendeförhållanden samt boendeort 2016 enligt reguljära NTU respektive NTU Lokal. Andel i procent.

	Andel utsatta...							
	REGULJÄRA NTU			NTU LOKAL				
	...1 gång	...2-3 gånger	...4 gånger eller fler	Andel utsatta totalt	...1 gång	...2-3 gånger	...4 gånger eller fler	Andel utsatta totalt
SAMTLIGA HUSHÅLL	8,3	1,7	0,3	10,3	9,9	3,7	0,8	14,4
Familjetyp								
Sammanboende								
– utan barn	7,0	1,2	0,1	8,3	8,7	3,1	0,6	12,4
– med barn	9,9	2,2	0,2	12,3	12,4	4,3	0,8	17,5
Ensamstående								
– utan barn	8,3	1,6	0,4	10,4	9,3	3,7	0,8	13,8
– med barn	11,6	3,6	0,4	15,6	15,2	5,5	1,6	22,3
Bostadstyp								
Småhus	6,8	1,2	0,2	8,3	8,6	2,9	0,6	12,1
Flerfamiljshus	9,7	2,1	0,3	12,1	11,0	4,4	1,0	16,4
Boendeort								
Storadsregion	10,3	2,1	0,2	12,6	11,4	4,2	0,9	16,5
Större stad	8,0	1,6	0,5	10,1	10,0	4,0	0,8	14,8
Mindre stad/landsbygd	5,8	1,2	0,2	7,2	7,5	2,7	0,6	10,8

Referenser

Brottsförebyggande rådet, Brå (2008). *Brottsoffers benägenhet att anmäla brott*. Rapport 2008:12. Stockholm: Brottsförebyggande rådet.

Brottsförebyggande rådet, Brå (2009). *Tonåringars benägenhet att anmäla brott och deras förtroende för rättsväsendet*. Rapport 2009:20. Stockholm: Brottsförebyggande rådet.

Brottsförebyggande rådet, Brå (2014). *Brott i nära relationer – En nationell kartläggning*. Rapport 2014:8. Stockholm: Brottsförebyggande rådet.

Brottsförebyggande rådet, Brå (2016). *Nationella trygghetsundersökningen 2015. Om utsatthet, trygghet och förtroende*. Rapport 2016:1. Stockholm: Brottsförebyggande rådet.

Brottsförebyggande rådet, Brå (2017a). *Brottsutvecklingen i Sverige fram till 2015*. Rapport 2017:5. Stockholm: Brottsförebyggande rådet.

Brottsförebyggande rådet, Brå (2017b). *Nationella trygghetsundersökningen 2016. Om utsatthet, trygghet och förtroende*. Rapport 2017:1. Stockholm: Brottsförebyggande rådet.

Brottsförebyggande rådet, Brå (2017c). *Nationella trygghetsundersökningen 2016. Teknisk rapport*. Rapport 2017:3. Stockholm: Brottsförebyggande rådet.

Brottsförebyggande rådet, Brå (2018, kommande). *Nationella trygghetsundersökningen 2017. Teknisk rapport*. Rapport 2018:2. Stockholm: Brottsförebyggande rådet.

Groves, R. M. (2006). "Nonresponse Rates and Nonresponse Bias in Household Surveys". I: *Public Opinion Quarterly*, volym 70, nummer 5, s. 646–675). Oxford: Oxford University Press.

Tourangeau, R. och Frickers, S. (2010). "Examining the Relationship Between Nonresponse Propensity and Data Quality in Two National Household Surveys". I: *Public Opinion Quarterly*, volym 74, nummer 5, s. 934–955. Oxford: Oxford University Press.

Bilaga 1. Statistisk säkerhet

Tabell 1 Uppskattning av skattningarnas osäkerhet för olika procenttal och urvalstorlekar. Halva intervall.

Antal svarande personer	Andel i procent									
	5 95	10 90	15 85	20 80	25 75	30 70	35 65	40 60	45 55	50
25	8.5	11.8	14.0	15.7	17.0	18.0	18.7	19.2	19.5	19.6
50	6.0	8.3	9.9	11.1	12.0	12.7	13.2	13.6	13.8	13.9
75	4.9	6.8	8.1	9.1	9.8	10.4	10.8	11.1	11.3	11.3
100	4.3	5.9	7.0	7.8	8.5	9.0	9.3	9.6	9.8	9.8
150	3.5	4.8	5.7	6.4	6.9	7.3	7.6	7.8	8.0	8.0
200	3.0	4.2	4.9	5.5	6.0	6.4	6.6	6.8	6.9	6.9
300	2.5	3.4	4.0	4.5	4.9	5.2	5.4	5.5	5.6	5.7
400	2.1	2.9	3.5	3.9	4.2	4.5	4.7	4.8	4.9	4.9
500	1.9	2.6	3.1	3.5	3.8	4.0	4.2	4.3	4.4	4.4
600	1.7	2.4	2.9	3.2	3.5	3.7	3.8	3.9	4.0	4.0
700	1.6	2.2	2.6	3.0	3.2	3.4	3.5	3.6	3.7	3.7
800	1.5	2.1	2.5	2.8	3.0	3.2	3.3	3.4	3.4	3.5
900	1.4	2.0	2.3	2.6	2.8	3.0	3.1	3.2	3.3	3.3
1 000	1.4	1.9	2.2	2.5	2.7	2.8	3.0	3.0	3.1	3.1
1 500	1.1	1.5	1.8	2.0	2.2	2.3	2.4	2.5	2.5	2.5
2 000	1.0	1.3	1.6	1.8	1.9	2.0	2.1	2.1	2.2	2.2
2 500	0.9	1.2	1.4	1.6	1.7	1.8	1.9	1.9	2.0	2.0
3 000	0.8	1.1	1.3	1.4	1.5	1.6	1.7	1.8	1.8	1.8
3 500	0.7	1.0	1.2	1.3	1.4	1.5	1.6	1.6	1.6	1.7
4 000	0.7	0.9	1.1	1.2	1.3	1.4	1.5	1.5	1.5	1.5
4 500	0.6	0.9	1.0	1.2	1.3	1.3	1.4	1.4	1.5	1.5
5 000	0.6	0.8	1.0	1.1	1.2	1.3	1.3	1.4	1.4	1.4
5 500	0.6	0.8	0.9	1.1	1.1	1.2	1.3	1.3	1.3	1.3
6 000	0.6	0.8	0.9	1.0	1.1	1.2	1.2	1.2	1.3	1.3
6 500	0.5	0.7	0.9	1.0	1.1	1.1	1.2	1.2	1.2	1.2
7 000	0.5	0.7	0.8	0.9	1.0	1.1	1.1	1.1	1.2	1.2
7 500	0.5	0.7	0.8	0.9	1.0	1.0	1.1	1.1	1.1	1.1
8 000	0.5	0.7	0.8	0.9	0.9	1.0	1.0	1.1	1.1	1.1
8 500	0.5	0.6	0.8	0.9	0.9	1.0	1.0	1.0	1.1	1.1
9 000	0.5	0.6	0.7	0.8	0.9	0.9	1.0	1.0	1.0	1.0
9 500	0.4	0.6	0.7	0.8	0.9	0.9	1.0	1.0	1.0	1.0
10 000	0.4	0.6	0.7	0.8	0.8	0.9	0.9	1.0	1.0	1.0
15 000	0.3	0.5	0.6	0.6	0.7	0.7	0.8	0.8	0.8	0.8
20 000	0.3	0.4	0.5	0.6	0.6	0.6	0.7	0.7	0.7	0.7

Om tabellen och statistisk säkerhet

Statistiken i denna rapport bygger på ett urval av den svenska befolkningen. Eftersom detta urval är slumpmässigt är det möjligt att med

hjälp av statistisk teori uppskatta hur stor osäkerheten är för varje skattning. Något förenklat beror osäkerheten dels på hur proportionen är bland de svarande, dels på hur många som har svarat. Genom tabellen ovan är det möjligt att ta fram ett grovt osäkerhetsintervall över hur säker skattningen är. Man kan säga att om två intervall *inte* överlappar varandra är skillnaden mellan skattningarna statistiskt säker. Skillnaden beror då inte på slumpen som uppstår på grund av att urvalet är slumpmässigt. Att en skillnad är statistiskt säker kallas ofta för att skillnaden är *signifikant*. För korrekta uppskattningar av osäkerhetsintervall se Särndal, Swensson och Wretman (1992) eller Lohr (2004).

Hur tolkas tabellen?

Tabellen redogör för ett grovt sätt att beräkna skattningarnas osäkerhet. Att tabellen redogör *halva* osäkerhetsintervallet innebär att värdet i tabellen både *dras ifrån* skattningen, för att erhålla värdet för *den nedre gränsen* i intervallet, och *läggs till* skattningen, för att erhålla värdet för *den övre gränsen* i intervallet.

Exempel: Utsatthet för cykelstöld bland ensamstående med barn jämfört med sammanboende utan barn (NTU 2008)

Resultaten i NTU 2008 visar att hushåll med ensamstående som har barn uppger utsatthet för cykelstöld i betydligt högre utsträckning (13,1 %) än hushåll bestående av sammanboende personer utan barn (5,0 %). Är skillnaden signifikant?

För att beräkna osäkerhet för skattningarna använder du tabellen. Gruppen ensamstående personer med barn representeras i urvalet av 648 personer (tabell 2A) och andelen utsatta är som nämnts 13,1 procent. Det första steget är att avrunda antalet svarande personer (det vill säga 648) ner¹ till närmaste *antal svarande personer* i tabellen (vilket är 600). Därefter avrundas procenttalet till närmaste *andel i procent* i tabellen (vilket är 15 %). I rutan för *antal svarande personer* = 600 och *andel i procent* = 15 står 2,9. Beräkningen (13,1 procent plus/minus 2,9) ger ett osäkerhetsintervall mellan 10,2 och 16,0 procent. Motsvarande uträkning för sammanboende med barn ger ett osäkerhetsintervall mellan 4,4 och 5,6 procent.

	Ensamstående med barn	Sammanboende utan barn
Andel utsatta	13,1 %	5,0 %
avrundas till närmaste andel i tabellen	15 %	5 %
Antal svarande personer	648	5 503
avrundas ner till	600	5 500
Halva osäkerhetsintervallets storlek (enligt tabellen)	2,9	0,6
Osäkerhetsintervall (andelen +/- halva intervallet)	10,2–16,0 %	4,4–5,6 %

Osäkerhetsintervallen 4,4–5,6 % och 10,2–16,0 % överlappar inte varandra, vilket innebär att skillnaden troligtvis är statistiskt säker.

¹ Genom att avrunda antalet svarande personer nedåt tar man det säkra före det osäkra och får en konservativ skattning.